

Ἐπισκόπου ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ
Μητροπολίτου Φλωρίνης

Τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη, ποὺ σήμερα διεκδικοῦν οἱ Τοῦρκοι, οἱ Ἀλβανοί, οἱ Σκοπιανοί καί θέλουν νὰ αὐτονομήσουν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, παραδόθηκαν στὴν ἄμεση ἢ ἔμμεση ἐποπτεία τοῦ πατριάρχου!

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ - ΗΠΕΙΡΟΣ - ΘΡΑΚΗ

Βαπτίσθηκαν Νέες χώρες,
γιὰ νὰ προκαλέσουν ἐκκλησιαστικὴ
διάσπαση καὶ χάος στὴν Ἑλλάδα

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Νάρκη στὴ διοίκησι τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας
& στὸν Ἀπόδημο Ἑλληνισμό, τὴν πυροδοτεῖ ὁ πατριάρχης

Χριστιανοὶ ἐνωμένοι ν' ἀγωνιστῇτε

Ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης
π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης

Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἐνωθῆτε! φωνάζει ὁ Κύριος Ἰησοῦς (βλ. Ἰω. 17,21), φωνάζει ὁ Παῦλος (βλ. Α' Κορ. 12,12-27. Ἐφ. 4,3-4,13), φωνάζουν οἱ προφῆτες, φωνάζουν οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. **Ἐνωθῆτε!...**

Δὲν θέλουμε λοιπὸν ν' ἀκούσουμε αὐτούς; Ἦ, τότε **διδάσκαλοί μας ἄς γίνουν** τὰ ...ζῶα! Ποιὰ ζῶα; Τὰ **βόδια!** Τί κάνουν τὰ βόδια, τὰ βουβάλια· ὅταν ἐκεῖ ποὺ βόσκουν ἐμφανισθοῦν λύκοι, γιὰ νὰ μὴν καταφαγωθοῦν ξεμοναχιασμένα, μαζεύονται, σχηματίζουν κύκλο, βάζουν τὰ μικρά τους στὸ κέντρο, κι αὐτὰ μὲ τὰ κεφάλια καὶ τὰ κέρατα πρὸς τὰ ἔξω εἶνε ἑτοιμα νὰ ἀμυνθοῦν. Ἄν κάποιος λύκος τολμήσῃ νὰ ἐπιτεθῇ, θ' ἀφήσῃ τὰ ἔντερά του πάνω στὰ κέρατά τους· εἶνε ἀδύνατον νὰ νικηθοῦν. **Τί κάνει ἡ ἐνότης!**

Ἔτσι κάνουν τὰ βόδια· καὶ οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοί; Δυστυχῶς, ὄχι «*νοῦν Χριστοῦ*» (Α' Κορ. 2,16), ἀλλ' **οὔτε νοῦν βοῶν ἔχουμε**. Γιατὶ ἂν εἶχαμε στοιχειώδη νόησι καὶ συναίσθησι τῶν κινδύνων ποὺ διατρέχει ἡ Ὁρθοδοξία, θὰ εἶχαμε ἐνωθῇ.

Ἀδελφοί μου, «*ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ*» (Α' Ἰω. 2,18). Ἐὰν καὶ τὴν κρίσιμη αὐτὴ ὥρα δὲν θελήσουμε ν' ἀκούσουμε τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ γιὰ ἐνότητα, ἀλλὰ ἐν ὄψει Ἀρμαγεδῶνος ἐξακολουθήσουμε νὰ διαπληκτιζώμαστε μεταξύ μας, τότε ἓνας τρόπος μένει νὰ ἐνωθῶμε· **ὁ διωγμός**, ποὺ ἔρχεται γιὰ τὶς ἁμαρτίες ὅλων μας. Ὅταν κηρυχθῇ διωγμὸς καὶ οἱ ὀρθόδοξοι συλληφθοῦμε καὶ ριχτοῦμε στὶς φυλακές, ἐκεῖ θὰ ἐνωθῶμε ὅλοι, θὰ ἀνταλλάξουμε τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸ καὶ θὰ ποῦμε· Κύριε, ἁμαρτήσαμε καὶ δικαίως τιμωρούμεθα· διαιρεθήκαμε σὲ φατρίες καὶ κόμματα, καὶ προκάλεσαμε τοὺς λύκους.

Ἀλλά, ἀδελφοὶ ὀρθόδοξοι, εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ ὁ αἱματηρὸς διωγμὸς γιὰ νὰ ἐνωθῶμε;

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

Χρησιμοποιοῦμε τὸ μονοτονικό, μόνο γιὰ τὰ ἀποσπάσματα ποὺ πήραμε αὐτούσια ἀπὸ τὸ διαδίκτυο.

Ἐπιμέλεια: Ἀνδρονίκη Π. Καπλάνογλου
Σμύρνης 10 Κοζάνη, 50100
τηλ. 6974931881, 2461026668
τηλ. βιβλιοπ. 2385028868

Γνώρισμα τοῦ ἀγωνιζομένου Χριστιανοῦ ἢ ταπεινώσις

Δὲν ἔχεις ταπεινώσι δὲν εἶσαι ὀρθόδοξος. Εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ἄσεβεῖς, εἴμεθα ἁμαρτωλοὶ ἀλλὰ δὲν εἴμεθα αἰρετικοί. Κρατᾶμε τὴν Ὁρθοδοξίαν μας, κρατᾶμε τὴν πίστι μας. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶνε ὕψος, εἶνε βάθος ταπεινώσεως. **Δὲν ἔχεις ταπεινώσι, δὲν εἶσαι ὀρθόδοξος.** Νὰ πᾶς μὲ τοὺς παπικοὺς ποὺ ἔχουν τὴν ἐωσφορικὴ ὑπερηφάνεια τοῦ Πάπα. Καὶ νὰ πᾶς μὲ τοὺς προτεστάντες, ποὺ καταργήσανε τὸν Πάπα καὶ κάθε προτεστάντης ἔγινε Πάπας. Ὅσοι προτεστάντες, τόσοι καὶ Πάπες. Ἐφυγε τὸ ἀλάθητο ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ἐνὸς καὶ πῆγε στὸ κεφάλι ὅλων των.

Πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀρμονία καὶ συνεργασία τοῦ λαϊκοῦ καὶ τοῦ μοναχικοῦ στοιχείου. Για νὰ ὑπάρχη συνεργασία χρειάζεται ταπεινώσι. Καὶ οἱ μοναχοὶ πρέπει νὰ σκέπτονται ταπεινά καὶ ἐμεῖς ποὺ βρισκόμαστε στὸν κόσμον πρέπει νὰ σκεπτόμεθα ταπεινά... Νὰ μὴν ὑπάρχη τὸ φαρισαϊκὸ φρόνημα. Μέσα στὸν κόσμον κρύπτονται διαμάντια.... Ἄν δὲν ἔχουμε ταπεινώσι, δὲν εἴμεθα ὀρθόδοξοι καὶ δὲν μᾶς ὠφελεῖ ὁ ἀγώνας.

Σημεῖο τῶν καιρῶν ἢ διαίρεσις τῶν χριστιανῶν

Ἡ διαίρεσις εἶνε «σημεῖον τῶν καιρῶν» καὶ προφητεύθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κύριον, ὁ ὁποῖος εἶπε· «Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις» τῆς ἀποστασίας, τοῦ ἀτομικοῦ καὶ ὁμαδικοῦ ἐγωισμοῦ, «διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν» (Ματθ. 24,19,12). Ἐμφύλιος πόλεμος στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας...

Διαιρέθηκαν οἱ χριστιανοὶ τῆς ἀρχαίας Κορίνθου καὶ ἔλεγον· «Ἐγὼ μὲν εἶμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. 1,12). Καὶ ἐκείνους μὲν, ποὺ διαιρέθηκαν προσωρινὰ σὲ φατρίες, τοὺς ἔνωσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος· ἐμᾶς ποιὸς θὰ μᾶς ἐνώσῃ;...

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος παρουσιάζει οἰκτρὸν θέαμα· εἰκόνα συγχύσεως, ἀταξίας καὶ χάους.

Ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης π. Αὐγουστῖνος Καντιώτης βλέποντας τὴν ἐκκλησιαστικὴν διάσπασι τῆς Πατρίδος μας σὲ Παλαιὰ Ἑλλάδα, Νέες χώρες, ἡμιαυτόνομη Ἐκκλησία τῆς Κρήτης, Μητροπόλεις Δωδεκανήσου, Ἅγιον Ὅρος μὲ ἐξάρτησι ἀπὸ τὸν πατριάρχη, θλίβεται καὶ φοβᾶται· φοβᾶται τοὺς τελευταίους πατριάρχες ποὺ συμπορεύονται μὲ τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος καὶ ἀκροβατοῦν(*) μετὰ πείσους καὶ ἀπιστίας, ἀληθείας καὶ ψεύδους, Ὁρθοδοξίας, μασονίας, αἱρέσεων καὶ πανθησκείας.

Τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη, ποὺ σήμερον διεκδικοῦν οἱ Τούρκοι, οἱ Ἀλβανοὶ, οἱ Σκοπιανοὶ καὶ θέλουν νὰ αὐτονομήσουν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις, παραδόθηκαν στὴν ἄμεση ἢ ἔμμεση ἐποπτεία τοῦ πατριάρχου! Γιατὶ ἦταν εὐκολὸς στόχος.

Ἡ λάμψις τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ τοὺς ἔκαιγε, τὰ ἰδανικὰ καὶ ἡ ἱστορία τῶν Ἑλλήνων τοὺς ἐνοχλοῦσαν.

Τὸ συνοδικὸ σύστημα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἦταν ἀπόρητο τεῖχος καὶ δὲν μπορούσαν νὰ περάσουν τὴν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, γι' αὐτὸ τὸ παρέκαμψαν. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Τούρκων, ὅπως ἀποδείχθηκε, ἦταν χρήσιμο ἐργαλεῖο γιὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοτεινῶν τοῦ σχεδίου, γι' αὐτὸ τὸ ἀξιοποίησαν.

Ρασοφόροι Ἰουδαεὶς πάντοτε ὑπῆρχαν στὸ γένος μας. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἔφτανε. Ἐκανε τούμπα στὴ μασονικὴ στοὰ καὶ τὸν ἀνέβασαν στὸν πατριαρχικὸν θρόνον.

Ὁ οἰκουμενισμὸς καὶ ἡ πανθησκεία βρῆκαν στέγη μέσα στὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ διοχέτευαν τὰ αἰρετικὰ μηνύματά τους σὲ κάθε γωνία τῆς Ὁρθόδοξης Ἑλληνικῆς γῆς. Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς βρέθηκε ἐγκλωβισμένος.

(*) Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ στὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα: «...Μὴ γίνεθε ἀκροβάτης, ἀνακρούσατε πρύμναν!» (Βιβλίο «Κόρακες τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐξέλθετε τῆς Κιβωτοῦ», σελ. 52)

Ἡ ἀνωμαλία καὶ τὸ χάος, ποὺ ὑπέβαλαν στὴν ἐκκλησιαστικὴ διοίκησι τῆς Ἑλλάδος ἐξυπηρετοῦσε, τὰ σχέδια τῶν ἐχθρῶν τῆς Πίσσεως καὶ τῆς Πατρίδος καὶ εὐνοοῦσε τὴν ἀνεξέλεγκτὴ πορεία μασσόνων πατριαρχῶν. Ποιὸς θὰ τοὺς ἔκοβε τὴν πορεία; Ποιὸς θὰ κινητοποιοῦσε τοὺς Ὁρθοδόξους Ἑλληνας ἐπισκόπους, γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ξέφρενη πορεία τοῦ καινοτόμου πατριάρχου;

Τὸ προορατικὸ καὶ ἔμπειρο μάτι τοῦ ἡρωϊκοῦ ἱεροκήρυκα τῆς κατοχῆς π. Αὐγουστίνου Καντιώτου συνέλαβε ἐγκαίρως τὸν κίνδυνο. Εἶδε τὴν ὑποδούλωσι τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ποὺ δρομολογοῦσαν οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀνωμαλίας στὴν Ἑλλάδα. Εἶδε τὸ μαῦρο χέρι ποὺ θὰ ξερρίζωνε τὴν καρδιὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ὁρθόδοξη πίστι, κήρυξε συναγερμὸ καὶ βροντοφώνηξε: «**Ἡ ΕΛΛΑΣ ΝΑ ΓΙΝΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ**». Διαβάζουμε τὸ ἄρθρο του στὴν «Χριστιανικὴ Σπίθα», φύλ. 251, Αὐγούστος 1962. Σ' αὐτὸ ἐξηγεῖ τοὺς λόγους καὶ **προσπάθησε νὰ ἐνεργοποιήσῃ** τοὺς παραδοσιακοὺς ἐπισκόπους, ποὺ δὲν ἀνέχονταν τὴν προδοσίαν τῆς πίστεως ἀπὸ τὸν πατριάρχη καὶ τὰ «τσιράκια» του καὶ διαμαρτύρονταν γιὰ τὰ οἰκουμενιστικὰ ἀνοιγμάτα του. Δυστυχῶς, δὲν τὰ κατάφερε. Ἡ νάρκη στὰ θεμέλια τοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ἐξουδετερώθηκε. Ἡ δραματικὴ ἐπαλήθευση τῶν λόγων τοῦ Γέροντος, σὲ συνδιασμὸ μὲ τοὺς πατριάρχες ποὺ ἀκολούθησαν, δικαίωσαν τοὺς φόβους του! Ἄν ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὰ βιογραφικὰ τῶν τελευταίων πατριαρχῶν, θὰ τρομάξουμε. Συλλέξαμε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον στοιχεῖα ἀπὸ φιλικὲς πρὸς αὐτοὺς ἱστοσελίδες.

Θὰ ἀναφέρουμε ὀνόματα πατριαρχῶν τῶν τελευταίων 100 ἐτῶν, γιὰ νὰ ἐρευνήσῃ καὶ νὰ διαπιστώσῃ μόνος του καὶ ὁ πιὸ δύσπιστος ἀναγνώστης ποιοὶ καὶ με ποιοὶ τρόπο γίνονταν πατριάρχες.

Ὁκτὼ χρόνια μετὰ τὴν προειδοποίησι, τὸ 1970, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διαπίστωσε μόνη της, πόσο ἐπικίνδυνοι εἶναι οἱ μητροπολῖται τοῦ Πατριαρχείου καὶ τοὺς ἀπαγόρευσε νὰ μιλοῦν στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν Ἀθηνῶν (βλ. σελ. 61).

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἑλλην ἱεράρχης π. Αὐγουστῖνος εἶδε καὶ κάτι ἄλλο φοβερό. Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμός, ποὺ εἶχε ἐκχωρηθῇ μὲ πατριαρχικὸ καὶ Συνοδικὸ τόμο στὶς 8/18ης Μαρτίου 1908 στὴν αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία εἶχε τὸ κυριαρχικὸ καὶ κανονικὸ δικαίωμα τῆς προστασίας τοῦ ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ, ἀκυρώθηκε στὶς 1/14 Μάρτιο 1922, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ, ἀπὸ τὸν πατριάρχη Μελέτιο Μεταξάκη,

«Μαρὰν ἀθά», φωνὴ ὀργῆς καὶ καθάρσεως, ἀκούετο βροντώδης.

Δὲν ἦσαν οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν Λαοδικεῖαν. Δὲν ἦσαν χλια-

ροί. Ἦσαν θερμοί, «τῷ Πνεύματι ζέοντες τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες», καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ. Ἦσαν ἀγωνισταὶ καὶ ἀποφασιστικοί, ἔτοιμοι νὰ σφραγίσουν τὴν μαρτυρίαν των καὶ μὲ τὸ αἷμα των. Ἴδου γιὰτὶ ἐθριάμβευε τότε ἡ Ἐκκλησία καὶ κατέπλησσε τὸν κόσμον. Οἱ παντὸς εἶδους αἰρετικοί, οἱ παρεκκλίνοντες ἔσω καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐκ τῶν γραμμῶν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, ἀπεδοκιμάζοντο καὶ ἀπεβάλλοντο ἐκ τῆς ἱερᾶς ποιμνῆς τοῦ Ἰησοῦ ὡς ψωραλέα πρόβατα, διὰ νὰ μὴ μεταδώσουν εἰς τὰ ὑγιᾶ πρόβατα τὴν ψώρα τῆς αἱρέσεως.

Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ἐνθουσιαστικὸν καὶ ἀγωνιστικὸν στοιχεῖον τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἡμερῶν... ἐξατμίσθη. Εὐγενεῖς σήμερα οἱ «πιστοί», εὐγενέστατοι ὅταν αἰρετικοὶ καὶ ἄπιστοι προσβάλλουν τὰ ὕψιστα τῆς Ὁρθοδοξίας συμφέροντα. Ἀλλ' οἱ κύριοι αὐτοί, οἱ τόσην εὐγένειαν ἐπιδεικνύοντες ἀπέναντι τῶν ἐχθρῶν τῆς Πίστεως, αἴφνης ἀποβάλλουν τὴν εὐγένειάν των, ἐξάπτονται, ἐξαγριώνονται, κραυγάζουν, ὑβρίζουν, ὑποβάλλουν μηνύσεις, τρέχουν εἰς τὰ δικαστήρια, ἐπιστρατεύουν μάρτυρες καὶ ἀναπτύσσουν ὅλη τὴν δραστηριότητά των, πότε; Ὅταν προσβάλλωνται τὰ προσωπικὰ καὶ ποταπὰ συμφέροντά των... **Τὰ ὅρια τὰ αἰώνια τὰ ὁποῖα ἔθεσαν οἱ Προφῆται καὶ οἱ Ἀπόστολοι, ὅρια πνευματικὰ ἐντὸς τῶν ὁποίων εἶνε ἀσφαλῆς ἡ σωτηρία, τὰ ὅρια αὐτὰ δὲν προκαλοῦν συγκίνησι, δὲν προκαλοῦν ὀργὴν καὶ ἀγανάκτησιν, ὅταν μετατίθενται ὑπὸ ἀσεβῶν. Ἄς καταργηθοῦν οἱ φραγμοί. Ἄς προχωρήσουν οἱ ἐχθροί. Ἄς καταληφθῇ τὸ ἔδαφος τῶν Ὁρθοδόξων. Ἄς ἀπλωθῇ παντοῦ ἡ αἵρεσις. Ἄς πέσουν τὰ φρούρια καὶ οἱ ἀκροπόλεις. Ἄς ὑποσταλοῦν παντοῦ οἱ σημαῖες τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄς ὑψωθοῦν οἱ σημαῖες τῶν αἱρέσεων. Ἄς ὑπεραίρυνται καὶ ἄς γαυριοῦν οἱ ποικιλώνυμοι αἰρετικοί. Καὶ ἄς χαίρεκακοῦν οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ ἄθεοι, καὶ ἐμεῖς ... νὰ βλέπουμε τὴν ἄλωσι τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπαθῶς!**

ρακολουθεῖς ἔ, μὲ παρακολουθεῖς! –“Ὅχι ὄχι, ἀπήντησε ἐκεῖνος ἀμήχανα. Καὶ ὁ π. Αὐγουστῖνος, γιὰ νὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο, συνέχισε: –“Ἄς τα αὐτά, μὲ παρακολουθεῖς· ἀλλὰ μὲ καλὸ ἢ μὲ κακὸ σκοπὸ; –Μὲ καλὸ, μὲ καλὸ, ἀπάντησε. “Ἐξὶ ἡμέρες μετὰ, τὸ Σάββατο 20.7.1974, ἔγινε τὸ κακὸ, ἡ εἰσβολὴ στὴν Κύπρο, καὶ διεκόπη κάθε παρακολούθησι καὶ κάθε δῶξι τοῦ ἐπισκόπου.

“Ὅταν κηρύττεται ἡ αἵρεσι ἀπὸ τὸν ἄμβωνα, τί πρέπει νὰ κάνουν οἱ Χριστιανοί

Οἱ παρακάτω συμβουλὲς δόθηκαν ἀπὸ τὸν π. Αὐγουστῖνο μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ καρναβαλιστῆ καὶ οἰκουμενιστῆ καὶ μασόνου μητροπολίτη τοῦ πατριαρχείου Μελῖτωνος Χατζῆ, γιὰ νὰ μὴ πιάνωνται στὸν ὕπνο οἱ χριστιανοί.

Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία δὲν ἐπιτρέπεται διακοπὴ. Ἄλλ’ ἐὰν ὑπάρχῃ μιὰ περίπτωσι, κατὰ τὴν ὁποία ὄχι μόνον ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται διακοπὴ καὶ διαμαρτυρία, εἶνε ἢ παραπάνω περίπτωσι. Μόλις ἀκούσθηκαν οἱ πρῶτες λέξεις ὑπὲρ τοῦ καρναβαλικοῦ αἵσχους ἢ τῶν αἱρέσεων, ὅλος ὁ ἐκκλησιαζόμενος λαὸς ἔπρεπε, μὲ ὅλη τὴ δύναμι τῶν πνευμόνων του, νὰ ἄρῃ φωνὴ διαμαρτυρίας καὶ νὰ πῇ· Ἀνάξιος! Αἷσχος! Κάτω!... Σὲ τέτοιες περιπτώσεις ποὺ τὸ κινδυνεύομενο εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία ὡς κανόνας πίστεως καὶ ἠθικῆς, εὐγένεια καὶ σιωπὴ δὲν ἐπιτρέπονται. Ὁ Κύριος δὲν ὕψωσε μάτια τὸ φραγγέλλιο ὅταν εἶδε τὴν βεβήλωσι τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ. Καὶ ὁ εὐσεβὴς λαός, ποὺ ἀγαπᾷ περισσότερο ἀπὸ ὅλους τὸν Κύριο καὶ τὴν ἀγία του Ἐκκλησία, ὅταν ἀκούῃ καὶ βλέπῃ βεβήλωσι τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων, ἃς ὑψώνῃ ἀντὶ φραγγελίου τὴ φωνὴν του. Εἶνε καὶ ἡ αὐστηρὴ φωνὴ εἶδος φραγγελίου. Οἱ φωνῆς ἀποδοκιμασίας ἐκ μέρους τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ πλήττουν τοὺς ἐνόχους περισσότερο τοῦ φραγγελίου. Εἶνε ὅπως οἱ ἰσχυρὲς φωνῆς ποιμένων καὶ ποιμενικῶν σκυλιῶν οἱ ὁποῖες τρέπουν σὲ φυγὴ τοὺς λύκους.

Εἰς ἐνδόξους ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ εὐσεβὴς λαὸς συναγωνίζετο μετὰ τῶν ποιμένων του, ἔδιδε τὴν μαρτυρίαν τῆς πίστεώς του ζωηρῶς. Μὲ ἰσχυρὰς φωνὰς, καὶ μόνον μὲ φωνὰς ἐξεδίωκε ἐκ τοῦ Ναοῦ τοὺς ἐπιβουλευομένους τὴν Πίστιν του, τοὺς προβατοσχήμους λύκους, τοὺς ὑπὸ τὸ ἔνδυμα τοῦ Ὁρθοδόξου κληρικοῦ λαλοῦντας σκολιὰ καὶ διεστραμμένα. Ἡ φωνὴ

ποὺ οἱ μασόνοι τὸν ἔχουν καμάρι. Τὸ βιογραφικὸ του θὰ τὸ βρῇτε στὴν ἱστοσελίδα τῆς μεγάλης στοᾶς τῶν Ἀθηνῶν! **Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀντέδρασε.** Δὲν παρέδιδε τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό στὰ χέρια τοῦ πατριάρχου, ἀλλὰ δύο χρόνια μετὰ ὑποχώρησε. Σήμερα βλέπουμε τὰ θλιβερὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἀρπαγῆς.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διάσπασι τῆς Ἑλλάδος, ποὺ οἱ ἐχθροὶ τῆς δρομολόγησαν καὶ ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς πέρασε σὲ χέρια μασόνων πατριαρχῶν, ἔθεσαν σὲ κίνδυνο καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοὺς Ἑλλήνες ἀπανταχοῦ τῆς γῆς. Οἱ μεγαλομασόνοι πατριάρχαι Μελέτιος Μεταξάκης, Ἀθηναγόρας καὶ τὸ παιδί τῆς «πέμπτης φάλαγγας» πατριάρχης Βαρθολομαῖος σέρνουν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό στὸν βόθρο τοῦ οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς πανθηρησκείας.

Ἄν εἰσακουόταν τότε ἡ φωνὴ τοῦ ἐπισκόπου Αὐγουστίνου, θὰ χαλοῦσαν τὰ σχέδια τῶν διεθνῶν μασόνων τοῦ παγκοσμίου συμβουλίου τῶν αἱρετικῶν (ΠΣΕ) καὶ θὰ συντρίβονταν τὰ δόγματα τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Δὲν θὰ ἐπένδυναν στοὺς πατριάρχες οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις καὶ δὲν θὰ ἔφταναν στὰ χάλια αὐτὰ οἱ ἐπίσκοποι τοῦ Πατριαρχείου σήμερα.

Δυστυχῶς, οἱ ἐπίσκοποι μας δὲν ἀξιολόγησαν τότε τὸν κίνδυνο. Δὲν ἔκαναν τίποτε γιὰ νὰ τὸν ἐξουδετερώσουν. Καὶ τώρα, ποὺ ἀνέβηκαν στοὺς ἐπισκοπικοὺς θρόνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔρποντας καὶ γλείφοντας πρόσωπα ἀνίκανα, φιλόδοξα καὶ ἐπικίνδυνα, μόνον ἓνα θαῦμα μπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸ τέρας τοῦ οἰκουμενισμοῦ, ποὺ βρυχᾶται.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα χρειάζεται καὶ ἡ δική μας συμμετοχὴ καὶ ἡ δική μας μετάνοια καὶ προσευχή.

Τώρα, ποὺ βρισκόμαστε στὸ δώδεκα παρὰ πέντε, λίγο πρὶν τὴν ὁλοκληρωτικὴ καταστροφὴ τῆς πατρίδος, ἀναδημοσιεύουμε τὴν «ΣΠΙΘΑ» τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου, γιὰ νὰ δοῦμε τὴν πορεία τοῦ κακοῦ ἀλλὰ καὶ τὴ δική μας εὐθύνη. Καὶ στὸ δώδεκα παρὰ πέντε, ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας, ἀρκεῖ νὰ μποῦμε στὸν ἱερὸ ἀγῶνα τῆς πίστεως μὲ ταπείνωσι, μὲ μετάνοια, καὶ μὲ προσευχὴ ν’ ἀγωνιστοῦμε. Νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι ὄχι γιὰ πρωτοκαθεδρίες καὶ μεγαλεῖα, ἀλλὰ γιὰ διωγμούς, περιπέτειες, θυσίες καὶ μαρτύριο ἀκόμη.

“Ὅταν ἀκούγαμε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ γενναίου ἐπισκόπου Αὐγου-

στίνου την προσευχή του ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, μᾶς συνεκλόνιζε· **«Κύριε, ὅπως Ἐσύ ἔχυσες τὸ αἷμα σου γιὰ ἐμένα, ἀξίωσέ με καὶ ἐμένα νὰ χύσω τὸ αἷμα μου γιὰ ἐσένα».**

Σήμερα, ποὺ ἐπιβεβαιώθηκαν οἱ φόβοι τοῦ Μητροπολίτου Αὐγουστίνου καὶ ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος, διάδοχος τοῦ Ἀθηναγόρα, ἄπλωσε τὰ δίχτυα τῆς παναιρέσεως τοῦ οἰκουμενισμοῦ ἀκόμα πιὸ βαθιὰ καὶ ἐγκλώβισε σ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἐπισκόπους τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, **καλοῦμε τὸν ἀγωνιστὴ ἱεράρχη π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη ἀπὸ τὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία νὰ ἀφυπνίση τὸν λαὸ μὲ τὰ φλογερὰ κηρύγματά του, νὰ ξυπνήση τὶς συνειδήσεις τῶν ἐπισκόπων ποὺ κοιμοῦνται καὶ νὰ διαλύσῃ τὰ κάστρα τῶν οἰκουμενιστῶν.** Οἱ λόγοι του εἶνε ὅπλα στὰ χέρια τῶν ἀγωνιζομένων Χριστιανῶν, ποὺ τρέμουν οἱ ἐχθροὶ του.

Θέλουμε τὴν βοήθειά του, γιὰ νὰ ἀξιοποιήσουμε τὸ πλούσιο ὕλικό ποὺ ἄφησε καὶ ἐμεῖς τοῦ ὑποσχόμεθα νὰ δημοσιεύουμε ὅ,τι μὲ θαυμαστὸ τρόπο ἔρχεται στὰ χέρια μας.

Θέλουμε τὴν βοήθειά του καὶ τὴν βοήθεια τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, γιὰ νὰ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὴν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστάς, ποὺ ζοῦν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ ὄχι γιὰ τὴν Ἐκκλησία.

Θέλουμε τὴν βοήθεια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας μας, γιὰ νὰ μὴ πέσουμε σὲ φατρίες καὶ σχίσματα. Νὰ μὴ πέσουμε σὲ πρόσωπα, ποὺ διεκδικοῦν τὸ ἀλάθητο τῆς γνώμης τους, γιὰ τὴν οἰκονομία ἢ τὴν ἀκρίβεια στὰ θέματα τῆς πίστεως, καὶ δὲν ἀνέχονται διαφορετικὴ γνώμη. Ἄν δὲν προσέξουμε, ὁ σατανᾶς παραρμενεύει καὶ κινδυνεύουμε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἐνὸς θηρίου, νὰ πέσουμε στὸ στόμα ἄλλου θηρίου. Νὰ πάθουμε ὅ,τι ἔπαθε ὁ Λούθηρος, ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὸν «ἀλάθητο» Πάπα καὶ ἀντὶ νὰ στραφῇ πρὸς τὴν Ἀλήθεια, στὴν Ὁρθόδοξη πίστι, ἔπεσε σὲ βαθύτερο βοῦρκο, στὴν αἵρεση τοῦ προτεσταντισμοῦ.

Θέλουμε τὴν βοήθεια τῆς θριαμβεύουσας Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ μείνουμε ὀρθόδοξοι. Οἱ κακοὶ ποιμένες, ποὺ παζαρεύουν τὴν Ὁρθόδοξη πίστι μας, μᾶς τρομάζουν, μᾶς ἀπογοητεύουν, μᾶς πικραίνουν, μᾶς ἀγανακτοῦν. Ἀναζητοῦμε ἀληθινούς ποιμένας, ταπεινοὺς καὶ ἁγίους, γιὰ ν' ἀκολουθήσουμε. Οἱ ἅγιοι τῆς θριαμβεύουσας Ἐκκλησίας, ποὺ ἔχουν παρρησία πρὸς τὸν Κύριο, ἄς εἶνε ὁδηγοὶ μας.

τοῦναντίον θὰ τὴν ἐθανάτωνε. Ἄλλ' ἢ Ὁρθοδοξία προώριστα ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ζήσῃ καὶ ὅχι ν' ἀποθάνῃ. Καὶ δὲν θ' ἀποθάνῃ, διότι δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὶς αἱρέσεις.

Συμέρασμα πρῶτον· Οἱ αἱρέσεις, φιλελευθέρως κρινόμενες, κηρύττονται ἄξιες φιλίας. Καὶ συμπέρασμα δεύτερο· Ἐνωθῆτε τὸ ταχύτερον μὲ τοὺς αἱρετικούς!

Ὁ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος Μελίτων θεωρεῖται ὁ σπουδαιότερος ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μετὰ τὸν Πατριάρχη καὶ πιθανότερος διάδοχος αὐτοῦ (Απολογία Μιᾶς Τετραετίας, σελ. 188).

Διαπίστωση ἐπιμελητοῦ

Οἱ μασόνοι ἐκδικοῦνται 12 Μητροπολίτες καὶ τὸν Ἱερώνυμο Α' γιὰ τὴν παραπάνω ἀπόφαση

Τρία χρόνια μετὰ τὴν ἀπαγόρευση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στοὺς μητροπολίτας τοῦ Πατριαρχείου νὰ λειτουργοῦν καὶ νὰ ὁμιλοῦν στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, στὴν δεύτερη δηλαδὴ δικτατορία τοῦ Ἰωαννίδη, ἐπὶ Σεραφεῖμ, ἔβγαλαν λίστα οἱ μασόνοι μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπισκόπων ποὺ τοὺς ἐνοχλοῦσαν καὶ θεωροῦνταν ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀπαγόρευση, τοῦ μασονοκρατούμενου πατριαρχείου. Ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος Καντιώτης ἦταν πρῶτος στὴ λίστα. Πῶς, ὅμως, παρέμεινε στὸ θρόνο καὶ δὲν ἐκδιώχθηκε μὲ τοὺς 12; Ὁ πρῶην Φθιώτιδος Δαμασκηνὸς εἶδε τ' ὄνομά του καὶ εἶπε στὸν ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ: Τὸν Καντιώτη θὰ διώξετε πρῶτο; Δὲν φοβᾶστε τὸ λαό; «Αὐτόν, γιὰ νὰ ἡσυχάσουμε», ἀπήντησε. Ὅμως, ὅπως φάνηκε, τὸ ἀνέβαλλε! Ὅσο καὶ ἂν ἐπιθυμοῦσε νὰ τὸν ξεφορτωθῇ ὁ Θεὸς δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε καὶ ἐκεῖνος δὲν τὸ τολμοῦσε. Συνεχῶς τὸ ἀνέβαλλε. Ἐδίωξε 12 σεμνοὺς ἱεράρχες καὶ ἔφτασε ἡ τελευταία Κυριακὴ πρὶν ἀπὸ τὴν εἰσβολὴ τοῦ Ἀττίλα στὴν Κύπρο, στίς 14.7.1974. Στὴ Μητρόπολη Φλωρίνης ἦταν ὅλα τὰ βιβλία ἑτοιμα γιὰ παράδοση. Ὅλα ἔδειχναν ὅτι ἦταν ἡ τελευταία Κυριακὴ ποὺ βρισκόταν στὸ θρόνο ὁ π. Αὐγουστῖνος. Γι' αὐτὸ μαγνητοφωνήθηκε στὸ Παρόρι τῆς Φλώρινας ἡ Θεία Λειτουργία καὶ ἡ ὁμιλία τοῦ Γέροντος, ὡς ἡ τελευταία. Παρὸν ἐκεῖνες τὶς Κυριακὲς ἦταν καὶ τὸ περιπολικὸ ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ καὶ ἀστυνομικὸς μέσα στὸ ναό. Ἐκεῖνη τὴν Κυριακὴ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης βρέθηκε μπροστὰ του καὶ τοῦ εἶπε χαριτολογώντας: –Μὲ πα-

τὸν ἄμβωνα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῶν Ἀθηνῶν τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς τὸ 1970, δικαιολόγησε τὶς καρναβαλικὲς τελετὲς καὶ προέτρεψε τὸν λαὸ νὰ τὶς παρακολουθῇ μὲ... σεβασμό!(*)

Δὲν ἔγινε ὅμως μόνο συνήγορος τοῦ καρναβάλου, ἀλλὰ εἶπε καὶ κάποια ἄλλα ἐκθεμελιωτικὰ τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Ἐὰν δὲν ἐνωθοῦμε, εἶπε, μὲ τὶς ἄλλες ὁμολογίες –τὶς αἱρέσεις δηλαδή–, δὲν θὰ ἐπιζήσωμε. Ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον· ἐὰν ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι δὲν ἀσπαθοῦμε τὴν παντόφλα τοῦ Πάπα, καὶ δὲν ἐναγκαλισθοῦμε τὸν δόκτορα Ράμσεϋ, καὶ δὲν γίνουμε ἓνα μὲ ὅλη τὴν πανσπερμία τῶν αἱρέσεων, οὐκ ἔχομεν ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς! Ζωὴ μας, κατὰ τὸν παράδοξο ὁμιλητὴ, δὲν εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ αἶμα τοῦ Θεανθρώπου, ἀλλ’ ἡ συμμαχία καὶ ὁ συμφυρμός μὲ τὴν πλάνη καὶ τοὺς πεπλανημένους.

Ἐὰν ὁ ὁμιλητὴς –μὴ γένοιτο!– ἀσθενήσῃ ποτὲ βαρέως καὶ εἰσαχθῇ στὸ νοσοκομεῖο καὶ παραστῇ ἀνάγκη μεταγγίσεως αἵματος, δὲν θὰ δεχθῇ νὰ μεταγγισθῇ στὶς φλέβες τοῦ ἀκάθαρτο αἵμα, ἀλλὰ θὰ ζητήσῃ αἶμα καθαρὸ, ἀγνό, ἀμόλυντο, αἶμα ἱκανὸ ν’ ἀναζωογονήσῃ τὴν πρὸς θάνατον βαίνουσα σωματικὴ ὑπαρξί του. Ἀλλ’ ἂν γιὰ τὴν σωματικὴ ὑπαρξί του δὲν δέχεται τὴν εἰσροὴ στὸν ὀργανισμό του ἀκαθάρτου αἵματος, ἀπείρως περισσότερο ὥφειλε νὰ μὴ δέχεται ὡς ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ μάλιστα ἱεράρχης τὴν ἰδέα τῆς εἰσροῆς στὸ σῶμα τῆς Ὁρθοδοξίας ἀκαθάρτου αἵματος, αἱρετικῆς δηλαδή διδασκαλίας. Τὸ ἀκάθαρτο αἶμα τῆς αἱρέσεως ἐνούμενο μὲ τὸ πᾶναγγο αἶμα τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν θὰ ἐτόνωνε τὴν Ὁρθοδοξία,

(*) Ἡ ἀντιχριστιανικὴ ὁμιλία τοῦ Μελίτωνος ἀκούσθηκε σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τῶν Ἀθηνῶν, ποὺ ἀναμετέδιδε τὴν Θεία Λειτουργία, στίς 8.3.1970 καὶ βρίσκεται ἀνεβασμένη στὸ διαδίκτυο, στὴν ιστοσελίδα (<https://www.pemptousia.gr/2014/03/1>).

Τὴν πανηγύρισαν οἱ καρναβαλισταί, ὅμως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τὴν κατεδίδασκε. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ Ἱερωνύμου Κοτσώνη, ἀπαγόρευσε στὸ ἐξῆς ὅχι μόνο αὐτὸν ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλο μητροπολίτη τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου νὰ ὁμιλῇ στὸν Μητροπολιτικὸ ναὸ τῶν Ἀθηνῶν. Γι’ αὐτὸ οἱ μασόνοι τότε φοβόταν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπένδυσαν στὸν πατριάρχη καὶ στὰ «ἐπισκοπίδια» του. Δυστυχῶς σήμερα, ὁ πατριάρχης ἀλλοίωσε καὶ τοὺς ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ μασονία ἔμπασε μπόλικη σαβούρα στὶς τάξεις τοῦ ἀνωτέρου κλήρου.

«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ», φ. 251, Αὐγούστος 1962
Τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αὐγουστίνου Καντιώτου

Ἡ ΕΛΛΑΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

«Τοὺς Ἐπισκόπους ἐκάστου ΕΘΝΟΥΣ εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν αὐτοῖς πρῶτον καὶ ἡγεῖσθαι αὐτὸν ὡς κεφαλὴν, καὶ μηδὲν τι πράττειν περιττὸν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης» (ΛΔ´ Ἀποστολικὸς Κανὼν).

Ἐκκλησιαστικὰ θέματα

Ἡ Ἑλλάς, ἀγαπητοί μας ἀναγνώσται, ἡ Ἑλλάς, ὑπόδουλη ἐπὶ αἰῶνας εἰς τὴν Ὀθωμανικὴ αὐτοκρατορία, κατόπιν ποταμῶν αἱμάτων ἀπετίναξε τὸν ζυγὸ τῆς σκληρᾶς δουλείας καὶ ἀνέκτησε τὴν πολιτικὴ τῆς ἀνεξαρτησία. Τὸ ἔθνος ἀπέκτησε χῶρο, στὸν ὁποῖο οἱ Ἕλληνες μποροῦσαν νὰ κινηθοῦν τώρα ἐλεύθερα καὶ ν’ ἀναπτύξουν τὸν πολιτισμὸ τους.

Μικρὴ ἦτο ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασι τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, περιορισμένη εἰς τὴν Πελοπόννησο, Στερεὰ Ἑλλάδα καὶ Νήσους τῶν Κυκλάδων.

Εἰς αὐτὴν τὸ 1864 προσετέθησαν τὰ Ἐπτάνησα,

τὸ 1881 ἡ Θεσσαλία,

τὸ 1913 ἡ Μακεδονία, ἡ Ἡπειρος, ἡ Κρήτη καὶ τὰ Νησιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους,

τὸ 1922 ἡ Δ. Θράκη καὶ τὸ 1947 τὰ Δωδεκάνησα.

Ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ Ἑλλάς ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἓνα καὶ πλεόν ἑκατομμύριο ἀδελφῶν προσφύγων, οἱ ὅποιοι, «κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος», ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς Ἁγαρ ἀπὸ τὶς πανάρχαιες κοιτίδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἔτσι, ὅπως ἔλεγε ἐπιφανὴς Ἕλληνας πολιτικὸς τῶν νεωτέρων χρόνων, κατόπιν πολλῶν δραματικῶν περιπετειῶν ἡ Ἑλλάς γιὰ πρώτη φορὰ ἀποκοτοῦσε ἐθνικὴ ὁμοιογένεια, συνεκροτεῖτο εἰς Κράτος, στὸ ὁποῖο ἐστέγαζε τοὺς περισσότερους Ἕλληνες.

Ἀλλ’ ἐνῷ ἡ Ἑλλάς πολιτικῶς παρουσιάζετο ἐνωμένη, ἀπὸ ἓνα

κέντρο διοικούμενη καὶ κατευθυνομένη, ἐκκλησιαστικῶς ὅμως παρουσιάζει οἰκτρὸ θέαμα, εἰκόνα συγχύσεως καὶ ἀταξίας.

Ὁ λαὸς δὲν γνώριζε γιὰ τὴν ἀταξία, καὶ τὰ ἀνώτερα στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ γνωρίζαν, δὲν μιλοῦσαν!

**Τὸ δὲ θλιβερότερο εἶνε, ὅτι οἱ περισσότεροι Ἕλληνες δὲν ἔχουν γνῶσι τῆς φοβερᾶς ἀταξίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χά-
ους ἐν μέσῳ τοῦ ὁποῖου εὕρισκετο τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος.** Ὅσοι πάλι γνωρίζουν τὴν κατάστασι, ὅπως εἶνε τὰ ἀνώτερα τῆς Ἐκκλησίας στελέχη καὶ οἱ Θεολόγοι ἐπιστήμονες, δὲν συγκι-
νοῦνται καὶ δὲν ἐξανίστανται γιὰ τὴν ἀταξία.

Ἡ Ἑλλάδα ἐνωμένη μὲν πολιτικῶς, μὲ διεσπασμένη ὅμως ἐκκλησιαστικὴ διοίκησι, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσι. Γιατί;

Θέλετε νὰ λάβετε μία ἰδέα τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγχύσεως καὶ ἀναρχίας μας; Ρίξτε ἓνα βλέμμα εἰς τὸν πολιτικὸν χάρτη τῆς Ἑλλά-
δος. Μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε νομοὺς τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι νὰ μὴ διοικοῦνται ἐξ Ἀθηνῶν, ἀλλ' ἀπὸ κάποια ἄλλη ἀρχὴ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος εὕρισκομένης; Ἀσφαλῶς ὄχι. Μόνο κατὰ τὴν κατηραμένην περίοδο τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ τὸ 1917 τὸ μὲν ἥμισυ τῆς Ἑλλάδος διοικεῖτο ἐξ Ἀθηνῶν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ ἐκ Θεσσαλο-
νίκης· δύο κέντρα διοικήσεως εἰς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ κράτος. Ἄλλ' αὐτὸ ποὺ ὡς κάποια προσωρινὴ ἀνωμαλία ἐχαρακτηρίσθη κατὰ τὴν περίοδο ἐκείνην στὴ διοίκησι τοῦ κράτους, τείνει νὰ γίνῃ καθε-
στὼς στὴ διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ταλαίπωρη Ἑλλάς!

Ὅχι ἓνα, ἀλλὰ τέσσερα κέντρα ἐκκλησια-
στικῆς διοικήσεως ἔχει ἡ ταλαίπωρη Ἑλλάς.

Ἔτσι οἱ Ἐπισκοπές, ποὺ εὕρισκονται στὸ ἔδαφος τῆς λεγομένης Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἀποτελοῦν τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, συσταθεῖσα διὰ τοῦ Συνοδοτικοῦ Τόμου τοῦ 1850, τῆς ὁποίας οἱ Μητρο-
πολῖται ὅταν λειτουργοῦν μνημονεύουν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, διοικητικῶς καὶ πνευματικῶς ἐξαρτώμενες ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν.

Πραξικόπημα τοῦ Βαρθολομαίου με τὶς Νέες Χώρες, τοὺς Μητροπο-
λίτες τῶν ὁποίων ἔχει προσκαλέσει τὴν 1η Σεπτεμβρίου στο Φανάρι
σε μιὰ ἀτυπὴ Ἱερά Σύνοδο ποὺ παραβιάζει ὅλους τοὺς Ἐκκλησιαστι-
κοὺς Κανόνες. Σήμερα, θὰ ἀποκαλύψουμε κάτι ἐξίσου προδοτικό,
ποὺ θὰ πείσῃ καὶ τὸν πιο φανατικὸ ὁπαδὸ τοῦ «Σκλάβου Πατριάρ-
χη» ὅτι ὁ «Ἀρχηγὸς τοῦ Γένους» πρέπει νὰ ξυριστεῖ καὶ νὰ κλειστεῖ
ἐδῶ καὶ τώρα σε μοναστήρι, γιὰ νὰ πᾶψι νὰ δημιουργεῖ προβλήμα-
τα στὸν Ἑλληνισμό. Ἀνήμερα τὸν Δεκαπενταύγουστο (δηλαδὴ τὸ πε-
ρασμένο Σάββατο) ὁ Βαρθολομαῖος λειτούργησε στὴν Παναγία τὴν
Σουμελά τοῦ Πόντου.

Σε ἀπομαγνητοφωνημένο κήρυγμά του, ποὺ ἀναρτήθηκε ολόκληρο
στὴν ἐπίσημη ἱστοσελίδα τοῦ Φαναρίου (fanarion.blogspot.gr), ὁ Οἰ-
κουμενικὸς Πατριάρχης ἐξύμνησε τὸν Σφαγέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Μου-
σταφᾶ Κεμάλ, πράγμα ποὺ ἀπέκρυψαν ἀπαξάπαντα τὰ ἐλληνικά
ΜΜΕ, γιὰ νὰ μὴ ξυπνήσῃ ὁ μακαρίως κοιμώμενος λαὸς τοῦ Ψευτο-
ρωμείου!.. Μεταφέρω ἐπὶ λέξει τὸ ἐπίμαχο ἀπόσπασμα τῆς ομιλίας
τοῦ Βαρθολομαίου καὶ ελάτε μετὰ νὰ μού πείτε ἀν ὑπῆρχε κανένας
λόγος νὰ υμνήσῃ τὸν Σφαγέα ἐνάμισυ εκατομμυρίου Ποντίων καὶ
Μικρασιατῶν ὁ «Ἀρχηγὸς τοῦ Γένους»...

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ: «Δύο μεγάλοι ἡγέται τοῦ παρελθόντος, ὁ Μου-
σταφᾶ Κεμάλ Ἀτατούρκ καὶ ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, εἶχαν ὁραματι-
σθῇ μίαν Ἑλληνο-Τουρκικὴν φιλίαν. Καὶ εἰς τὰ πλαίσια ἐκείνου τοῦ
ὁράματος, ὁ παλαιὸς Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας Ἰσμέτ Ἰνονοῦ
ἔδωσε τὴν ἄδειαν νὰ παραληφθοῦν ὑπὸ τῶν προσφύγων πατέρων
τῆς Μονῆς καὶ νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ τρία τιμαλφέστα-
τα κειμήλια τῆς Μονῆς...».

http://mythorrea.blogspot.gr/2014/07/blog-post_9466.html

Ὁ Βαρθολομαῖος ἀνέβηκε στὸν πατριαρχικὸ θώκο τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως τὸ φθινόπωρο τοῦ 1991, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατριάρχου Δημητρί-
ου. Εὐθύς ἀμέσως, με τὸ ποὺ πῆρε τὸ σημαντικότερο αὐτὸ ἀξίωμα, πραγ-
ματοποίησε πλήρη ἐπίθεση κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας!

Οἱ μεταλλαγμένοι ἐπίσκοποι τοῦ Πατριαρχείου

Ἔδημοσιεύθη στὸ περιοδικὸ «Χριστιανικὴ Σπίθα» στὸ ὑπ' ἀρ. φύλ. 336\1970.

Ὁ Μητροπολίτης τοῦ Πατριαρχείου Χαλκηδόνος Μελίτων, ἀπὸ

μενικό Πατριαρχείο και έκείνοι πέρασαν τώρα 5 χρόνια και δεν έκαναν τίποτε απολύτως. Ή μήνυσι πού τον καταγγείλαμε είχε γραμμένη στο βιβλίο μας “ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΥ”.

Υπάρχουν πολλά επισκοπείδια εκεί πέρα. Δεν έχουν ποιμένες. Επισκοπείδια τα ονομάζει ένας σοφός ιεράρχης ο Σάμου Ειρηναῖος.

Το μείζον θέμα δεν είναι πού πάει στην Αυστραλία ο Ίεροσολύμων, αλλά αυτά πού λέει ο Αυστραλίας Στυλιανός. Αυτά, μου είπαν, είναι ξεπερασμένα πράγματα. Τί; τους λέω. **Σύμφωνα με τους Κανόνες της Εκκλησίας μας τα πιστευτέα είναι τα ανώτερα απ’ όλα.** Αν παρυσιαστούν στην Εκκλησία μας τοιαῦτα πρόσωπα πού κηρύττουν έναντιόν της Πίστεώς μας, επιτρέπει –είναι ή μόνη φορά πού επιτρέπεται– ο επίσκοπος νά μηνύεται και σ’ άλλας επισκοπές. **Τους έστειλα τηλεγράφημα και τους έδήλωσα· εάν δεν τακτοποιηθεί το θέμα αυτό, εγώ θα παύσω το μνημόσυνο του πατριάρχου** [Βαρθολομαίου] και τότε δεν θα μπορώ νά σταθώ στην Μητρόπολή μου».

Παλαιά διακοπή μνημοσύνου

«Παλαιότερα [τὸ 1971] πού κόψαμε τὸ μνημόσυνο τοῦ πατριάρχου [Ἀθηνᾶγορα] ἤμεθα τρεῖς [ἐπίσκοποι], ὁ μακαρίτης Ἀμβρόσιος [ὁ Ἐλευθερουπόλεως], ὁ Παῦλος τῆς Παραμυθίας πού ἀπέθανε. Καὶ πράγματι ἔφερε ἀποτέλεσμα· γιατί εἶχαν σκοπὸ νὰ φέρουν τὴν πλήρη ἐπικοινωνία με τοὺς καθολικοὺς καὶ νὰ κοινωνήσουν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ποτηρίου, ἀλλὰ δὲν ἐπέτρεψε ὁ Θεός...»

Ἑρώτηση τοῦ Ἐπιμελητοῦ, πού περιμένει ἀπάντηση

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ποιοῦ γένους εἶνε;

Οἱ μεταλλαγμένοι πατριάρχαι τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου, τῶν τελευταίων 100 ἐτῶν, ἡ ἱστορία μαρτυρεῖ καὶ τὰ βιογραφικά τους τὸ φωνάζουν· εἶνε μασόνοι, αἱρετικοί, ἀλλόθρησκοι καὶ φίλοι τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων. Ἄς μὴ ζοῦν με ψευδαισθήσεις οἱ Ἕλληνες· τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο δὲν εἶνε οὔτε Ὁρθόδοξο οὔτε Ἑλληνικό. Εἶνε μασονικό, αἱρετικό καὶ ἀλλόθρησκο.

Υμνοὶ Βαρθολομαίου στὸν σφαγέα τῶν Ἑλλήνων Μουσταφά Κεμάλ!

<http://www.epsilonellas.gr/2017/03/1821.html>

Στο περασμένο φύλλο του «Στόχου» ἀποκαλύψαμε τὸ σχεδιαζόμενο

Οἱ Ἐπισκοπὲς τῶν ἐπαρχιῶν τῶν νέων μερῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου καὶ τὰ νησιὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιεπαρχείου ὑπάγονται μὲν διοικητικῶς εἰς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οἱ Ἱεράρχαι τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν συμμετέχουν στὴν διοίκησιν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ λειτουργοῦντες μνημονεύουν ὄχι μόνο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀθηνᾶγορα.

Οἱ Ἐπισκοπὲς τῆς μεγαλονήσου Κρήτης οὐδεμία ἐκκλησιαστικὴ ἐξάρτησι ἔχουν ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ἀποτελοῦν δική τους αὐτόνομη Ἐκκλησία, πού διοικεῖται ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Κρήτης, ὁ ὅποιος ἐκλέγεται καὶ ἐγκαθίσταται ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐπισκόπων εἶνε διαφορετικὸς ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ τῶν Ἐπισκόπων τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος.

Οἱ Ἐπισκοπὲς τῶν Δωδεκανήσων ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ δὲν μπορεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπεμβῇ οὔτε καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ μεγαλυτέρου οἰκονομικοῦ σκανδάλου, πού συνταράσσει τὶς συνειδήσεις τῶν Δωδεκανησίων, καθ’ ὅσον οἱ Ἱεράρχες αὐτῆς διατελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἐν Κων(ν)πόλει κέντρου, τὸ ὁποῖο βλέπει μὲ ἄλλο βλέμμα δυστυχῶς τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα. Ἔτσι σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ νησιὰ τῶν Δωδεκανήσων βρῆκε τελευταῖα ἀσφαλὲς καταφύγιο μὲ τὶς εὐλογίες τοῦ Ἀθηνᾶγορα χειροτονηθεὶς δίγαμος κληρικός!

Ἡ νῆσος Πάτμος ἀποτελεῖ ἐκκλησιαστικὸ «καπετανᾶτο», ἀσχέτως τοῦ ὅτι ὁ νῦν ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῶς ἡγουμενεύων εἶνε ἄνδρας πιστὸς καὶ ἐνάρετος.

Εἰς δὲ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἱερισσοῦ ἔχει ἐνσφηνωθῇ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, ἡ ὁποία ἔχει τὴν διοικητικὴν ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ Φαναρίου καὶ δημιουργεῖ πολλὰ προβλήματα στὸν καλὸν ἐπίσκοπο Ἱερισσοῦ Παῦλο. **Ἡ Ἑλλάδα εἶνε πραγματικὰ τραγέλαφος ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως!**

Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς τῶν 2.000.000 ἀποσπᾶται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ παραδίδεται στὸν πατριάρχη!

Τέλος ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμός τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Αὐστραλίας, ὁ ὁποῖος μέχρι πρὶν ἀπὸ λίγες δεκαετίες ἐκκλησιαστικῶς ἐξαρτᾶτο ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτὴν καὶ ἐδόθη εἰς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τοῦ Ἀθηνᾶγορα, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀπόλυτόν του κρίσι ἐκλέγει καὶ Ἀρχιεπισκόπους καὶ Ἐπισκόπους γιὰ νὰ διοικοῦν πνευματικῶς τὸ ἐκ δύο περίπτου ἐκατομμυρίων ἀποτελούμενον ποίμνιον τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων.

Καὶ τώρα γεννᾶται τὸ πελώριο ἐρώτημα· Συμφέρει εἰς τὸ Ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν μας μιὰ τέτοια ἐκκλησιαστικὴ κατάτμησι; Τὸ ἄρθρο αὐτὸ θ' ἀποδείξῃ, ὅτι οὔτε ἐθνικῶς οὔτε θρησκευτικῶς συμφέρει ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὕτὴ διαίρεσις.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΠΑΙΤΟΥΝ

Νὰ παύσῃ ἡ ἐξάρτησι τοῦ ἀποδήμου ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΗΣ ΛΟΓΟΥΣ·

1) Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης δὲν μιᾶς τὴν γλῶσσα τῆς ἀληθείας καὶ δὲν συγκινεῖ τὶς καρδιὰς τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων (*).

Λάκης Λαζόπουλος: «θα τρελαθούμε τελείως; Ἀπὸ πότε οἱ βομβαρδισμοὶ αἰῶνων λαῶν μοιάζουν με τοὺς σκοπούς καὶ τὰ ἰδανικά ενός Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου; Δηλαδή ὅταν σκοτώνονται ἄνθρωποι τὸ Πατριαρχεῖο χαίρεται; Ἀπὸ πότε ἡ πολιτικὴ τῶν Η.Π.Α. δικαιώνεται; Καὶ γιατί ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο;»

Οἱ ἄξιοι πατριάρχαι ὡμολογοῦσαν τὴν Ἑλληνικὴ καταγωγὴ τους καὶ ὑπερασπίζονταν τὰ δικαιώματα τοῦ ποιμνίου τους. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὅπως εἶνε σήμερα, δὲν μπορεῖ δυστυχῶς νὰ λαλήσῃ τὴν φωνὴν ἐκείνη, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ συγκινήσῃ τὶς καρδιὰς τῶν

Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Οἱ ἐπὶ σειρὰ αἰώνων σκληρῆς δουλείας ἀοίδιμοι Πατριάρχαι, ὅσες φορές ἐνεφανίζοντο ἐνώπιον τῶν πλέον ἀπολυταρχικῶν Σουλτάνων, εἶχαν τὸ θάρρος νὰ λέγουν· **«Εἴμεθα Ἕλληνες στὴν καταγωγὴ καὶ ὡς πνευματικοὶ αὐτῶν ἀρχηγοὶ ὑποστηρίζομε τὰ ὑπὸ τῆς ἐξουσίας καταπατούμενα**

(*) Ὁ πατρ. Βαρθολομαῖος ἔστειλε ἐπιστολὴν στὸν Τοῦρκο πρόεδρο Ρεζέπ Ταγίπ Ἐρντογάν καὶ γράφει: «Εὐχόμαστε σ' ἐσᾶς καὶ τὶς τουρκικὰς ἐνοπλεις δυνάμεις καλὴ ἐπιτυχία στὴν ἐπιχείρησιν Κλάδος Ἑλλάδας...». Δηλαδή εὐλογεῖ τὴν εἰσβολὴν στὰ Κουρδικὰ Συριακὰ ἐδάφη!!!

καταθήκην καὶ φύλαξον ταύτην μέχρι τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας», θεωρῶ βαρὺ νὰ σιωπήσω ἐπὶ θέματος πίστεως.

Δειλὸν καὶ ἀναδρον καὶ προδότην θὰ μὲ κατηγορήσῃ ἡ συνειδησίς μου ἐὰν σιωπήσω καὶ δὲν ὑπερασπίσω τὰ ὑψηλὰ δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. Καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦτον τῆς συνειδήσεώς μου μὴ ἀνεχόμενος μετὰ πολλῆς συγκινήσεως γράφω τὸ παρόν, καὶ ἐλάχιστος ἐγὼ ἱερομόναχος, ὁ ὁποῖος ἀνιδιοτελῶς ὑπηρέτησα Πίστιν καὶ Πατρίδα, διαμαρτύρομαι καὶ παρακαλῶ τὴν σεπτὴν Ἱεραρχίαν, ἡ ὁποία κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας θὰ συνεδριάσῃ, ἵνα ἐπιληφθῇ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου θέματος καὶ ἐπιδιώξῃ συντόμως τὴν κατὰ τοὺς Ἱ. Κανόνας λύσιν τοῦ προβλήματος, μὴ ἐπηρεαζόμενη ἀπὸ τὰ σχόλια καὶ τὶς κρίσεις τοῦ ψυχροῦ, ἀδιαφόρου καὶ ἀπίστου κόσμου, ὁ ὁποῖος τὰς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως φωνὰς τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας τέκνων ἀποκαλεῖ ἄκαρπον Βυζαντινολόγιν...

Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες! Ἄς σκεφθοῦμε τίνας εἴμεθα στρατιῶται, ὑπὸ ποίαν σημαίαν στρατευόμεθα, ποίους ἡρωϊκοὺς ἀγωνιστὰς εἶχε ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, πῶς αὕτη ἐπολέμει καὶ ἐνίκη τὰς πλάνας καὶ τὰς αἱρέσεις καὶ ἐθριάμβευε ἐπὶ πάντων, καὶ νὰ πράξωμεν ἀναλόγως. Ἄλλως, θ' ἀποδειχθοῦμε ἀνάξιοι υἱοὶ καὶ θυγατέρες τῆς ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Θὰ διακόψουμε ἐκ νέου τὸ μνημόσυνο τοῦ Πατριάρχου

Τὴν πρόθεσί του νὰ διακόψῃ τὸ μνημόσυνο καὶ τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου ἀνακοίνωσε ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος σὲ στελέχη τῶν Κατασκοπῶν τῆς Μητροπόλεώς του, στίς 29-7-1993.

Ἄς σταματήσουν τὰ ψέματα οἱ δεσποτάδες τοῦ πατριαρχείου, ποὺ τὸν παρουσιάζουν μετανιωμένο γιὰ τὴν διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου. Ἀκοῦστε ἀπομαγνητοφωνημένα τὰ λόγια του:

«Τώρα βρίσκομαι σὲ δύσκολη θέσι· Εἶχα ἐπικοινωνία μὲ τὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ αὐτοὶ κοιμοῦνται βαθεῖα. Τὸ μεγαλύτερο θέμα εἶνε ἡ Πίστις. Ἔχουμε τὰ πιστευτέα, τὰ πρακτέα καὶ τὰ λατρευτέα. Ἔχουμε τὰ δόγματα, γι' αὐτὰ τὰ δόγματα ἔκαναν ἀγῶνα οἱ πατέρες μας. Σήμερα ὅμως δὲν τὰ προσέχουν αὐτά. Στὴν Αὐστραλία ὁ ἀρχιεπίσκοπος δημοσίευσε ἄρθρα ὑπὲρ τοῦ Καζαντζάκη. Ἀμφιβάλλω ἂν ὑπάρχει ἄλλος χειρότερος ὑβριστὴς τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸν Καζαντζάκη... Τὸν μνηύσαμε ἐμεῖς στὸ Οἶκου-

δεχθεί έντονες πιέσεις από το Οικουμενικό Πατριαρχείο για την υποβολή παραίτησής του... Οι τόνοι έχουν πέσει και όλοι στρέφουν το βλέμμα τους στην επόμενη μέρα. Στους εκκλησιαστικούς κύκλους σε Κωνσταντινούπολη και ΗΠΑ έχουν αρχίσει να συζητούνται ονόματα και πρόσωπα που θα παίζουν σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις. Μια ατυχής επιλογή θα οδηγούσε ακόμα και στην απόσχιση της Αρχιεπισκοπής από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, εξέλιξη επιζήμια για την Ορθόδοξη Εκκλησία και τα εθνικά μας συμφέροντα στις ΗΠΑ...

Στὸ μάτι τοῦ πατριάρχου καὶ τὰ Δωδεκάνησα!

-Ο διασπαστής Βαρθολομαῖος: Η ίδρυση νέας αρχιεπισκοπής του κλήματος του Πατριαρχείου στα Δωδεκάνησα έχει προκαλέσει ισχυρό πονοκέφαλο στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών. Σύμφωνα με δημοσιεύματα το φανάρι φαίνεται να θέλει την ίδρυση μια ακόμη Αρχιεπισκοπή εντός των ορίων της Ελλάδας ανάλογη με αυτή την Κρήτης.

<https://averoph.wordpress.com/2018/01/10>

http://aktines.blogspot.gr/2018/03/blog-post_59.html#more,

[http://ocl.org/who-lost-chicago\(Orthodox Christian Laity\)](http://ocl.org/who-lost-chicago(Orthodox Christian Laity)).

Ποιός νομίζει ότι εἶνε ὁ πατρ. Βαρθολομαῖος πού θὰ σύρῃ ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους Ἑλληνες στὴν παναίρεσι τοῦ οἰκουμενισμοῦ; Ἕνας Ἰουδας παγκοσμιοποιημένος εἶνε, αὐτὸς καὶ τὰ «ἐπισκοπιδιά του»! Τὰ κάνει ὅλα φανερά καὶ ἀδιάντροπα! Τὰ παρουσιάζουν οἱ παπικὲς ιστοσελίδες καὶ ἡ ιστοσελίδα τοῦ πατριαρχείου! Καιρὸς νὰ τοῦ ποῦμε οἱ Ἑλληνες στόπ, καὶ νὰ παύσουμε τὸ μνημόσυνό του!

-Ἀπάνθρωπη εἶνε καὶ ἡ συμπεριφορὰ του στοὺς Ἀγιορεῖτες μοναχοὺς πού δὲν τὸν μνημονεύουν. Τοὺς διώχνει, τοὺς γκρεμίζει τὰ κελλιά!

Ἐλάχιστα ἀπὸ τὴν διαδικτυακὴ ἔρευνα γράψαμε. Περισσότερα θὰ βρῆτε καὶ θὰ φριζέτε, σ' ὅλα σχεδὸν τὰ θρησκευτικὰ κανάλια.

Διαβάστε καὶ τὴν μήνυσι πού κατέθεσε ὁ ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Λογοβάρδας ἐδῶ: <http://www.augoustinos-kantiotis.gr/wp-65069>

**Δειλόν, ἀναδρον καὶ προδότῃ θὰ μὲ κατηγορήσῃ
ἢ συνείδησίς μου ἐὰν σιωπήσω, λέγει ὁ ἀληθινὸς ἐπίσκοπος
τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ π. Αὐγουστίνος**

«...Ὡς κληρικός τῆς Ὁρθοδοξίας, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν φρικτὴν στιγμὴν τῆς χειροτονίας μου ἄκουσα καὶ ἐγώ· «τὸ Λάβε τὴν Παρα-

δίκαιά των. Ὑπεραμυνόμεθα αὐτῶν μέχρι θανάτου...». Ἔτσι μιλοῦσαν ἐνώπιον τῶν Σουλτάνων οἱ ἄξιοι Πατριάρχαι.

2) Ὁ σημερινὸς πατριάρχης, ἂν καὶ Ἑλληνας, εὐκαίρως ἀκαίρως ἀκούγεται νὰ λέῃ, ὅτι εἶναι Τοῦρκος!

24/10/2013. Ο Πατριάρχης επισκέπτεται το μουσείο του Κεμάλ Ατατούρκ, τον εγκωμιάζει και φωτογραφίζεται μπροστά στο κέρινο ομοίωμά του!

Τὸ νὰ ὁμολογῇ κάποιος τὴν ἐθνικὴ του καταγωγὴ δὲν ἀποτελεῖ ἔγκλημα, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ κορυφαῖος Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ὁ ὁποῖος διεκήρυττε, ὅτι «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3,

28), δὲν ἀρνεῖτο τὴν προγονικὴ του καταγωγὴ, ἀλλ' ἐνώπιον ἀρχόντων διεκήρυττε «ἀνὴρ Ἰουδαῖος εἰμι» (Πράξ. 21, 39 καὶ 22, 3).

Ἄλλ' ὁ σημερινὸς Πατριάρχης, ἂν καὶ κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἐγεννήθη ἐπὶ τῆς ἐλληνικωτάτης χώρας, τῆς Ἡπείρου, ἐν τούτοις ὑπὸ τὴν φοβία τῶν Τούρκων ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων, ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων ἀκόμη, εὐκαίρως-ἀκαίρως, ἀκούεται νὰ λέῃ «εἶμαι Τοῦρκος», ἐκθειάζει τὸ μεγαλεῖο τῆς «μεγάλῃς πατρίδος, τῆς Τουρκίας» καὶ ἔχει ἀνεβάσει εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ Πατριαρχείου μεγάλη φωτογραφία τοῦ Κεμάλ, ὁ ὁποῖος ὁσονδήποτε «μέγας» καὶ ἂν θεωρῆται ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς του, δὲν παύει νὰ εἶνε ὁ δήμιος καὶ ἐξολοθρευτὴς ἑκατομμυρίων Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων(*).

Ο πατριάρχης φωτογραφίζεται στὴν αἴθουσα τοῦ γραφείου του, ἔχοντας πίσω του τὸ κάδρο τοῦ Κεμάλ Ατατούρκ!

στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποία σὲ πολλὰ σπίτια καὶ μέγαρα Τούρκων δὲν ὑπάρχει; Ἄλλ' ὁ Ἀθηναγόρας καὶ τοὺς Τούρκους ἀκόμη ὑπερβάλλει σὲ ἐπαίνους καὶ κολακεῖες, ἢ δὲ ὑπερβολὴ αὐτῇ, ὅπως παρατηρήθηκε καὶ ἀπὸ ἄλλους, δὲν ἐπιτυγχάνει τὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπὸ, ἀλλὰ μᾶλλον προκαλεῖ τὴν δυσπιστία

(*) Ὁ πατρ. Βαρθολομαῖος μιμῆται κατὰ πάντα τὸν μασόνο πατριάρχη Ἀθηναγόρα καὶ τὸν ἔχει ξεπεράσει! Καὶ μετὰ θέλει νὰ τὸν πιστέψουμε ὅτι δὲν εἶνε μασόνος.

τῶν Τούρκων γιὰ τὴν εἰλικρίνεια τῶν αἰσθημάτων του. Οἱ Τοῦρκοι θὰ ἐκτιμοῦσαν καλύτερα τὸν Πατριάρχη, ὅταν θὰ μιλοῦσε σ' αὐτοὺς ὅχι μὲ γλῶσσα Εὐρωπαίου διπλωμάτη, ἀλλὰ μὲ τὴ γλῶσσα ἑνὸς Παύλου ἀποστόλου.

3) Ὁ πατριάρχης κόλακας καὶ ὑμνητὴς τῆς Τουρκίας!

Ὁ Πατριάρχης παντοῦ καὶ πάντα κολακεύει τοὺς πολιτικοὺς ἄρχοντας τῆς Τουρκίας καὶ ψάλλει τὸ μεγαλεῖο «τῆς μεγάλης πατρίδος, τῆς Τουρκίας», **περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἰχθύος ἀφωνότερος.**

Ἐὰν τώρα ὑποτεθῇ, ὅτι ὁ νῦν Πατριάρχης παίρνει ἄδεια ἀπὸ τὴν Τουρκικὴ κυβέρνησι καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴν Κων/πολι καὶ ἐπισκέπτεται τὶς ἀκμάζουσες ἑλληνικὲς Κοινότητες τῆς Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας καὶ λειτουργεῖ στοὺς ναοὺς των, περιμένετε μὲ τοὺς λόγους του νὰ θερμάνῃ τὶς καρδιὰς τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων καὶ νὰ τονίσῃ τὶς ὑποχρεώσεις, τὶς ὁποῖες ἔχουν ἀπέναντι τῆς ἰδιαίτερας των Πατρίδος, καὶ νὰ ἐλέγξῃ καὶ στηλιτεύσῃ τὶς ἀδικίες καὶ τὰ ἐγκλήματα τὰ ὁποῖα διέπραξαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος οἱ κακοὶ τοὺς γείτονες, οἱ ὁποῖοι καὶ τοὺς τάφους τῶν Πατριαρχῶν ἀνέσκαψαν καὶ τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ ἐβεβήλωσαν; Νὰ εἴσθε βέβαιοι, ὅτι ὑπὲρ τῆς ταλαιπώρου καὶ ἀδικημένης μας πατρίδος καμμία φωνὴ δὲν θὰ ἀκουόταν ἐκ τῶν πατριαρχικῶν χειλέων. Ὁ Πατριάρχης θὰ περιώδευε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς «μεγάλης πατρίδος, τῆς Τουρκίας».

4) Οἱ ἐπίσκοποι, ποὺ ἐξαρθῶνται ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, **δὲν θερμαίνουν τὸ πατριωτικὸ συναίσθημα τῶν Ἑλλήνων.**

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν Ἀθηναγόρα διωρισθεὶς Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος, Τοῦρκος καὶ αὐτὸς ὑπήκοος, ἀποβλέπει μίαν τῶν ἡμερῶν νὰ διαδεχθῇ τὸν Ἀθηναγόρα εἰς τὸν πατριαρχικὸ θρόνον, πολὺ προσέχει ἀπὸ ἄκρα εὐγενεία νὰ μὴ θίξῃ τὴν ἀγαπητὴν του πατρίδα Τουρκία καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτὴ ἀδικῇ κατάφορα τὴν μικρὴν μας πατρίδα τὴν Ἑλλάδα. Πῶς θὰ τολμήσῃ νὰ ὁμιλήσῃ εὐθαρσῶς ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ὅταν γνωρίζῃ, ὅτι οἱ πολυάριθμοι πράκτορες τῆς Τουρκίας στὴν Ἀμερικὴ θὰ σπεύσουν ἐκεῖνη τὴν στιγμή, νὰ ἐνημερώσουν τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησι, ὁποῖα καὶ θὰ χαρακτηρίσῃ αὐτὸν ὡς ἀνεπιθύμητον;

...Ἐφ' ὅσον λοιπὸν στὸν Ἰάκωβο καὶ καὶ σὲ κάθε ἄλλον ἐπί-

2008, καὶ ἀφοῦ ἤδη τὰ μέλη τῆς Συνόδου μάζευαν τὰ χαρτιὰ καὶ τοὺς φακέλους τοὺς γιὰ νὰ ἀπέλθουν ἀπὸ τὴν αἵθουσα, ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶπε στὰ μέλη τῆς Ἀρχιεραρχίας νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν αἵθουσα καὶ στοὺς συνοδικοὺς νὰ παραμείνουν, ἐνῶ ἄρχισε νὰ λέγει ὅτι ὑπάρχει ἡ ἐκκρεμότητα στὴ Μητρόπολη Χαλκηδόνος... καὶ ὅτι πιέζεται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Χαλκηδόνος νὰ προχωρήσῃ στὴν πλήρωση τῆς Μητρόπολης. Συνάμα ἄρχισε νὰ ομιλεῖ ἐπὶ δεκαπέντε λεπτά παραβολικά γιὰ τὸ πῶς ὀφείλει νὰ εἶναι ὁ Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, δηλαδή, τὰ προσόντα καὶ τὶς ἱκανότητες ποὺ πρέπει νὰ ἔχει, καὶ κατακλείνοντας εἶπε ὅτι ὁ ἱεράρχης αὐτὸς εἶναι ὁ Μητροπολίτης Ἡλίουπόλεως καὶ Θεῖρων Ἀθανάσιος, τὸν ὁποῖον προτείνω στὸ ἱερὸ σῶμα τῆς Συνόδου, πλὴν ὅμως τὰ μέλη τῆς νὰ πράξετε κατὰ συνείδηση, ὅποτε στὴ συνέχεια ἐκλέχθηκε παμψηφεί ὁ κ. Ἀθανάσιος... Ἡ ἐκλογή του νέου Μητροπολίτη Χαλκηδόνος Ἀθανασίου δημιούργησε ἐντονὴ δυσφορία ἀνάμεσα στὸ μικρὸ ἀριθμητικὰ ποίμνιο τῆς Μητρόπολης Χαλκηδόνος. **Πιστοὶ καὶ προύχοντες ἀπὸ τὴν Μητρόπολη Χαλκηδόνος, εἶχαν τουλάχιστον ἐπὶ τέσσερις φορές ἐπισκεφθεῖ τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο καὶ τὸν εἶχαν παρακαλέσει, ἐπ' ουδενὶ νὰ σκεφθεῖ νὰ τοποθετήσῃ μόνιμα στὴ Χαλκηδόνα τὸν Ἀθανάσιο ὡς ποιμενάρχη. Ὁ Πατριάρχης ὡστόσο ἀγνόησε τὶς προειδοποιήσεις τῶν ἀνθρώπων τῆς Χαλκηδόνος καὶ μεθόδευσε τὴν ἐκλογή του Ἡλιουπόλεως Ἀθανασίου σ' αὐτὴν καὶ μάλιστα με τρόπο βεβιασμένο...**

Ὁ πατριάρχης ἀκυρώνει κανονικὲς χειροτονίες μητροπολιτῶν

Ὁ πατριάρχης ἐπεμβαίνει σὰν πάπας καὶ ἀκυρώνει ἐκλογὰς Μητροπολιτῶν, γιὰ νὰ βάλῃ τυφλὰ ὄργανα δικά του! Πρόσφατα εἶδαμε τὴν ἐκλογή τοῦ μητροπολίτου Σικάγου, ποὺ τὴν ἀκύρωσε ἀπὸ μόνος του καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Δημήτριο τυφλὴ ὑπακοή. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάκουσε, θυμῆθηκε ὅτι ἦταν γέρος καὶ θὰ πρέπει νὰ παραιτηθῇ!!!

<https://www.vimaorthodoxias.gr>

Τῆς Μαρίνας Ζιώζιου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος σύμφωνα με καλὰ πληροφορημένες πηγές εἶχε

Σημ.: Έκλεισαν 6 ημερήσια ελληνικά σχολεία στην περιοχή Νέας Υόρκης. Είδατε μία ομογενειακή Οργάνωση να αντιδράσει;;; Είδατε την Ελλάδα να ενδιαφερθεί;;; Η ζωή συνεχίζεται σαν να μην συμβαίνει τίποτα.

Καταργήθηκε η Έλληνική γλώσσα στις ιερές ακολουθίες

Από τα τέλη δεκαετίας '90, κατάργησαν και την ελληνική γλώσσα στη Θεία Λειτουργία και στα άλλα Μυστήρια, στις εκκλησίες της Αρχιεπισκοπής ανά τις Η.Π.Α. και γίνονται μόνο στην Αγγλική. Πρόσφατα (2017) εξαφάνισαν την ελληνική γλώσσα και από την ιστοσελίδα της Αρχιεπισκοπής.

Ο Βαρθολομαίος μαγειρεύει τις εκλογές των μητροπολιτών (ιστολόγιο της ομογένειας <https://www.ekirikas.com/33177>)

Η εκλογή του κ. Άθανασίου ως Χαλκηδόνης έχει πλούσιο παρασκήνιο με πρωτογενή τον ίδιο τον πατριάρχη Βαρθολομαίο. Κατ' αρχήν η εκλογή του έγινε την τελευταία κυριολεκτικά στιγμή της τριήμερης συνεδρίασης της Συνόδου, την Παρασκευή 21 Μαρτίου

Ο πατρ. Βαρθολομαίος μάς δουλεύει! Σε προσκυνητές από τη Νέα Προποντίδα Χαλκιδικής είπτε· ότι «Φυλάγει Θερμοπύλες»!!! (<http://ikivotos.gr>).
Απόδειξι μεγάλων κονδυλίων που δίνει το Έλληνικό κράτος κάθε χρόνο στο Πατριαρχείο, για να τα διαχειριστεί ένας πατριάρχης, που δουλεύει για την πανθηρησκεία και όχι για την Όρθοδοξία. Που δουλεύει για λογαριασμό ξένων σκοτεινών δυνάμεων και όχι για την Ελλάδα.

Απόδειξη των 3.000.000 ευρώ, μόνο για την 2η δόση
του 2005. <http://zweistein.pblogs.gr/2008/11>.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Αθήνα 5 Ιουλίου 2005
Α.Π. 9372. 15/14/ΑΣ 376

ΠΡΟΣ: Προξενείο Κων/πόλεως

Θέμα: Οικονομική ενίσχυση Οικουμενικού Πατριαρχείου έτους 2005

Αποστέλλομε, συνημμένως, εντός δύο σφραγισμένων φακέλλων, ποσό τριών εκατομμυρίων (3.000.000) ευρώ, σε χαρτονομίσματα, το οποίο αποτελεί την 2η δόση της οικονομικής ενίσχυσεως του έτους 2005, προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο.
Παρακαλούμε όπως μας γνωρίσετε λήψη του αποστέλλομένου ποσού, και προωθήσετε αυτό αρμοδίως

σκοπο του αποδήμου Έλληνισμού, Ευρώπης, Αμερικής και Αυστραλίας, βόσκει ή φιλοδοξία να γίνουν Οικουμενικοί Πατριάρχαι, θα καταπίνουν την γλώσσα των, θα καταπνίγουν τα αισθήματά των και θα πλειοδοτούν εις επάινους και κολακείες και αυτών ακόμη των Τούρκων, προκειμένου να καταλάβουν τον επίφθονο θρόνο. Και έρωτούμε·

Με τέτοιους αρχιεπισκόπους και επισκόπους του αποδήμου Έλληνισμού, με εξάρτησι εκ Κων/πόλεως, είνε δυνατόν να θερμανθῇ τὸ πατριωτικὸ συναίσθημα τῶν Ἑλλήνων;

Ο ἔθνισμός και ὁ διεθνισμός, μποροῦν ἁρμονικὰ νὰ συνυπάρχουν στὴν καρδιά τοῦ πιστοῦ. Ἡ οἰκουμενικότητα δὲν ἀποξενώνει ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ καταγωγή.

Ἀκούω ἐκ τῶν κύκλων τοῦ Φαναρίου ἀντίρρηση: «Αὐτὰ ξέρετε νὰ λέτε σεῖς οἱ ἐθνικόφρονες, τὰ ἀγύριστα κεφάλια, ποὺ καμμία συμφορὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους δὲν σᾶς συνέτισε, ἀλλ' ἐπιμένετε τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Κων/πόλεως νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ Πατριαρχεῖον, πρέπει νὰ τὸ ἐννοήσετε, τὸ Πατριαρχεῖο εἶνε Οἰκουμενικὸ καὶ ὡς Οἰκουμενικὸ πρέπει ν' ἀγκαλιάσῃ ὅλο τὸν κόσμο...»(*). Πρὸς τοὺς κυρίους αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ ρίψουν σ' ἐμᾶς τὴν κατηγορία τοῦ σωβινιστοῦ καὶ νὰ παρουσιάσουν τοὺς ἑαυτοὺς των ὡς μόνους σκεπτομένους χριστιανικῶς στὸν σύγχρονο κόσμο, ἔχομε συντόμως ν' ἀπαντήσωμε τὰ ἐξῆς:

Κύριοι! Περισσότερο ἀπὸ ἐσᾶς ἐμεῖς θέλομε ἡ Ἐκκλησία νὰ βρίσκεται ὑπεράνω φυλετικῶν καὶ ἐθνικῶν φραγμῶν καὶ ὡς φιλόστοργος μητέρα νὰ ἀγαπᾷ ὅλα τὰ τέκνα της. Ἀλλὰ μεταξὺ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ὑπάρχει μία διαφορὰ καὶ ἡ διαφορὰ αὐτὴ εἶνε ἡ ἐξῆς: Σεῖς μὲν ἀπὸ δειλία καὶ ἀνθρωπαρέσκεια, γιὰ νὰ μὴ πῶ κάτι

(*). Τὸ βλέπουμε, κ. Βαρθολομαῖε, γιὰ ποιὸν ἐργάζεσθε, δὲν χρειάζεται νὰ μᾶς τὸ πῆτε, φαίνεται! «Μὲ μία πρωτοφανῆ ἀνακοίνωσή του ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος κρατᾷ ἔσες ἀποστάσεις μὲ τοὺς Σκοπιανούς, γιὰ τὸ ὄνομα τῆς Μακεδονίας, καὶ δὲν τὸν ἐνδιαφέρουν οἱ ἀλυτρωτικὲς διαθέσεις τῶν Σκοπίων»!!!

Ἡ Φαναριώτικη δουλοπρέπεια σὲ ὅλο της τὸ μεγαλεῖο: «Τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ὡς ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ὅλων τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τῆς Βαλκανικῆς...κάνει ἔκκληση πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ νηφαλιότητα καὶ αὐτοσυγκράτηση, ...» (<http://www.pronews.gr/thriskeia/patriarheia/664792>)

χειρότερο, ἀποφεύγετε νὰ ὁμολογήσετε, ὅτι εἴσθε Ἕλληνες καὶ νὰ ὑποστηρίζετε δυναμικὰ τὰ δίκαια τοῦ ἀδικημένου τούτου Ἔθνους, καὶ ἀκολούθως δικαιολογούμενοι προβάλλετε ὡς προκάλυμμα τῆς δειλίας σας τὸν διορθόδοξο καὶ διεθνῇ χαρακτηῖρα τοῦ Πατριαρχείου, ἡμεῖς δέ, χωρὶς νὰ ἀρνούμεθα τὴν Οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας, χωρὶς νὰ μισοῦμε καὶ νὰ ἀποστρεφώμεθα κανένα Ἔθνος καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀκόμη τῶν διωκτῶν καὶ τῶν δημίων μας προσεχόμενοι, κατὰ τὴν Κυριακὴ ἐντολή, δὲν καταργοῦμε ὅμως τὴν πρὸς τὴν ἰδιαίτερα μας πατρίδα ἀγάπη, δὲν ἀποξενωνόμεθα τῆς κατὰ σάρκα καταγωγῆς μας, δὲν ἐπιλανθανόμεθα τῆς ἱστορίας μας καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ἔθνους μας, φρονοῦντες, ὅτι τὸ νὰ εἶνε κάποιος Ἕλληνας δὲν σημαίνει ὅτι μισεῖ τ' ἄλλα ἔθνη, ἀλλ' ὅτι ἐθνισμός καὶ διεθνισμός, τὰ δύο αὐτὰ ρεύματα τῆς ζωῆς, μποροῦν ἁρμονικῶς νὰ ρέουν καὶ νὰ συνυπάρχουν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ. Διότι, ὅπως λέγει ὁ κορυφαῖος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων θεολόγων ἀοιδίμος Ἀνδρουῖτσος, «ἡ σύνδεσις τῆς Ὀρθοδοξίας μετὰ τοῦ Ἐθνισμοῦ οὐ μόνον δὲν ἀναιρεῖ τὸν καθόλου καὶ ὑπερεθνῆ χαρακτηριστὴρα τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸν περιεπόμενον ὑπὸ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ τοῦναντίον εἶνε καὶ περιφανὲς αὐτοῦ γνῶρισμα, δεικνύουσα ὅτι ὁ χριστιανισμός παρὰ τὸν ὑπερεθνῆ αὐτοῦ τύπον συνάπτεται οὕτως ἐσωτερικῶς μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ βίου τῶν λαῶν ἐκάστων, ὥστε δημιουργοῦνται ἴδιοι τύποι διακρινόμενοι μὲν ἀλλήλων διατηροῦντες ὅμως ἀλώβητον τὴν ἐνιαίαν τῆς Ὀρθοδοξίας οὐσίαν» (Ἰδὲ Καινὴ Διδαχὴ, Τόμος Β΄ Ἀθήναι 1920, σελ. 305).

Μὲ τέτοιο πατριάρχη καὶ ἐπισκόπους φανταστῆτε τί διάβρωσι θὰ ὑποστῇ ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμός

Συνεπῶς, κύριοι, δὲν παρίσταται ἀνάγκη ν' ἀρνηθοῦμε τὴν πατρίδα μας γιὰ νὰ γίνουμε κήρυκες τῆς οἰκουμενικότητος τοῦ κ. Ἀθηναγόρα, εἰς τὴν ὁποία ἡ Ἑλλὰς ὡς Ἔθνος θὰ ὑποστῇ τελείαν ἐξάτμι-σι ὑπὲρ τῆς μεγάλης πατρίδος, τῆς Τουρκίας!

Μὲ ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους κάπως ἔτσι κατηχουμένους ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε ποιά διάβρωσι θὰ ὑποστῇ ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμός, ὁ ὁποῖος καὶ ἔξωθεν ἔχει τὰς ἀφορμὰς γιὰ τὴν μείωσι καὶ κατάψυξι τῶν πατριωτικῶν του συναισθημάτων;

Ἀλλά, θα πείτε, γιατί παραπονιόμαστε; Μας ἔμεινε ὁ "περιφερεϊάρχης καὶ εισπράχτορας τοῦ Βαρθολομαίου"... π. Ἀλέξ Καρλούτσος γιὰ 40 χρόνια, "να τον τρώμε στὴν μάπα". Καὶ ὅπως καταντήσαμε ὡς Ομογένεια, ὡς ἄσχετοι καὶ παλαβοί, ευτυχῶς ἀκόμα δὲν εἶπαμε "σφάξε μας, σουλτάνε Βαρθολομαίε, να αγιασούμε".

Ἀφού εἴμαστε, ἐκκλησιαστικά, ἀκόμα "ραγιαδες", που μας δουλεύουν - καὶ μας ληστεύουν- ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ (Τούρκος) νομάρχης Κων/πολῆς (που διαχειρίζεται καὶ τὸ χρήμα στο Πατριαρχεῖο), καλὰ νὰ πάθουμε. Ἡ Τουρκία καλὰ ἔκανε τὴν δουλειά της στὶς ΗΠΑ κλείνοντας ἐλληνικά σχολεῖα, διαλύοντας Ὁργανώσεις, μαζεύοντας τὸ χρήμα κ.ά., μέσω του "οικουμενικοῦ" κι εμεῖς, τὸ "χριστεπώνυμο ποίμνιο", λέμε ἀπλά... μπτεεε....

Ἡ Ὁμογένεια ΗΠΑ ἔχει ἡμερομηνία λήξης!!

Ὁ μακαριστὸς Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, εἶχε πει στὶς ἀρχές της προηγούμενης δεκαετίας, σε "παγκόσμια" συνέλευση του τότε "Συμβουλίου Ἀπόδημου Ἑλληνισμοῦ" (ΣΑΕ) στὴν Θεσ/νίκη, ὅτι "ἡ Ομογένεια ΗΠΑ ἔχει ἡμερομηνία λήξης", γνωρίζοντας ἀριστα τὰ σχέδια Βαρθολομαίου με τὴν πολυδιάσπαση καὶ τὸ "ἀρμεγμα" της Ομογένειας. Εἶχε δίκιο 100%. Τελειώσαμε... Μας "τελείωσε" ὁ Βαρθολομαῖος, μέσω της θυγατρικῆς του ἐμπορικῆς ἐπιχείρησης "Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀμερικῆς" (ΗΠΑ).

Λόγια ἀγανακτισμένου Ἑλλήνα τῆς Ἀμερικῆς

Καὶ εμεῖς, στὶς ΗΠΑ, ὡς σύγχρονοι "δουλοπρεπεῖς-νεοραγιαδες", ἀκόμα "προσκυνάμε, δοξάζουμε" τὸν "οικουμενικό" καὶ τὸν ἀποδεχόμαστε ὡς... "νταβατζή" της Ομογένειας. Ἀφού δὲν δημιουργήσαμε αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία ("πνευματικά" ΜΟΝΟ ὑπὸ τὸ οἶκον Πατριαρχεῖο), καλὰ νὰ πάθουμε.

Κλείνουν τὰ Ἑλληνικά σχολεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς στὴν Ἀμερικὴ

Στο οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τὸ "πλήρωμα της ἐκκλησίας" μας στὶς ΗΠΑ, πληρώνει "χαράτσι" 2 εκατομ. δολάρια τὸν χρόνο, χῶρια τὰ υπόλοιπα τῶν "δωρητῶν", δηλ., "αρχόντων σφογγοκωλάρων" καὶ λοιπῶν, που δίνονται ἀπευθείας (ἢ μέσω Καρλούτσων) στὸν "οικουμενικό" Βαρθολομαῖο... Ἀν, π.χ., τὸ "ποίμνιο" στὶς ΗΠΑ, πλήρωνε μόνο 500.000 δολ. "χαράτσι" καὶ τὰ υπόλοιπα δίνονταν γιὰ τὰ ἐλληνικά ἡμερήσια σχολεῖα, αὐτά, θα εἶχαν κλείσει; **ΠΟΙΟΙ, ΠΩΣ καὶ ΠΙΑΤΙ προσπαθοῦν, γιὰ δύο δεκαετίες, νὰ βάλουν "ἡμερομηνία λήξης" στὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ Ομογένεια ΗΠΑ καὶ ποιά συμφέροντα ἐξυπηρετοῦν;**

Ἡ ὁμογένεια σὲ κρίσιμη καμπή

Ἡ λάμψη των τελετῶν δεν εἶναι δυνατόν, νὰ κρύψει τὰ προβλήματα

Τοῦ Νίκου Σταματάκη διδάκτορα κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, διεθνολόγου καὶ επιχειρηματία που ζεῖ καὶ ἐργάζεται στὴ Ν.Υόρκη (ἀπόσπασμα)

<http://www.dimokratianews.gr/content/73574/ellinismos-kai-ntonalnt-tramp-i-omogeneia-se-krisimi-kampi>

«...Τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικής εἶναι πολὺ βαθύτερα...ποδηγεῖται ἀπὸ τον ἐγκατεστημένο στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ «ἐπίτροπο» του Πατριαρχείου π. Ἀλέξανδρο Καρλούτσο.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ Πατριαρχεῖο εἶναι ἀπὸ νομικὴ ἀποψη τουρκικὸ «ἴδρυμα», μετὶς υποχρεώσεις που ἀπορρέουν ἀπὸ τον ρόλο αὐτόν σε μια ἀνταρχική Τουρκία, ἡ Ἐκκλησία παραπαίει στὴν ἀσκηση του διπλοῦ ρόλου -θρησκευτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ- που παραδοσιακά ἐπαίξε. Εἶναι φανερό ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ ἀναπτύξει πλήρως τον ἐθνικὸ τῆς ρόλο, μὴ τυχόν καὶ ἐνοχληθεῖ ὁ «σουλτάνος». Φτάσαμε μάλιστα πέρυσι, στὴν ἴδια λαμπρὴ τελετὴ του Λευκοῦ Οἴκου γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἀνεξαρτησία, στο τραγικὸ φαινόμενο νὰ προσκληθοῦν καὶ δύο Τουρκοαμερικανοὶ επιχειρηματίες! (Σημειῶνω ὅτι παρόμοια συνέβησαν πρόσφατα στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου στὰ ἐγκαίνια τῆς ἀνακαίνισης του Παναγίου Τάφου προσεκληθῆ ἀπὸ τον Πατριάρχη καὶ ὁ Τούρκος πρέσβης στο Ἰσραήλ...)

* * *

www.kalami.us/2017/omogeneia/ekklhsia_usa-jul17.html:

«...Θέλει πολὺ μυαλό γιὰ νὰ καταλάβουμε ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ στὴν Ὁμογένεια ΗΠΑ, μετὰ τὴν "ἐκκλησιαστικὴ κρίση 1996, ποὺ πολυδιάσπασε τὴν δυνατὴ καὶ υπολογίσιμη "Ἀρχιεπισκοπὴ Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικής" σε μητροπόλεις; Δηλαδή "διαίρει, 'κονόμα καὶ βασίλευε"; Θέλει πολὺ μυαλό γιὰ νὰ καταλάβουμε ὅτι τὰ τελευταία 20 χρόνια τὸ χρέμα τῆς Ὁμογένειας πάει σχεδόν ὅλο στὴν Ἐκκλησία, ἐνὼ κλείνουν τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ ἱδρύματα τῆς Ὁμογένειας, διαλύθηκαν σύλλογοι καὶ Ὁργανώσεις; 'Οτι ἡ ἐλληνικὴ Ὁμογένεια ΗΠΑ, ἐξαιτίας ἀπραξίας καὶ μὴ ἀνανέωσης-ἀναβάθμισης, χάνεται; 'Οτι οἱ Ὁργανώσεις μας διαλύθηκαν, ἐπειδὴ σε αὐτές "κυριάρχησαν" γιὰ δεκαετίες τὰ ἀμαθῆ-ἡμιμαθῆ "ψώνια", δηλ. ἀχρηστοί, ἀστοιχεῖοι καὶ "φυτευτοί" του Πατριαρχείου;

Ἡ ὅλη αὐτὴ θλιβερὴ κατάσταση μόνο τὴν Τουρκία ἐξυπηρετοῦσε καὶ ἐξυπηρετεῖ. Γι' αὐτὸ μείναμε χωρὶς σχολεῖα, χωρὶς ἱδρύματα, χωρὶς Ὁργανώσεις, χωρὶς "λόμπι" κ.ά. καὶ σύντομα καὶ με χωρὶς...ἐλληνικὴ Ὁμογένεια.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΠΑΙΤΟΥΝ

νὰ παύσῃ ἡ ἐξάρτηση τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ
ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο

Ἐκτὸς τῶν ἐθνικῶν λόγων, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς τῆς Ἀμερικής καὶ Αὐστραλίας πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὑπάρχουν καὶ θρησκευτικοὶ λόγοι, οἱ ἐξῆς:

α') Ἄτομα ἀνίκανα & ἐπικίνδυνα χειροτονοῦνται ἱερεῖς & ἀρχιερεῖς

Ιούνιος τοῦ 2017. Ὁ κ. Βαρθολομαῖος τελεῖ Ὁρθόδοξη ἀκολουθία σε... Εὐαγγελικὸ Νάο στὴ Στουτγάρδη στὴ Γερμανία, παρουσία των νέων εἰκονομάχων!

Ἄτομα γνωστὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν φαυλότητα καὶ ἀνικανότητά των, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ χειροτονηθοῦν ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς, καταφεύγουν εἰς τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό, ἀνεξελέγκτως χειροτο-

νοῦνται καὶ ἐγκαθίστανται εἰς Ἑνορίας καὶ Ἐπισκοπὰς, καὶ ἔκπληκτοι οἱ ἐδῶ Ἕλληνες πληροφοροῦνται τὴν τοποθέτησίν των ἐκεῖ ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ τοποθετηθοῦν οἱ ἄριστοι τῶν κληρικῶν. Ἑνορίες μὲ χιλιάδες ἀποδήμων Ἑλλήνων διοικοῦνται πνευματικῶς ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ὄχι ἐπίσκοποι, ὄχι πρεσβύτεροι, ὄχι διάκονοι, ἀλλὰ προσκλαίοντες εἰς τὰ προπύλαια τῶν Ναῶν θὰ ἔπρεπε νὰ στέκωνται. Ὅχι λίγοι ἀπὸ αὐτοὺς σὲ ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ Πατρίδα μας διεξῆγε τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα, αὐτοὶ βρῆκαν ἀσφαλὲς καταφύγιο τῆς ἀνανδρίας των στὶς ξένες χῶρες καὶ ἀφοῦ ἔγιναν φυγάδες καὶ λιποτάκτες παρουσιάζονται τώρα ἀπὸ τῆς ὠραίας πύλης νὰ εὐλογοῦν τοὺς Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι καὶ ἐπιστρατεύθησαν καὶ ἐπολέμησαν καὶ προεκινδύνευσαν ὑπὲρ Πατρίδος. Δὲν

ἀποκλείεται δὲ οἱ ἀπάτριδες αὐτοὶ ν' ἀποκαλοῦν... ἀναρχικοὺς τοὺς ἥρωες τῆς Πατρίδος. Ὅποια θρασύτης βραβευμένη μὲ καλυμμαύχια, μὲ σταυροὺς καὶ ἐγκόλπια! Ἀνάξια πρόσωπα ἔχουν εἰσχωρήσει στὶς τάξεις τοῦ ἀποδήμου κλήρου. Καὶ τοῦτο διότι διαφεύγουν τὸν ἔλεγχο τῆς Ἑλλάδος.

Εὐαγγελικὸ Ὁρα
Αὐτὸν τὸν ΤΟΥΡΚΟΕΠΙΟΡΟ ἐφίλαξ Ὁκ. Πατριάρχη
ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ:
«...ΔΥΣΤΥΧΩΣ οἱ δύο λαοὶ διέκοψαν τὴν ὑπέροχον συμβίωσιν τῶν 400 χρόνων, ὅταν ἐξεσηκώθηκαν κατὰ ξεβράκωτοι, τὸ 1821 καὶ δημιούργησαν τίς γνωστὰς προστριβές...»
Ἀυστυχῶς αὐτὸν τὸν λόγο ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ἐνθρόνισή του ὁ πατριάρχης Βαρθολομαῖος

β´) Ἡ Μασονία ὀργιάζει στὶς ἐλληνικὲς κοινότητες καὶ ὁ πατριάρχης καὶ οἱ ἐπίσκοποι ἔχουν στενὲς σχέσεις μ' αὐτήν!

1ος Μέγας Μάγιστρος τῆς διεθνoῦς ὑπερστοῦς Ναϊτῶν O.S.M T.H Patrick Rea, 2ος ὁ Βαρθολομαῖος, 3ος ὁ Μέγας Προκαθήμενος τῆς στοῦς Ναϊτῶν Μ.Ε.Ελλάδος Παύλος Τσολαζιάν

Τούτων ἐπίσημοι ἐκπρόσωποι διατελοῦν εἰς τρυφεράς σχέσεις μὲ ἐπισκόπους καὶ ἀρχιεπισκόπους καὶ καταλαμβάνουν θέσεις ἐπιτρόπων καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν ὑπηρεσιῶν. **Μασόνοι σύμβουλοι Ἐκκλησίας!** Ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τούτων ναοὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἔχουν ἐκκοσμικευθῇ. Ἐντὸς αὐτῶν ἀκούονται ψαλμωδία καὶ ὕμνοι πρὸς τὸν ἐν Τριᾷδι Θεό, ταυτοχρόνως ὅμως εἰς τὶς αἵθουσες κάτω ἀπὸ τοὺς ναοὺς ἢ παραπλεύρως αὐτῶν ζεύγη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὑπὸ τοὺς ἦχους ἑξωφρενικῆς μουσικῆς χορεύουν τοὺς πλέον ἀνηθίκους χοροὺς τῇ ἀνοχῇ καὶ τῇ εὐλογίᾳ τῶν ἱερατικῶν προϊσταμένων των. Τί δὲ νὰ πῇ κανεὶς περὶ τῆς ἀθλίας ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως τῆς Αὐστραλίας; Ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀποδόημου Ἑλληνισμοῦ τῆς Αὐστραλίας, ὁ ὁποῖος πλησιάζει τὶς διακόσιες χιλιάδες, πρέπει ν' ἀσχοληθοῦμε σὲ ἰδιαίτερο ἄρθρο καὶ μὲ στοιχεῖα ν' ἀποδείξωμε, ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις ἀπέτυχε οἰκτρῶς. Εἰς μάτην Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες πονοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν ἀπευθύνονται στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάς ἀδυνατεῖ νὰ ἐπέμβῃ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικῶς καὶ νὰ προβῇ εἰς χειρουργικὴν ἐπέμβασιν. Ἐνα εὐχάριστο ταξίδι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας εἰς Κων\πολι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπιστρέφει κατάφορτος πατριαρχικῶν εὐλογιῶν διὰ τὸ συντελούμενο ἐκεῖ θαυμάσιον ἔργον του(!). **Ἡ Ἑλλάς ὡς ἔθνος παραμένει ἀπλὸς θεατὴς τῆς ἐκεῖ καταστάσεως.** Ἰσως, ὅταν πλέον τὸ κακὸ προχωρήσῃ εἰς τὰ μὴ περαιτέρω, ν' ἀποσταλῇ πατριαρχικὸς ἑξαρχος διὰ νὰ εἰσηγηθῇ τὴν λαμπρά(!) λύσι· ὁ ἀρχιεπίσκοπος Αὐστραλίας ὡς ἀμοιβὴ τῶν κόπων του νὰ λάβῃ τὴν μετάθεσι σὲ κάποια πλούσια Μητρόπολι τῆς Ἑλλάδος!

Νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς καὶ κάθε σπιθαμὴ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς

Μέγα μέρος τοῦ κακοῦ, ποὺ λυμάνεται ἐκκλησιαστικῶς τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμὸ τῆς Εὐρώπης, Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας, θὰ ἐκλείψῃ, ἐὰν οἱ Ἐκκλησίαι τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἔξωτε-

διάσπαση (τέλη δεκαετίας '90) ἀπὸ τον Βαρθολομαῖο, τῆς τότε ισχυρῆς "Αρχιεπισκοπῆς Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς". Ο ἀρχιεπίσκοπος, εἶναι ουσιαστικὰ Νέας Υόρκης καὶ περιχώρων καὶ ὄχι "Ἀμερικῆς" (ΗΠΑ)... "Αφεντικό" τῆς Αρχιεπισκοπῆς εἶναι ὁ Βαρθολομαῖος, που διοικεῖ με τον κάθε διαπλεκόμενο π. Καρλούτσο καὶ φέρει τὴν ευθύνη γιὰ τα σημερινὰ χάλια.

- Με "νέο" ἀρχιεπίσκοπο ("ἀδελφὴ" ἢ μὴ) ἀπόλυτα ἐλεγχόμενον ἀπὸ το Φανάρι ("ὅλα γιὰ το χρήμα"), δηλ. σε ρόλο "γλάστρας", ΔΕΝ λύνονται τα προβλήματα. Αντίθετα, οδηγοῦν αργὰ ἢ γρήγορα, σε ἀνεξάρτητη-αυτοκέφαλη Ἐκκλησία στὶς ΗΠΑ. Επιβεβλημένη καὶ ἡ ἀντικατάσταση σχεδὸν ὅλων των φιλοχρημάτων, διαπλεκόμενων-διεφθαρμένων μητροπολιτῶν στὶς ΗΠΑ.

- Ἡ Ομογένεια ΗΠΑ ἔπαθε καὶ ἔμαθε. Το... "ποίμνιο" ξύπνησε. Δεν τρώει ἄλλο το... "κουτόχορτο", που σερβίρουν τα ἀγρία φιλοχρήματα ἀρπακτικά τῆς Ἐκκλησίας (παπαδο-μητροπολίτες κλπ) που ἀντὶ γιὰ υπηρέτες τῆς, κατάντησαν ἔμποροι, γιὰ τα δικά τους συμφέροντα, οικονομικά καὶ μὴ.

-Ο Ἑλληνισμὸς Ἀμερικῆς (ΗΠΑ) δεν εἴμαστε "ραγιαδες" γιὰ να μας χρησιμοποιοῖ, ἀνάλογα με τα "γούστα" του, ὁ κάθε Πατριάρχης, που νομίζει, ὅτι ἀπὸ τὴν Κων\πολη, μπορεῖ να μας "ληστεύει" καὶ να μας "κατευθύνει", ἀνάλογα με τα συμφέροντά του καὶ με τὴν ἀνοχή-σύμπραξη τῆς κάθε θλιβερῆς κυβέρνησης των Ἀθηνῶν.

Πράκτορες τῆς Νέας Τάξης Βαρθολομαῖος-Φραγκίσκος

Ἡ Ρωσία κατηγορεῖ τον Βαρθολομαῖο ὡς πράκτορα τῆς Νέας Τάξης.

<http://www.epsilonellas.gr/2017/03/1821.html>

Ἡ Γαλλίδα πολιτικός Marine Le Pen ἔβαλε στο στόχαστρό τῆς γιὰ τα καλὰ τον προκαθήμενο τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας Πάπα Φραγκίσκο καὶ σε μια πρόσφατη συνέντευξή τῆς τον ἀποκάλεσε «παγκοσμιοποιημένο μπουλντόγκ» αποφασισμένο νὰ προωθήσῃ τὴ Νέα Παγκόσμια Τάξη (<http://www.pentapostagma.gr/2017/04>).

Ὁ γέροντας Ἐφραίμ τῆς Ἀριζόνας καὶ τὰ Μοναστήρια του στὸ στόχαστρο τοῦ τούρκου(*) πατριάρχη Βαρθολομαίου.

<https://www.thenationalherald.com/148846>

<https://averoph.wordpress.com/2017/08/20>

http://aktines.blogspot.gr/2018/02/blog-post_54.html#more

http://www.katanixis.gr/2017/11/blog-post_55.html

(*) Ὁ ἴδιος ὀνομάζει τὸν ἑαυτό του τούρκο, σελ. 11, 12, 36

ταλλεύτηκε βάνανσα οικονομικά και δεν σεβάστηκε τον Ελληνισμό Αμερικής, τα τελευταία 20 χρόνια.

- Η Ομογένεια έπρεπε ήδη να είχε αποβάλει (να είχε "διώξει με τις κλωτσιές") τον διαπλεκόμενο "εισ-πράκτορα" του Βαρθολομαίου και δημιουργό "κρίσεων", π. Αλέξ. Καρλούτσο, που "ανεβοκατεβάζει αρχιεπισκόπους", με τις "ευλογίες" του οικουμ. Πατριάρχη.

-Η μεγάλη πλειοψηφία της Ομογένειας (ναι, η μεγάλη πλειοψηφία) ΔΕΝ έχει σε εκτίμηση τον οικουμ. Πατριάρχη, επειδή κατάλαβε τα "πονηρά παιχνίδια" του και την άγρια οικονομική εκμετάλλευση της Ομογένειας. Η Ομογένεια πιστεύει ότι ο οικουμ. Πατριάρχης, είναι "διεφθαρμένος" και "διάλυσε τον Ελληνισμό στις ΗΠΑ και την Εκκλησία του, γιά όφελος της Τουρκίας".

-Η Αρχιεπισκοπή & ο αρχιεπ. Δημήτριος, οφείλουν να ενημερώσουν την Ομογένεια γιά τα οικονομικά της Αρχιεπισκοπής, σε λεπτομέρειες. Και ειδικά πόσα χρήματα δόθηκαν άμεσα και έμμεσα στο οικουμ. Πατριαρχείο τα τελευταία 20 χρόνια, γιά να γνωρίζουμε αν η διαρροή χρημάτων προς το οικουμ. Πατριαρχείο οδήγησε στο μεγάλο οικονομικό έλλειμμα (12 εκατομ. δολ.) της Αρχιεπισκοπής.

- Ομογενείς, δηλώνουν αποφασισμένοι να προσφύγουν στην αμερικάνικη Δικαιοσύνη, αν η Αρχιεπισκοπή δεν δώσει πειστικές απαντήσεις-εξηγήσεις, με βασικό ερώτημα πόσα χρήματα Αμερικανών φορολογούμενων (ελληνικής ή μη καταγωγής) δόθηκαν άμεσα ή έμμεσα στο Φανάρι όλα αυτά τα χρόνια και αν η "ροή" αυτή επηρέασε τα οικονομικά της Αρχιεπισκοπής και την οδήγησε στην -άτυπη- χρεοκοπία (σ.σ.: Η Αρχιεπισκοπή είναι μη κερδοσκοπική ΕΤΑΙΡΙΑ με 501(ε)3 στις ΗΠΑ -με αριθμό IRS (EIN) 13-1632516 και είναι υποχρεωμένη να δίνει λεπτομερή οικονομικό απολογισμό). (Σημ.: Μεγάλα ποσά διοχετεύονται στο Πατριαρχείο και από το "τάγμα των αρχόντων" του στις ΗΠΑ, που πληρώνουν 100.000 δολ. γιά το τίποτα.

- Γιατί να δίνει η Ομογένεια ΗΠΑ συνέχεια και ανεξέλεγκτα χρήματα στην Αρχιεπισκοπή; Ίδρυμα της Αρχιεπισκοπής, με την ονομασία "ηγεσία των 100" έχει στο ταμείο του 92 εκατομ. δολάρια. Από τον χρόνο 1984 που συστάθηκε (επί μακαριστού Ιάκωβου) έχει μαζέψει πάνω από 200 εκατομ. δολ. Διαθέτει -μέσον όρο- κάθε χρόνο 1.5 εκατομ. δολάρια γιά "φιланθρωπίες" και "προγράμματα". Πολλά εκατομμύρια "έφυγαν" προς εξωχώριους (έξω από ΗΠΑ) προορισμούς. Ας δώσει 10-12 εκατομ. να "ισολογιστεί" το έλλειμμα.

- "Αρχιεπισκοπή Αμερικής" (ΗΠΑ), ενιαία, ΔΕΝ υπάρχει. Υπάρχουν μητροπόλεις (από 2002), που λογοδοτούν απευθείας στο Φανάρι, μετά την πολυ-

ρικού εξαρτώνται εκ της έν Έλλάδι εκκλησιαστικής άρχής. Άλλα και οί Μητροπόλεις και Έπισκοπές Δωδεκανήσου και Κρήτης, οί όποιες άποτελοϋν έδαφικώς τμήματα της έλληνικής πατρίδος, πρέπει συμφώνως προς τον ΛΔ Έποστολικόν Κανόνα ν' άνήκουν εις την Έκκλησία τοϋ Έθνους και ως κεφαλή της Έεραρχίας νά έχουν τον προκαθήμενο της Έκκλησίας αυτής. Έτσι οί Μητροπολίται Δωδεκανήσου και Κρήτης θά συμμετέχουν εις την διοίκηση της Έκκλησίας της Έλλάδος. Θά ύπάρχη δέ δυνατότητα και άπό αυτούς νά εκλεγή και ό πρώτος· και κάθε εύεργετικό μέτρο, τό όποιο χάριν της Έκκλησίας της Έλλάδος θά λαμβάνεται, θά έπεκτείνεται και μέχρις αυτών.

Έκκλησία της Έλλάδος νά προαχθῇ σέ Πατριαρχείο

Γιά τούς παραπάνω έθνικούς και θρησκευτικούς λόγους, τούς όποιους συντόμως εξεθέσαμε, ή Έκκλησία της Έλλάδος εἶνε άνάγκη νά προαχθῇ σέ Πατριαρχείο, τό όποιο στην σειρά τών άλλων Πατριαρχιών Ρωσίας, Ρουμανίας, Σερβίας και Βουλγαρίας θά έρχεται τελευταίο. Στο νέο τοϋτο Πατριαρχείο θά ύπαρχοϋν όλες οί έπισκοπές, πού εύρίσκονται έδαφικώς επί τοϋ Όρθοδόξου Βασιλείου. Θά επανέλθουν δέ στην διοίκηση αυτοϋ όλες οί Έλληνικές Παρoικίες τοϋ άποδήμου Έλληνισμού Εϋρώπης, Άμερικής και Αϋστραλίας. Έτσι τά δέκα περίπου έκατομμύρια Όρθοδόξων Έλλήνων θά έχουν ενιαίο θρησκευτικό κέντρο. Αυτό θά εκλέγη τούς επίσκοπους και άρχιεπισκόπους του. Αυτό δι' εξάρχων θά έποπτεύη της όλης θρησκευτικής και εκκλησιαστικής ζωής τών Έλλήνων. Αυτό κατ' έτος θά συγκαλή στην Άθήνα όλους τούς επίσκοπους και άρχιεπισκόπους τοϋ έσωτερικοϋ και τοϋ έξωτερικοϋ και σέ ιερές συνεδριάσεις τοϋ σώματος της Έεραρχίας θά λαμβάνωνται όλα εκείνα τά μέτρα, πού χρειάζονται γιά την καλύτερη εξυπηρέτηση τών θρησκευτικών άναγκών όλων τών Έλλήνων.

Έν! Έάν επικεφαλής τοϋ νέου Πατριαρχείου, όπως τοϋτο όραματιζόμεθα, τεθῇ άνδρας έμπνευσμένος, μεγάλα σκεπτόμενος και μεγάλα πράττων ύπέρ τοϋ ποιμνίου! όποιος ήλιος πίστεως και άρετής θά ζωογονοϋσε όλο Έλληνισμό, ό όποιος σήμερα διατελῇ σέ θρησκευτικό μαρασμό δι' έλλειψιν ενιαίου κέντρου με ισχυρά την ήθική και πνευματική προβολή. Έπό έναν

ἐμπνευσμένο Πατριάρχη θὰ ἐπῆρχετο ἀναστοιχείωσις τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο δὲν θὰ διαλυθῇ

Καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τί θὰ γίνη; δὲν θὰ διαλυθῇ, ἀφοῦ καὶ ἡ Ἑλλάς θ' ἀποσπασθῇ ἀπ' αὐτό; Ὁχι! Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο θὰ παραμείνῃ στὴν Κων/πόλη, γιὰ νὰ διοικῇ πνευματικῶς τοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Τουρκίας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ Πατριαρχεῖα Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων διοικοῦν τοὺς εἰς τὴν περιοχὴν αὐτῶν εὕρισκομένους Ὁρθοδόξους. Οἱ δὲ φίλοι μας Τοῦρκοι, γνωρίζοντες ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀπέκτησε δικό της Πατριαρχεῖο, δὲν θὰ μποροῦν νὰ κατηγοροῦν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, ὅτι ἔχει κάποια ἀνάμειξι εἰς τὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐνῶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τοπικῶς θὰ περιορισθῇ εἰς κάποια μικρὴ ἔκτασι γῆς γύρω ἀπὸ τὸν Βόσπορο, ἐν τούτοις μπορεῖ μὲ τὴν ἀγία ζωὴ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῶν ἐπισκόπων του ν' ἀκτινοβολῇ μέχρι τὰ πέρατα τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς κάποιος Διορθόδοξος φάρος. Εἰς τοῦτο θὰ συντελέσῃ βεβαίως καὶ κάποια γενναία μεταρρύθμισι ὡς πρὸς τὴν σύνθεσι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μεταρρύθμισις τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλουν οἱ καιροί. Δὲν ὀνομάζεται Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο; Ὁφείλει καὶ ἐν τοῖς πράγμασι ν' ἀποδειχθῇ Οἰκουμενικόν, ἐνδιαφερόμενο διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν σχέσεων μεταξὺ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὡς κορυφὴ τῆς ὅλης Ὁρθοδοξίας, ὡς τοῦτο ἀνεγνωρίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Ρόδῳ Πανορθόδοξο σύσκεψιν, ὀφείλει ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ὡς Πανορθόδοξο κέντρον.

Ἄς μὴν ταραχθῇ κανεῖς, γιὰ τὴν πρότασί μας

Ὡς πρὸς αὐτὸ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἄς μὴν ταραχθῇ. Παρακαλῶ, κανεῖς ἐκ τῶν Ἑλλήνων νὰ μὴ ταραχθῇ διὰ τὴν πρότασίν μας. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λέγω, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρέπει ν' ἀποτελῇται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ Πατριαρχείων, οἱ ὁποῖοι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου θὰ συ-

πὸ ἐπικίνδυνος ἀπὸ τοὺς ἀθέους καὶ μασόνους πολιτικούς μας! Εἶνε ἐπικίνδυνος γιὰ τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό μας, ποὺ τὸν ἔχει ξετινάξει. Τὴν λύσιν τὴν ἔδωκε ἐγκαίρως ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης, ἀλλὰ δὲν τὸν ἄκουσαν. Ὅμως ποτέ δὲν εἶνε ἀργά, ἀρκεῖ νὰ ξυπνήσουμε.

Φοβερὲς καταγγελίαι τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς ἐναντίον τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου

Ἀναστατώθηκε τὸ πατριαρχεῖο ἀπὸ τὴν γλώσσα τῆς ἀληθείας τοῦ ὀρθοδόξου Σπαρτιάτη Ἑλληνοαμερικανοῦ ἐπιχειρηματία Εὐστάθιου Βαλιώτη, ποὺ τιμήθηκε τὴν Παρασκευὴ 18.5.2018, ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Βοστώνης με ἐπίτιμο διδακτορικὸ δίπλωμα. Ἀκούστε τον, ἐδῶ: <https://youtu.be/HQ3Mc92TamA>

Μιλᾷ γιὰ τὴν ἀνάγκη ἐνδυνάμωσης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας, καὶ θέτει δημόσια θέμα αὐτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς. **Δεν γίνεται, εἶπε, νὰ διοικούμεθα ἀπὸ μία μικρὴ ομάδα ἀνθρώπων ποὺ βοίσκεται στὴν Τουρκία, χωρὶς ποίμνιο καὶ χωρὶς σκοπὸ, μα οὔτε καὶ ἔργο καθὼς καὶ με διαφορετικὴ ἀτζέντα».** Ρώτησε τὸ ἀκροατήριον, στο ὁποῖο ἦταν ὁ ἐξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ οἱ μητροπολίτες Βοστώνης Μεθόδιος, Ἀγίου Φραγκίσκου Γεράσιμος καὶ Πίτσμπουργκ Σάββας: «τι θὰ γίνῃ σε μία ἐλληνοτουρκικὴ σύρραξι, ποῖον θὰ βοηθήσῃ ἡ Ἐκκλησία μας;».

Τὰ τσιράκια τοῦ Βαρθολομαίου ἀναστατώνονται

Ο Μητροπολίτης Γέρον Χαλκηδόνης Αθανάσιος χαρακτήρισε τὶς δηλώσεις τοῦ κ. Βαλιώτη: «Ανιέρους, ἀνεδαφικὰς, ἀντιεκκλησιαστικὰς, ἀντιορθοδόξους, μισητικὰς καὶ ἀπαραδέκτους». (Ποίος εἶναι ὁ μητροπολίτης; Διαβάστε σελ., γιὰ τὸν τρόπο τῆς ἐκλογῆς του).

Ο Μητροπολίτης Σικάγου Ναθαναήλ λέει, ὅτι: Ἦταν λάθος ἡ τιμὴ στὸν Βαλιώτη! (Ποῖος εἶναι ὁ Ναθανήλ; Αὐτον, ποὺ ἀναστάτωσε ὁλόκληρη τὴν Ἀμερικὴ ὁ Βαρθολομαῖος γιὰ νὰ τὸν κἀνὴ δεσπότη. Ἀκύρωσε τὸν κανονικὰ ἐκλεγμένο μητροπολίτη Σικάγου...καὶ ξαναέκανε ἐκλογές!!!

Τὸ ἱστολόγιον τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, γράφει http://www.kalami.us/2018/omogeneia/ekklhsia_usa-jan18.html

Ὁ οἰκουμ. Πατριάρχης, με τὶς λάθος διχαστικὰς πολιτικὰς του, εἶναι ὁ κύριος υπεύθυνος γιὰ τὰ "χάλια" καὶ τὴν διάλυση τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς (ΗΠΑ). - Ἡ Ομογένεια δὲν ἀνέχεται ἄλλο νὰ ἐξαπατεῖται καὶ νὰ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸ φιλοχρήματο οἰκουμ. Πατριαρχεῖο, τὸ ὁποῖο ἐκμε-

Ἐβαλε πολυχρόνιο στὸν Ἀντιχριστο πάπα!

ΨΑΛΛΟΥΝ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟ ΣΤΟΝ ΠΑΠΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΩΣ ΝΑ ΕΥΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ!!!

Τὸν εἶπε «μεγαλιότατο καὶ «ἀγιότατο»! Τὸν ἔβαλε νὰ εὐλογήσῃ τοὺς ὀρθοδόξους!!! Ἀκούστε τὸ πολυχρόνιο ἐδῶ: <https://youtu.be/xyT7Uo3nQn4> καὶ δεῖτε μόνοι σας τὶς κινήσεις στὸ βίντεο ἢ στὶς φωτογραφίες καὶ βγάλτε τὰ συμπεράσματά σας. Ἀκούστε καὶ τὸ πολυχρόνιο: «Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεός, τὸν ἀγιώτατον καὶ μακαριώτατον πάπαν Ρώμης κύριον κύριον Φραγκίσκον. Κύριε φύλατε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη, εἰς πολλὰ ἔτη»!!! **Ἄν αὐτὸς δὲν εἶνε ἐπικίνδυνος, ποιὸς εἶνε; Δὲν ἄφησε αἰρετικὸ καὶ ἀλλόθρησκο, πὺν νὰ μὴ συμπροσευχηθῇ μαζί του. Ὅ,τι δὲν πρόλαβε νὰ κἀνῇ ὁ Ἀθηναγόρας, τὰ ἔκανε αὐτὸς μετὰ τὸ παραπάνω. Εἶνε ἀπαίσιον ὄργανο τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων καὶ ἐκτελεῖ ἐντολὰς τῶν μασόνων. Εἶνε σκλάβος τῆς πανθηροσκείας καὶ θέλει νὰ κἀνῇ σκλάβους τοὺς Ὀρθοδόξους! Ἄν μείνουμε ἀδρανεῖς, αὐτὸς μετὰ τὰ τσιράκια του θὰ ὀλοκληρώσουν τὸ καταστροφικὸ τοῦς ἔργο. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ χαθῇ, ἀλλὰ ἐμεῖς θὰ χάσουμε τὴν πίστι μας.**

**Ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν Ἐκκλησία ὁ Βαρθολομαῖος
& τὰ τσιράκια του**

**ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΑΠΙΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ
Ο ΑΘΕΟΦΟΒΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ**

«Οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τὴν διάσπασιν προπάτορες ἡμῶν ὑπῆρξαν αὐτῇ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὀφείως καὶ εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ. Αἰτούμεθα ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ»!
Ἀπὸ τὴν προσφώνησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Καρδινάλιο William H. Keeler (30/11/1998).

Εἶνε ἐπικίνδυνος στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴν Πατρίδα. Εἶνε

σκέπτονται ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν ὅλη Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τοῦτο δὲν θὰ γίνῃ γιὰ νὰ μειωθῇ τὸ κύρος τῶν ἄλλων Πατριαρχείων, ἀλλ' ἐπὶ ἐξάρσει τῆς ιδέας, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ὡς ὑπερεθνισμὸς γνωρίζει νὰ συναντᾶται στὸν χῶρο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐμπόδια καὶ ἡ ἀντιμετώπισί τους

Τὸ 1935 σὲ συνέδριο ἀντιπροσώπων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πού συγκλήθηκε στὸ Herceg Novi τῆς Δαλματίας, ἐρρίφθη ἡ ιδέα τῆς συστάσεως διαρκοῦς Πανορθοδόξου Συνόδου γύρω ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη, ὑποστηρικθεῖσα ἰδίως ὑπὸ τοῦ Ρουμάνου καθηγητοῦ Ἰσπὶρ, ἀλλ' ἡ ιδέα αὕτη κατεπολεμήθη ἀπὸ τοὺς δικούς μας ὅχι ὡς μὴ ὀρθή, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς πρόωρος καὶ ἐγκλείουσα κινδύνους ἐθνικῶν προστριβῶν. Δυστυχῶς ὡς ἐτόνισε ὁ καθηγητὴς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος, ὁ φυλετισμὸς, ὁ παρεισδύσας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, παρεμποδίζει τὴν συνεργασίαν ταύτην (Ἰδὲ περιοδικὸν «Ἀνάπλασις» 1935, σελ. 218).

Ἄλλ' ἡ Τουρκία, στὸ ἐδάφους τῆς ὁποίας βρίσκεται τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, δὲν θὰ ἀνεχθῇ τὴν νέα αὕτη ἐμφάνισι τοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ θὰ φέρῃ ἀντιρρήσεις καὶ ἐμπόδια, παρακωλύοντα τὴν ἀπρόσκοπτη ἐξάσκησι τῶν ὑψηλῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἀνὰ τὸν κόσμον; Δὲν θὰ θελήσουν τὰ χριστιανικὰ κράτη, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν καὶ τὴν μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν (Ο.Η.Ε.), ν' ἀπαιτήσουν τὸν σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς αὐτὰ καταχωρήθηκαν καὶ μετὰ τὴν συνθήκη τῆς Λωζάνης; Θ' ἀφήσουν τὸ πρεσβυγενὲς Πατριαρχεῖο τῆς Κων/πόλεως νὰ εἶνε αἰχμάλωτο Βαβυλῶνος; **Ἔ, τότε,** τὸ Πατριαρχεῖο ν' ἀφήσῃ στὴν Κων/πόλιν ἕναν Ἀρχιεπίσκοπο μετὰ λίγους Ἐπισκόπους πρὸς διαποίμανσιν τοῦ ἐν Τουρκίᾳ ποιμνίου, ὅς διαμαρτυρηθῇ παγκοσμίως καὶ ὅς ἀναζητήσῃ ἄλλοῦ τὴν φωλιά. Ὑπάρχει, δόξα τῷ Θεῷ, ἐλεύθερος χῶρος, γιὰ νὰ μὴ φυτοζωῇ, ἀλλὰ διὰ ν' ἀναπτύξῃ ἀκωλύτως ὅλους τοὺς κλώνους του. Δὲν εἶνε ἄλλως τε ὁ τόπος, ὁ ὁποῖος θὰ ἀναδεικνύῃ τὴν Οἰκουμενικότητα αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖο θὰ σκέπτεται καὶ θὰ ἐνεργῇ. Ἀλλὰ καὶ τόπος κατάλληλος ὑπάρχει γιὰ τὴν νέα του φωλιά: **ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ!**

Ἡ ἔδρα τοῦ στρατηγείου ἐν καιρῷ πολέμου μπορεῖ νὰ μεταφερθῇ.

Οὔτε εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποία τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὑπὸ τὴν πίεσι δυσμενῶν συνθηκῶν ἀναγκάσθη νὰ μεταφερθῇ ἄλλοῦ. Δὲν ἀναφέρει ἡ Ἱστορία, ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Σταυροφορῶν ἀναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κων/πολι καὶ νὰ μεταφερθῇ στὴν Νίκαια, ὅπου καὶ παρέμεινε ἐπὶ 57 ὁλόκληρα χρόνια; Ἄς μὴ μᾶς τρομάζῃ λοιπὸν ἡ ἰδέα μεταθέσεως τοῦ Πατριαρχείου. Ἐν καιρῷ πολέμου ἡ ἔδρα ἐνὸς στρατηγείου μπορεῖ νὰ μεταφερθῇ εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς ὁπάς τῆς γῆς. Ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο; Τὸ οὐσιῶδες εἶνε τὸ στρατηγεῖο νὰ ὑπάρχῃ καὶ νὰ ἐργάζεται δραστηρίως καὶ νὰ κατευθύνῃ τὸν ὅλο ἀγῶνα πρὸς συντριβὴ τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων. Μία προσωρινὴ μετάθεσις, ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλλῃ ἡ ἀδήριτος ἀνάγκη τῶν καιρῶν, δὲν ἔχει νὰ βλάψῃ τὸ Πατριαρχεῖο. Ἡ μετάθεσις του θὰ ὑπενθυμίζῃ τὸ ἐγκλημα τῶν φίλων μας Τούρκων, ὁ Πατριάρχης θὰ περιβληθῇ μὲ τὴν αἶγλη τοῦ μάρτυρος, τοῦ διωκομένου διὰ τὴν ὑπεράσπισι τῶν δικαίων τῆς χριστιανοσύνης. Θὰ ἔλθῃ δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου Παντοκράτορος, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Τουρκικὴ ὁφρὺς θὰ ταπεινωθῇ καὶ τὸ Πατριαρχεῖο θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ἀρχαῖο αὐτοῦ κέντρο, γιὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπὸ νέες συνθήκες ν' ἀσκῇ τὴν εὐεργετικὴν του ἐπιρροὴν ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου.

Τελευταῖα περιώδευσε τὴν Ἀνατολὴν ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν κ. Τζόνσον πέρασε ἀπὸ τὴν Κων/πολι καὶ ἐπισκέφθηκε διάφορα ἱστορικὰ τοπία, ἀλλὰ ἀπαξίωσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Πατριαρχεῖο, γιὰ νὰ μὴ δυσареστήσῃ τοὺς Τούρκους... Ἐκ δὲ τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς, ὡς ὀρθῶς σχολιάζει σοβαρὴ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, λαμβάνουν θάρρος οἱ Τούρκοι, οἱ ὁποῖοι τελευταίως, ὡς πληροφοροῦμεθα, δικαιολογοῦντες τὴν ἐχθρότητά των κατὰ τοῦ Πατριαρχείου, λέγουν, ὅτι αἴτιος εἶνε... ὁ Ἀθηναγόρας! Ἀλλ' ὦ καλοὶ μας φίλοι Τούρκοι! Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες μποροῦμε νὰ ἔχωμε παράπονα πολλὰ κατὰ τοῦ Ἀθηναγόρα, ἀλλὰ σεῖς γιατί; Ὑπάρχει ἄλλος Πατριάρχης πού σᾶς ἀγάπησε τόσο τρυφερά; Πείτε εἰλικρινά, ὅτι δὲν θέλετε τὸ Πατριαρχεῖο. Αὐτὸ τὸ πιστεύομε. Ἀλλ' ὅχι ὅτι αἴτιος... εἶνε ὁ Ἀθηναγόρας!

Σπουδῶν Ρώμης, στὸ οἰκουμενικὸ ἱνστιτούτο Bossey τῆς Ἑλβετίας καὶ στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου. Ἔλαβε τὸ διδακτορικὸ του στὸ κανονικὸ δίκαιο ἀπὸ τὸ Γρηγοριανὸ Πανεπιστήμιο Ρώμης...» (*)

Μερικὲς κακοδοξίαι τοῦ πατριάρχου Βαρθολομαίου

Ἔστι «ὅλες οἱ θρησκείαι εἶναι ὁδοὶ σωτηρίας». Το Κοράνιο (καὶ οἱ Γραφεῖς τῶν ἄλλων θρησκειῶν) εἶνε «ἴσο μετὰ τὴν Ἀγία Γραφή καὶ ἱερὸ ὅπως αὐτή»! Οἱ αἰρετικοὶ καὶ ἀλλόθρησκοι θὰ πάνε στὸν παράδεισο, ἂς μὴ πιστεύουν στὸ Χριστό. Ὅτι πολλὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ εἶνε προσωρινές. Ὅτι εἶνε «εὐλογημένη» ἡ Συναγωγὴ τῶν Ἑβραίων! Ὅτι οἱ Ἱεροὶ Κανόνες εἶνε: «Τείχη τοῦ αἵσχους»! Ὅτι ἡ παπικὴ «ἐκκλησία» εἶνε κανονικὴ, τὰ μυστήριά της εἶνε ἔγκυρα καὶ ὁ πάπας κανονικὸς Ἐπίσκοπος. Ὅτι οἱ συμπροσευχές μετὰ τοὺς αἰρετικούς καὶ ἀλλόθρησκους εἶνε «ἀγάπη»! Ὅτι οἱ καταδικασμένοι, ἀπὸ τὴν Δ' Οἰκουμένην Σύνοδο, Μονοφυσίτες εἶνε «Ὁρθόδοξοι». Ὅτι οἱ χειροτονίες τῶν Ἀγγλικανῶν (μετὰ τις παπαδίνες, δεσποτίνες, τίς λεσβίες καὶ ὁμοφυλόφιλους) εἶνε ἔγκυρες. Ὅτι ἡ Οὐνία εἶνε ἀποδεκτή. Ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶνε μία ἀνάμεσα σὲ 348 «ἐκκλησίες» – μέλη τοῦ Π.Σ.Ε (τῶν αἰρετικῶν, πού στὸ Κολυμπάρι τίς βάπτισαν ἐκκλησίες! Γι' αὐτὰ καὶ πάρα πολλὰ ἄλλα πού λέει καὶ κάνει ὁ πατριάρχης εἶνε πολὺ ἐπικίνδυνος καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καθαιρεθῇ.

(*) «Δὲν εἶμαι προφήτης, σᾶς τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε, οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ὥστε νὰ προφητεύσω τὰ μέλλοντα συμβαίνειν ἐδῶ εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴ γωνίαν τῆς Ἑλλάδος, ἓνα μόνο ἀπὸ τὰ σημεῖα αὐτὰ τῶν καιρῶν ὀφείλω νὰ ἐκφράσω. Τὸν φόβον μου. Φοβοῦμαι γιὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος μου, ἀπὸ ἀπόψεως Ὁρθοδοξίας. Ἐὰν κάτι μᾶς ἔμεινε ὡς διαμάντι πολὺτιμο, γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ καυχώμεθα εἰς τὰ ἔθνη, εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία μας. Καὶ ἡ Ὁρθοδοξία μας κινδυνεύει... Γίνεται κάποια ὑπονόμευσις τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος. Καὶ **περισσότερο ἀπ' ὅλα φοβᾶμαι τὴν πέμπτην φάλαγγα, πού ἔχει σχηματισθῇ στὸ ἔθνος μου.** Ὅπως στὰ χρόνια τοῦ χιτλερισμοῦ καὶ τοῦ φασισμοῦ μέσα στὸ ἔθνος μας ὑπῆρχαν Ἕλληνες-πράκτορες τοῦ ἐχθροῦ, ἔτσι καὶ τώρα μέσα στοὺς κόλπους τοῦ ἔθνους μας δημιουργήθηκε ἡ «πέμπτη φάλαγγα». **Ποιὰ εἶνε ἡ πέμπτη φάλαγγα; Εἶνε οἱ φίλοι τοῦ Πάπα.** Εἶνε κάτι ψευδοθεολόγοι, εἶνε κάτι ἄνθρωποι!... – Θεὸς φυλάξοι ἀπὸ δαύτους. **Ἔρχεται ἡ πέμπτη φάλαγγα στὸ ἔθνος μας, γιὰ νὰ διαλύσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν μας.** Ποιὰ εἶνε αὕτη; Εἶνε τὰ παιδιὰ πού πάνε στὴ Βιέννη, στὴ Ρώμη, στὸ Παρίσι, στὸ Λονδίνο... Τὰ βλέπουν οἱ φραγκοπαπᾶδες καὶ τὰ παίρνουν σὲ σπῆττα καθολικά, τὰ παίρνουν στὰ οἰκοτροφεία τους... καὶ φεύγουν ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξον γραμμὴν. Θὰ ρθοῦν ἐδῶ, θὰ συνεργασθοῦν μετὰ τοὺς οὐνίτες καὶ θὰ βάλουν δυναμίτη, γιὰ νὰ διαλύσουν τὴν Ὁρθοδοξίαν μας. Ἡ πέμπτη αὕτη φάλαγγα εἶνε ἡ πιὸ θλιβερά. Οἱ νέοι πού τὴν ἀποτελοῦν εἶνε οἱ νέοι Βησσαρίωνες.

γόρα στο Βατικανό και ο θάνατός του σε 2-3 χρόνια έβαλε φρένο στην ολοκλήρωση της προδοσίας της Όρθοδοξης πίστεως. Άφησε όμως διαδόχους, που περίμεναν ευκαιρία για να συνεχίσουν το σατανικό του έργο.

Πατριάρχης Δημήτριος (1972-1991)

Ο Δημήτριος ήταν οίκουμενικός Πατριάρχης Κων/πόλεως από τις 16 Ιουλίου του 1972 έως τις 2 Οκτωβρίου του 1991.

Βάδισε την οίκουμενιστική γραμμή του προκατόχου του, αλλά ήταν ήπιων τόνων. Βρισκόταν εγκλωβισμένος από δύο φανατικούς οίκουμενιστές, από τον Χαλκηδόνο Μελίτωνα και από το πνευματικοπαίδι του και μετέπειτα πατριάρχη Βαρθολομαίο. Ο πρώτος ήταν ο ιθύνων νοῦς του Φαναρίου έως και το 1984, όποτε υπέστη έγκεφαλκή συμφόρηση, και ο δεύτερος ήταν διευθυντής του πατριαρχικού γραφείου...

Στις 16 Ιουλίου 1972 εξέλεγή από την ιερά ένδημοῦσα Σύνοδο του Οίκουμενικού Πατριαρχείου Αρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης και οίκουμενικός πατριάρχης. Κατά τη διάρκεια της εκλογής, ή Τουρκική Κυβέρνησι είχε διαγράψει τὰ όνόματα τεσσάρων συνυποψηφίων του από τον κατάλογο εκλογίμων, μεταξύ αυτών του Σταυρουπόλεως Μαξίμου και του θεωρούμενου ως βέβαιου νέου πατριάρχη, του Χαλκηδόνα...

Ο οίκουμενικός πατριάρχης Δημήτριος έξεδήμησε στις 2 Οκτωβρίου 1991 και στις 22 του ίδιου μήνα διάδοχός του εξέλεγή ο από Χαλκηδόνο Βαρθολομαίος.

Ό Βαρθολομαίος ό πιό επικίνδυνος πατριάρχης

Τον Αὔγουστο του 1961 χειροτονήθηκε διάκονος στο μητροπολιτικό ναό της Ίμβρου από τον πνευματικό του πατέρα, τότε Μητροπολίτη Ίμβρου και μετέπειτα Χαλκηδόνο Μελίτωνα Χατζή (διαβάστε γι' αυτόν στην σελ. 61), και του δόθηκε τὸ όνομα Βαρθολομαίος. Από τὸ 1963 έως

τὸ 1968 παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές με ὑποτροφία του Οίκουμενικού Πατριαρχείου στο Ίνστιτούτο Ἀνατολικῶν

Δέν όνειροπωλοῦμε. Ό Όρθοδοξία λάμπουσα θά έλκύση και αυτούς τους Τούρκους

Ταῦτα ὑπογραμμίζοντες δέν όνειροπωλοῦμε ανασύστασι Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Όχι. Ό Βυζαντινή αὐτοκρατορία και εἴ τι άλλο κράτος και αὐτοκρατορία ως κοσμικά σχήματα δέν έχουν την διάρκεια του αἰωνίου. Σημειώνουν αρχή, άκμή, παρακμή και θάνατο. Ἀλλά προκειμένου περί της Όρθοδοξίας, ως γνησίου έκτυπώματος της χριστιανικής θρησκείας, πιστεύομε, ότι έχει έν έαυτή τὸ διαιωνίζον στοιχείο

και, παρ' όλας τὰς κατὰ καιρούς ήπτας του ανθρωπίνου αυτής στοιχείου, θά έλθη ή ήμέρα, τὸ πιστεύομε άκραδάντως, κατὰ την όποία ή Όρθοδοξία θά εξέλθη νικήτρια και λαοί και έθνη θά προσέλθουν εις τους κόλπους αυτής. Μία λάμπουσα Όρθοδοξία θά έλκύση εις την όρθή πίστι και αυτούς άκόμη τους Τούρκους, πολλοί τῶν όποίων προέρχονται από άλλαξοπιστήσαντες Έλληνες. Μήπως αυτό μπορούν να τὸ άρνηθοῦν οί φίλοι μας Τούρκοι; Ἀς τὸ καταδιώκουν σήμερα τὸ Πατριαρχείο και ἄς εἶνε οί φανατικώτεροί του έχθροί. Αὔριο θά τὸ αγαπήσουν περισσότερο από μᾶς, όταν και πάλι αυτό γίνη κέντρο ήθικὸ και πνευματικό, «λαῶν καθημένων έν σκότει και σκιᾷ θανάτου».

Οὔτοπία; Ό ανόρθωσις της Έκκλησίας και ή αναγέννησις του Έθνους μας επείγουν

Άγαπητοί μας αναγνώσταί! Όσα παραπάνω για την καλύτερη διοργάνωσι τῶν εκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων εἴπαμε ίσως εις τους πολλούς να φανοῦν ως άκρως επαναστατικά, παράδοξα, άπροσγείωτα, να εγγίζουν τὰ όρια της οὔτοπίας. Και όμως αυτά πρέπει να γίνουν. Ό ανόρθωσις της Έκκλησίας, ή αναγέννησις του Έθνους μας επείγουν, έν εις τὸ προσεχές μέλλον δέν θέλωμε να θρηνήσωμε μεγαλυτέρας συμφοράς. Ποιός θά σώση τὸ Έθνος; Ποιός θ' ανορθώση την Έκκλησία; Ποιός θά μεταβάλη τὰ όνειρα σε πραγματικότητα; Ποιός στην αρχαία δόξα θά επαναφέρη την Έκκλησία; Ό Έλληνική κυβέρνηση του Όρθο-

δόξου Βασιλείου; Ἄλλ' οἱ ἐκάστοτε πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τοῦ ἀειμνήστου Καποδίστρια, δὲν πιστεύουν εἰς τὴν θείαν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ θεωροῦν αὐτὴν ὡς μέσον πρὸς πραγματοποίησιν πολιτικῶν σκοπῶν, **μερικοὶ δὲ ἀπὸ αὐτοὺς ἀνήκουν σὲ μασονικὰς στοάς, ἐπιθυμοῦν νὰ βλέπουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν σὲ μαρρασμόν ὑπὸ φαύλων καὶ ἀνικάνων στοιχείων ἐκπροσωπούμενη.** Ἐὰν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἑλλάδος ἐπίστευαν στὴν Ἐκκλησίαν, θὰ ἐχάραζαν ὑγιᾶ ἐκκλησιαστικὴ πολιτικὴ καὶ μὲ κάθε θυσία ὡς πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας θὰ ἐπεδίωκαν τὴν ἀνορθώσιν αὐτῆς. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν πιστεύουν. **Γι' αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πολιτείαν ἐμεῖς τοῦλάχιστον τίποτε καλὸ δὲν περιμένουμε.** Ποιὸς λοιπὸν θὰ μεταβάλῃ τὰ ὄνειρα σὲ πραγματικότητες; **Ἡ μόνη ἐλπίδα ἀνορθώσεως τῆς Ἐκκλησίας, εἶνε οἱ ἱεράρχαι.** Ὅχι ὅλοι οἱ ἱεράρχαι, ἀλλ' οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὄχι περὶ μισθῶν, ὄχι περὶ ἀπολαυτῶν, ὄχι περὶ συγγενῶν καὶ φίλων, ὄχι περὶ μεταθέσεως ἐκ πτωχοτέρων ἐπισκοπῶν εἰς πλουσιωτέρας, ὄχι περὶ ἐγκοσμίων ἀγαθῶν μεριμνῶντες, ἀλλὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὄντως πονοῦντες, εἶνε ἔτοιμοι ὑπὲρ αὐτῆς κάθε θυσίαν νὰ ὑποστοῦν. Ὑπάρχουν τέτοιοι; Αὐτοί, ὅσο λίγοι καὶ ἔαν εἶνε, βοηθούμενοι ἀπὸ εὐσεβεῖς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς καὶ ἀπὸ τὴν πανσθενουργὸν Χάριν τοῦ Θεοῦ ἐνισχυόμενοι, μποροῦν ν' ἀποτελέσουν τὴν ζύμην τῆς ἀνορθώσεως καὶ ἀναγεννήσεως τῆς Ἐκκλησίας μας. Αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι ἅς καταστήσουν ἀντικείμενον τῶν προσευχῶν, τῶν συναντήσεων καὶ τῶν μεριμνῶν των, τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς ὀλίγους αὐτοὺς ἀπευθύνονται οἱ γραμμὲς τοῦ παρόντος ἄρθρου **καὶ** θέλουμε νὰ πιστεύουμε, ὅτι δὲν θ' ἀποβοῦν ἄχρηστες. Θὰ δώσουν ἀφορμὴν, γιὰ νὰ μελετήσουν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὸ πρόβλημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας διοργανώσεως καὶ νὰ βροῦν τὸν τρόπο τῆς ταχύτερας ἐξόδου ἐκ τῆς συγχύσεως καὶ ἀταξίας. Πάντως ἡ σημερινὴ τραγελαφικὴ κατάστασις τῆς πνευματικῆς διαποιμάνσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρέπει νὰ παύσῃ. **ΕΝΙΑΙΟ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΗ Η ΕΛΛΑΣ.** Καὶ θ' ἀποκτήσῃ τέτοιον κέντρο, δι' ἀναδείξεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνομε, προώριται ὅχι νὰ μειώσῃ καὶ νὰ καταργήσῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τ' ἄλλα ὁμόδοξα Πα-

τριαρχικῶς μόνο ἀνήκουν στὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, πρέπει νὰ περιφρονήσουμε σὰν γαυγίσματα μικρῶν σκύλων, ὅπως διδάσκουν ἀείμνηστοι πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄς ἀκούσουμε τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας, τὰ ὁποῖα ἀπὸ κάθε σημεῖο τῆς Ἑλλάδος στρέφουν ἐναγωνίως τὰ βλέμματά τους πρὸς τοὺς ποιμένας, ζητώντας ῥωμαλέα ὑπεράσπισιν τῆς πατροπαράδοτου εὐσεβείας...».

Ἀπαντοῦμε στὴν κατηγορίαν ὅτι δὲν σεβόμεθα τὸ Πατριαρχεῖον

«...Ἀδικοῦν τὴν ἀλήθειαν... τὸ ἀληθὲς εἶνε τὸ τελείως ἀντίθετον. Ἐὰν ἀνοίξετε τὸ Πηδάλιον καὶ μελετήσετε τὸν ΙΕ' κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου, τότε θὰ δῆτε ὅτι ὄχι “ὅλως αὐθαιρέτως” ἀλλὰ “ὅλως κανονικῶς” διεκόψαμε τὴ μνημόνευσιν τοῦ πατριάρχου. Τὴν διεκόψαμε μετὰ ἀπὸ φρικώδεις δηλώσεις τοῦ περὶ πρωτείου καὶ ἀλαθίτου τοῦ πάπα, περὶ φιλιόμβης κ.λπ.. “Γυμνῇ τῇ κεφαλῇ” διεκηρύσσοντο, σὲ παγκόσμιον κλίμακα, ἀντορθόδοξες διδασκαλίαι, ποὺ ἔχουν καταδικασθῇ ἀπὸ πλῆθος Συνόδους...».

Ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς Πίστεως Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος προειδοποιεῖ καὶ τὸν ἐπόμενο Πατριάρχη Δημήτριον·

ΚΡΟΥΩ ΤΟΝ ΚΩΔΩΝΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

«...Κρούων τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἐκ τῆς ἐσχρατίας αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἐκφράζω τὴν ἀγωνίαν ὅχι μόνον τοῦ ποιμνίου μου, **ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΛΛΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.** Ἀκούσατε τὰς φωνὰς αὐτὰς ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ μὴ μᾶς φέρετε **ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΥΣΚΟΛΟΝ ΘΕΣΙΝ ΝΑ ΔΙΑΚΟΨΟΥΜΕ ΕΚ ΝΕΟΥ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.** Ἄς μὴ θεωρηθῇ τοῦτο ὡς ἀπειλή, ἀλλ' ὡς κραυγὴ πόνου καὶ ἀγωνίας καὶ ὡς ὑστάτη ἔκκλησις πρὸς τὴν ὑμετέραν Παναγιότητα διὰ τὴν ἄμεσον ἐπάνοδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν τροχιὰν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἐχαράχθη εἰς Οἰκουμενικὰς καὶ Τοπικὰς Συνόδους καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἀείμνηστοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, πρότυπα ἀληθινῶν ποιμένων, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον παρεξέκλιναν, ἀλλ' ἐθυσίασαν καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας...».

Ἡ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου καθυστέρησε τὴν μετάβασιν τοῦ πατρ. Ἀθηνα-

ἐπίσκοπος τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας καὶ ἔχει χρέος νὰ παρεμβαίνει, ὅταν πλήττεται ἡ ὀρθόδοξος πίστις. Τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, εἶναι μνημειώδη καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Παπισμὸς δὲν εἶναι μόνον σχίσμα, ἀλλὰ καὶ αἵρεσις, ὅπως ἐτόνιζον ὁ ἅγιος Μάρκος ὁ Εὐγενικός καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἅγιοι Πατέρες. Τελικῶς τὴν λύσιν ἔδωκεν ὁ Πανάγαθος Θεός. Ὀλίγον προτοῦ μεταβῆ εἰς τὴν Ρώμην ὁ οἰκουμενιστὴς Πατριάρχης, εὐρισκόμενος εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης, παρεπάτησε, ἔσπασε τὸ πόδι του, καὶ μετὰ ἀπὸ ὀλίγον, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1972, ἀπέθανεν.

Γιὰ τὴν διακοπὴ μνημοσύνου τοῦ πατριάρχου Ἀθιναγόρα ὁ μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστῖνος, λέει:

«Ἡ κατάστασι ἐκτραχύνεται, τὸ σκάνδαλο παίρνει διαστάσεις. Τὸ γόητρο τοῦ Πατριαρχείου πέφτει. Πλησιάζει κάποια τρομακτικὴ διάσπασις τῆς ἐνότητος τοῦ ὀρθοδόξου κόσμου· θὰ ἐπακολουθήσῃ πνευματικὸς ὄλεθρος. Νά τ' ἀποτελέσματα τοῦ διαλόγου ποὺ ἄρχισαν πάπας καὶ πατριάρχης. Ὁ διάλογος εἶνε πονηρὴ παγίδα τοῦ παπισμοῦ γιὰ νὰ διαλύσῃ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ἡ Διαρκὴς Ἱ. Σύνοδος, ὅπως παρετήρησαν καὶ ἄλλοι, δὲν μπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κατάστασι. Εἶνε ἀνάγκη νὰ συγκληθῇ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία στὸ κεφαλαϊώδες τοῦτο ζήτημα εἶμαι βέβαιος ὅτι μὲ θαυμαστὴ ἐνότητα θὰ στηλιτεύσῃ τὴν παρεκκλίσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ θ' ἀπευθύνῃ διάγγελμα πρὸς ὅλον τὸν Ὀρθόδοξο κόσμον, ποὺ εἶνε ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴν ἀντικανονικὴν καὶ ἀντορθόδοξον ἐνέργειαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἴσως ὁ πατριάρχης, πρὸ τοῦ κινδύνου καταδίκης του ἀπὸ ὅλη τὴν Ἱεραρχίαν, ν' ἀνανῇ.... Οἱ Ἱεράρχαι ποὺ διαμαρτυρήθηκαν ἢ καὶ ἔπαυσαν τὸ μνημόσυνο τοῦ πατριάρχου, ὅχι μόνον ἀπαλλάσσονται ἀπὸ εὐθύνη, ἀλλὰ εἶνε καὶ ἄξιοι ἐπαίνου, διότι ἐρμήνευσαν ὀρθὰ τὸν ἱερὸν κανόνα τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου(*). Δημιουργήθηκε σοβαρὸ ζήτημα πίστεως καὶ κρίσεως τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως, τὸ ὁποῖο μόνον ἡ Ἱεραρχία μπορεῖ ν' ἀντιμετωπίσῃ. Τὶς τυχόν ἐναντίον διαμαρτυρομένων ἱεραρχῶν φωνὲς ἀπίστων, ἀθέων, πνευματιστῶν, μασόνων, οἱ ὁποῖοι εἶνε ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι καὶ λη-

(*) Αὐτὸ ἃς τὸ ἀκούσουν οἱ ἐπίσκοποι ποὺ καταδιώκουν τοὺς ἱερεῖς, ἐπειδὴ ἐφαρμόζουν τοὺς ἱ. Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὴν διακοπὴ μνημοσύνου.

τριαρχεῖαν νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ν' ἀναδείξῃ αὐτὸ ὄντως Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἔνας δὲ Ἕλλην Πατριάρχης ζήλω πεπυρωμένος ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας μπορεῖ νὰ γίνῃ πνευματικὸς ἥλιος, φωτίζων καὶ θερμαίνων ὅλο τὸ Πανελλήνιο, γιὰτὶ δὲ ὅχι καὶ ὅλο τὸν ὀρθόδοξο καὶ χριστιανικὸν κόσμον;

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ διάσπασις, ἔργο τῆς διεθνοῦς μασονίας, στόχευε στὴν καρδιά τῆς Ἑλλάδος, τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ὁ ἀγωνιστὴς ἱεράρχης π. Αὐγουστῖνος παρακολουθεῖ τὶς προδοτικὰς κινήσεις τῶν πατριαρχῶν καὶ ἀντιστέκεται μὲ κάθε τρόπο. Λέει σὲ ὁμιλίαν του·

«Τί ἄραγε συνετέλεσε στὸ νὰ ἀλλοιωθῇ ὁ θρησκευτικὸς καὶ ὁ ἠθικὸς χαρακτήρας τῶν Ἑλλήνων; Διαβάστε τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ Μακρυγιάννη. Αὐτὸς ζωγράφισε μιὰ εἰκόνα ποὺ τὴν κατάρταξε ἡ ἀστυνομία, γιὰτὶ θεωρήθηκε προσβολή.

Ὁ Μακρυγιάννης ζωγράφισε μιὰ ὁμορφὴ κοπέλλα, ποὺ στὸ στήθος της εἶχε σταυρό, στὸ χέρι της εἶχε τὴν αὐγὴ, στοὺς ὤμους της εἶχε περιστέρια, στὸ κεφάλι της φοροῦσε στέμμα. Ξαφνικά, ἐνῶ ἐβάδιζε ἡ ὁμορφὴ καὶ χαριτωμένη κοπέλλα, ἕνα μαῦρο σκοτεινὸ καὶ γαμψόνυχον χέρι κάνει μιὰ ἐφόρμησι καὶ μὲ τὰ νύχια ξεσχίζει τὸ στήθος της καὶ ἀφαιρεῖ τὴν καρδιά της. Συμβολικὴ ἡ εἰκόνα τοῦ Μακρυγιάννη.

Ἡ κοπέλλα, τοῦ οὐρανοῦ ἢ κοπέλλα, εἶνε ἡ Ἑλλάς. Τὸ χέρι τὸ μυστηριώδες, ποὺ προχώρησε καὶ δὲν ἔκοψε κάτι περιττό, ἀλλὰ προχώρησε μέσα στὰ σπλάχνα καὶ πῆρε τὴν καρδιά τῆς κοπέλλας εἶνε ἡ ἀπιστία καὶ ἡ διαφθορὰ ὅλων τῶν Εὐρωπαίων, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸ 1821 ἐπλάκωσαν σὰν ἀκρίδες στὴ μικρὴ μας πατρίδα. Βαυαροί, Γάλλοι, Ἀγγλοὶ... μαζευτήκανε στὴν εὐλογημένη μας πατρίδα. Ἡ ἀπιστία καὶ ἡ διαφθορὰ αὐτῶν, ὅπως καὶ ἡ διαφθορὰ μερικῶν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ ὁποῖοι εὕρισκοντο στὸν Σηκουάνα ἀμέτοχοι τοῦ μεγάλου ἀγῶνος, καὶ ὅταν ἐλευθερώθηκε ἡ Πατρίδα ὅλη ἡ ἀπιστία καὶ ἡ διαφθορὰ αὐτῶν ἦταν τὸ χέρι ἐκεῖνο ποὺ ἔσχιζε τὸ στήθος τῆς κοπέλλας καὶ πῆρε τὴν καρδιά της. Ποιὰ εἶνε ἡ καρδιά; Ἐμένα ρωτᾷτε; Ἡ καρδιά τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἡ Πίστις μας, εἶνε ἡ Ὀρθοδοξία. Ἄν ζεῖ σῶμα χωρὶς καρδιά, ἄλλο τόσο μπορεῖ νὰ ζήσῃ καὶ ἡ Ἑλλάδα χωρὶς τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Οἱ φόβοι τοῦ ἀείμνηστου ἱεράρχου ἐπαληθεύθηκαν

Ὁ πατριάρχης Ἀθιναγόρας προχώρησε στὴν παναίρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἔφτασε τὸ 1970 πρὸ τοῦ κοινοῦ ποτηρίου. Τότε τρεῖς μητροπολίτες τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἔκοψαν τὸ μνημόσυνό του.

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΟΥ

γιά τὰ ἐγκλήματα τῶν μασόνων πατριαρχῶν

Τὰ ξένα μασονικά καὶ ἀνθελληνικά κέντρα ποὺ ὠργάνωσαν τὴν Ἐκκλησιαστικὴ διάσπαση τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή της ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ, γνώριζαν ὅτι θὰ μπορούσαν νὰ χειραγωγήσουν καλύτερα μεμονωμένα φιλόδοξα ἄτομα ἀνεβάζοντάς τα στὸν πατριαρχικὸ θρόνο. Ἡ ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς σύνολο, ὅπως φάνηκε, ἦταν δύσκολο νὰ μπῇ στὰ γρανάζια τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, γι' αὐτὸ τὴν παρέκαμψαν. Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς θὰ ἦταν ἀσφαλὴς ὑπὸ τὴν προστασία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐάλωτος στὰ χέρια μασόνων ἢ φιλομασόνων πατριαρχῶν, γι' αὐτὸ τὸν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν παρέδωσαν στὸ Πατριαρχεῖο.

Οἱ φόβοι τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης Αὐγουστίνου γι' αὐτοὺς ποὺ ἔφεραν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἀνωμαλία στὴν Ὁρθόδοξη Ἑλλάδα ἦταν πέρα ὡς πέρα ἀληθινοί.

Τὸ μασονικὸ τέρας σχεδίασε καὶ ὠλοκλήρωσε τὴν κατάληψι τοῦ Πατριαρχείου

Ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα

Ὁ πατριάρχης χρήσιμο ὄργανο στὰ χέρια τῶν μασόνων. Μὲ μιὰ ἀπλὴ ἔρευνα στοὺς ρασοφόρους ποὺ ἔγιναν πατριάρχες τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου, τὰ τελευταῖα 100 χρόνια, βλέπουμε μὲ θλίψη ὅτι οἱ περισσότεροι πῆραν τὴν προαγωγή τους ὄχι ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μασονία.

Μασόνος πατριάρχης

Ὁ Μελέτιος Μεταξάκης (1921-1923) συναντήθηκε μὲ τοὺς μασόνους τῆς Κων/πόλεως γιὰ πρώτη φορὰ τὸ 1906 καὶ μυήθηκε στὴν μασονικὴ στοὰ «Ἀρμονία» ὑπ' ἀριθ. 446 τῆς Κων/πόλεως, ποὺ εἶχε συγκεντρώσει στοὺς κόλπους της τὴν ἀφρόκρεμα τοῦ ἐκεῖ

Βασίλειο. **“Ὅλοι αὐτοί, φανεροὶ καὶ ἀφανεῖς ἥρωες καὶ μάρτυρες, μᾶς φωνάζουν ἐκ τῶν τάφων των” Παιδιά! Σταθῆτε ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας. ΕΛΛΗΝΕΣ, ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!**

Γιὰ τὴ διακοπὴ τοῦ μνημοσύνου τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἀθιναγόρα ἀπὸ Μητροπολίτη Φλωρίνης π. Αὐγουστῖνο

Γράφει ὁ ἀρχιμανδριτὴς Μᾶρκος Κ. Μανώλης

«...Μετὰ τὴν συνάντησιν καὶ συμπροσευχὴν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἀθιναγόρου εἰς τὰ Ἱερασόλυμα μὲ τὸν πάπαν τῷ 1964, ὁ ἀρχιμανδριτὴς τότε Αὐγουστίνος Καντιώτης εἶχε ζητήσῃ μὲ ἔκτακτον ἔκδοσιν τῆς «Χριστιανικῆς Σπίθας» τὴν καθάρισίν του (βλ. φ. 268/Ἰαν. 1964). Τῷ 1967, ἀνελπίστως, ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτης Φλωρίνης... Ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης δὲν ἐβιάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Ἀθιναγόρου. Ὑπέμεινεν ἐπὶ μίαν τριαετίαν. Τῷ 1970 ὅμως, ὅτε ἦτο βέβαιον ὅτι ὁ πατριάρχης θὰ μετέβαινεν εἰς Ρώμην, διὰ νὰ συλλειτουργήσῃ μὲ τὸν πάπαν, ὁ Μητροπολίτης Φλωρίνης Αὐγουστίνος μαζί μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Μητροπολίτας Ἐλευθερουπόλεως κυρὸν Ἀμβρόσιον καὶ Παραμυθίας κυρὸν Παῦλον προέβησαν εἰς τὴν διακοπὴν τοῦ μνημοσύνου τοῦ πατριάρχου Ἀθιναγόρου καὶ ἐδήλωσαν ὅτι τότε μόνον θὰ ἐπαναφέρουν τὸ μνημόσυνόν του, ὅταν θὰ παύσουν τὰ ἀπαράδεκτα οἰκουμενιστικὰ ἀνοίγματα πρὸς τὸν πάπα.

Ἡ ἀπήχησις ἐκ τοῦ γενναίου αὐτοῦ ἐγχειρήματος εἰς τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα ὑπῆρξε μεγίστη. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κυρὸς Ἱερώνυμος ἐταράχθη καὶ ἐσχέπετο νὰ καθαιρέσῃ τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας μὲ συνοπτικὰς διαδικασίας εἰς τὸ Συνοδικὸν Δικαστήριον. Ἡ ἀντίδρασις πρὸς τὰ σχέδια αὐτὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου ὑπῆρξε μεγάλη. Μεταξὺ ἄλλων παρενέβη καὶ ὁ σθεναρὸς ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας, καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἀείμνηστος **Κωνσταντῖνος Δωρ. Μουρατίδης**, ὁ ὁποῖος διεμήνυσεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὅτι ὁ ἐπίσκοπος δὲν εἶνε νειωκόρος ἀλλὰ

τεχνηέντως καὶ λυσσωδῶς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖο μετὰ ἱεροῦ πείσματος διεξάγει ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ὁ πολὺς Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος καὶ δι' αὐτὸ καὶ μόνο τὸν λόγο εἶνε ἄξιος θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης; Εἶνε εὐτύχημα ὅτι στὴν τελευταία συνεδρίασι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀκούσθηκαν σθεναρὲς φωνές, ὅπως τοῦ ἁγίου Τρίκκης, ποὺ δὴλωσε ὅτι, ἐὰν ὁ πατριάρχης ἐξακολουθήσῃ τὴν ἴδια τακτική, δὲν θὰ τὸν ἀκολουθήσωμε. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον αὐτό. Ἐναντίον τοῦ πατριάρχου, τὸν ὁποῖον κατήγγειλε ἐπισήμως ὁ ἅγιος Ἀργολίδος γιὰ σοβαρὰ κανονικὰ παραπτώματα, πρέπει νὰ κινηθῇ ἡ ἐκκλησιαστικὴ δικαιοσύνη τὸ ταχύτερο. **Πρέπει ὁ Ἀθηναγόρας νὰ καταστῇ ἀνίκανος νὰ κάμῃ κακὸ εἰς τὴν Ἐκκλησία. Πρέπει νὰ καθαιρεθῇ καὶ νὰ τεθῇ ἐκτὸς μάχης.** Πρέπει κάποιος ἄλλος ἱεράρχης ἐγνωσμένων Ὁρθοδόξων φρονημάτων καὶ ἄριστα κατηρτισμένος θεολογικῶς νὰ ἐκλεγῇ καὶ ἀναλάβῃ τὸ πηδάλιον τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ νὰ προβῇ εἰς ἐκκαθάρισιν τῆς κόπρου τοῦ Αὐγείου, ἡ ὁποία συνεσπρεύθη περὶ τὸν Βόσπορο. Ἀρκετὰ διήρκεσε ἡ ἀνοχή, ἡ ὁποία διὰ τοιαύτης φύσεως ζητήματα μεταβάλλεται εἰς ἐνοχὴν καὶ ἐγκλημα. **Τὰ λάβαρα τῆς Ὁρθοδοξίας πρέπει νὰ ὑψωθοῦν ἀπὸ χέρια στιβαρά. Λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ ὅσοι πιστεύομε εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ὅχι μόνο ὡς στήριγμα ἀλλὰ καὶ ὡς σκοπὸ τοῦ ἔθνους μας, ὡς ἑνὸς ἀνθρώπου, βλέποντας νὰ κινδυνεύῃ τὸ μέγιστον, τὸ τιμιώτατον, ἡ Ὁρθόδοξος Πίστις μας, ὀφείλομε νὰ ἐγερθοῦμε καὶ νὰ βροντοφωνήσωμε εἰς τὸν Ἀθηναγόρα καὶ τὴν συντροφίαν του, ὁπαδοὺς τῆς νέας αἱρέσεως τῆς οἰκουμενικότητος: ΣΤΟΠ, κύριοι! Δὲν θὰ περάσετε εἰς τὴν Ἑλλάδα! Δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμε νὰ μᾶς φέρετε πρὸ τετελεσμένου γεγονότος, γιὰ τὸ ὁποῖο πλέον δὲν μπορεῖ ν' ἀντιδράσῃ ὁ πολὺς λαός. Δὲν θὰ σᾶς ἐπιτρέψωμε νὰ μᾶς πωλήσετε στὸν πάπα....**

Εἰς τὰς κρίσιμους αὐτὰς στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ὁρθοδοξία διακυβεύεται, ἐκ τῆς μικρᾶς μας σκοπιᾶς σαλπίζομε πρὸς ὅλους τοὺς πιστοὺς, Ἑλλήνας καὶ Ἑλληνίδας: Ὁρθόδοξοι! Ἐνθυμηθῆτε ποίαν Ἐκκλησίαν εἰσθε τέκνα. Ἐνθυμηθῆτε ποίους ποταμοὺς αἱμάτων ἔχουσιν οἱ Πατέρες μας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πίστεώς μας ἀνοθεύτου. Οὐτε ἓνα ἰῶτα ἐπέτρεψαν ἐκεῖνοι νὰ ἀφαιρεθῇ ἢ νὰ προστεθῇ εἰς τὴν πίστιν μας. Ἐνθυμηθῆτε τὸ σύνθημα τῶν ἡρώων

ἑλληνισμοῦ (κροπρόκρεμα, κατὰ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Φλωρίνης Αὐγουστῖνο) τὸ 1909.

Οἱ μασόνοι τὸν ἀνέβασαν σὲ πολλὰ ἀξιώματα:
Ἐγινε Μητροπολίτης Κιτίου στὴν Κύπρο ἀμέσως μετὰ τὴς μασονικῆς σπουδῆς του στὴν Κων/πολη. Ὑπηρέτησε ὡς Μητροπολίτης Κιτίου ἀπὸ τὸ 1910 ἕως τὸ 1918.

Αρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἀπὸ το 1918 ἕως το 1920. **Πατριάρχης Κων/πόλεως ἀπὸ το 1921-1923** (ὡς Μελέτιος Δ'). Παρέμεινε πατριάρχης γιὰ 17 μῆνες. Στις 10 Ἰουλίου 1923 κατέφυγε στο Ἅγιο Ὄρος, ἀπὸ ὅπου τον Σεπτέμβριο ἀνακοίνωσε τὴν παραίτησή του. Το 1924 ἀποσύρθηκε στὴν Κηφισιά τῆς Ἀθήνας. **Ἐπειδὴ ἦταν χρήσιμο ὄργανο στὰ χέρια τῶν μασόνων, γι' αὐτὸ ξαναχρησιμοποιήθηκε.**

Στις 20 Μαΐου 1926 **εξελέγη Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας** διαδεχόμενος τὸν Φῶτιο. Εἰς τῶν ἡμερῶν του τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας υιοθέτησε τὸ γρηγοριανὸ ἡμερολόγιο, τὸ ὁποῖο δὲν δεχόταν ὁ προκάτοχός του.

Τὸ μασονικὸ περιοδικὸ «Τεκτονικὸν Δελτίον»,

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 71/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 1967 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Τεκτονικὸν Δελτίον», «Ὅργανον τῆς Μεγάλῃς Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος», εἰς τὰς σελίδας 25-50 τοῦ ὁποῖου ἐδημοσιεύθη τὸ ἀρθρον τοῦ λαεζ. Γ. Ζερβουδάκη, «Διάσῃμοι Τέκτονες: Μελέτιος Μεταξάκης».

(αριθμ. 71, Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 1967, τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζερβουδάκη (φωτογρ. παραπλευρὸς), γράφει γιὰ τὸν «Μελέτιο Μεταξάκη, σελ. 25-50, με τίτλο: «Διάσῃμοι τέκτονες» τὸν παρουσιάζει ὡς «πανάξιον γεννημένον τέκνον, ποὺ δέχτηκε τὸ τεκτονικὸν φῶς κατὰ τις ἀρχές του 1909 καὶ παραμένει στὴν Πόλιν ἓνα χρόνον ἀκόμη καὶ μελετᾷ μὲ πάθος τὴν τεκτ. διδασκαλίαν, ποὺ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ χαράξῃ μὲ πραγματικὰ τεκτ. τρόπο, ὅλες του τὴς πράξεις καὶ τὰ λόγια, ὅπως εἶδαμε κατὰ τὴ σύντομη ἐξιστόρησιν τῆς δράσεώς του. Σὲ κάθε περίπτωσιν, ἡ δικαιοσύνη καὶ οἱ πραγματικὲς τεκτ. ἀρετές, θάλεγε κα-

νείς, φυσικά και αὐθόρμητα τὸν ὡδηγοῦσαν τί νὰ πῇ πῶς νὰ ἐνεργήσῃ. Τρανὸ παράδειγμα στὴν ἐπίδραση ποὺ ἔχει ὁ Τεκτ.· . (*) στὴ διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν αὐτὸς ψυχικά εἶναι προετοιμασμένος νὰ δεχθῇ τὰ διδάγματά του, ὅταν δηλ. εἶναι γεννημένος τέκτων, ὅπως ἦταν ὁ Μελέτιος.

Ὁ ἁδ.· . Μελέτιος, μετὰ τὴ μύησή του παρακολουθοῦσε τὶς ἐργασίες καὶ τὴ δράση τοῦ Τεκτ.· . παντοῦ ὅπου βρέθηκε...

Ὁ γράφων, ὅταν μου ἐγινε ἡ τιμὴ νὰ ἰδῶ με τὴ σειρά μου το τεκτ.· . φως στὴ Σ.· . Στ.· . «Α ρ μ ο ν ί α», ἐνθυμούμαι με πόση υπερηφάνεια καὶ χαρὰ ὅλοι οἱ ἁδ.· . τῆς μιλοῦσαν γιὰ τὴν μύηση τοῦ τότε ἐψηφισμένου πατριάρχου Μελετίου, στὴ Στ.· . μας».

Πῶς ἔγινε ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ Μ. Μεταξάκης

(<https://el.wikipedia.org/wiki/>)

«Ὁ Μελέτιος εἶχε προταθεῖ ἀπὸ τὸν στενὸ συνεργάτη του Βενιζέλου Ἀνδρέα Μιχαλακόπουλο ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 1916. Ἔτσι ἡ διορισμένη ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Βενιζέλου Σύνοδος ἐθεσε στις 26 Φεβρουαρίου 1918 ζήτημα πλήρωσης τῆς θέσεως τῆς Μητρόπολης Ἀθηνῶν μετὰ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ Θεόκλητου Α'. Ἡ Σύνοδος πρότεινε τρία πρόσωπα, μεταξύ των οποίων καὶ τὸν Μελέτιο. Ἀν καὶ ἡ Σύνοδος εἶχε προκρίνει τὸν Χρυσόστομο Παπαδόπουλο, τελικὰ ἐπελέγη ἀπὸ τὴν κυβέρνηση ὁ Μελέτιος... Ἡ ἀνοδος τοῦ Μελετίου σηματοδότησε τὴ στενὴ προσέγγιση με τὴν Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία, κάτι το ὁποῖο ἐπιδοκίμαζε ἡ κυβέρνηση. Στις 16 Νοεμβρίου 1920, μετὰ τὴν ἐπάνοδο τοῦ Θεόκλητου στὸ θρόνο των Ἀθηνῶν, ὁ Μελέτιος ἐφυγε στὴν Ἀμερικὴ (Φεβρουάριος 1921)». Ἡ Σύνοδος στὴν Ἀθήνα ἀπήγγειλε κατηγορίες σὲ βάρος του, ἡ μία ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἦταν «ἐπὶ ἐπιβάσει εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον Ἀθηνῶν καὶ χρήσει πρὸς τούτο κοσμικῆς καὶ δη ἐπαναστατικῆς ἐξουσίας κατὰ παράβασιν των Ι. Κανόνων».

Πῶς ἔγινε πατριάρχης;

«Ἡ ἀναγγελία τῆς ἐκλογῆς ὡς Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου προκάλεσε τὴν ἔκρηξι θυέλ-

(*) Οἱ τρεῖς τελεῖες πίσω ἀπὸ τὴν λέξι Τεκτ, ἁδ, εἶναι στὸ κείμενο τοῦ μασόνου Ζερβουδάκη, ποὺ τὸ παραθέσαμε ὅπως ἔχει.

ὅπως εἴπαμε, κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει, παρὰ μόνο τὸ ἐγὼ ἐνὸς ἀνθρώπου ἱκανοῦ διὰ τῆς κολακείας νὰ διαφθείρῃ Ὁρθοδόξους συνειδήσεις καὶ νὰ φέρῃ τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας στὸ κέντρο τῆς δίνης, ἐκεῖ ἀκριβῶς ὅπου ἐπιθυμεῖ ὁ πάπας καὶ οἱ λοιποὶ αἰρετικοί (*). Αἱ δὲ ἐν Κων/πόλει ἐναπομείναισαι ὀλίγαι χιλιάδες Ὁρθοδόξων δὲν μποροῦν νὰ ἀντιδράσουν κατὰ τοῦ πατριάρχου, ὅπως θὰ ἀντιδροῦσαν ἀσφαλῶς ἐὰν εὐρίσκοντο ἐπὶ ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ ἐδάφους.

Εὐθύνες ἔχουν καὶ οἱ ἐπίσκοποι τῆς Ἑλλάδος

Ἀλλὰ εὐθύνῃ ἔχουν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσκοποι, καὶ μάλιστα οἱ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, οἱ ὅποιοι μνημονεύουν τοῦ ὀνόματός του εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅπως σημειώνει καὶ ὁ καθηγητὴς Νικ. Τωμαδάκης, διακρίνονται γιὰ τὴν θεολογικὴ τους κατάρτισι, καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιτρέψουν σὲ ἓνα θεολογικῶς ἀκατάρτιστο πατριάρχη μὲ τὰ ἐπισκοπίδιά του νὰ ὡδηγοῦν κατὰ κρημνῶν τὴν Ἐκκλησίαν. **“Ἔως πότε, ὦ ποιμένες, θὰ ἀδιαφορῆτε; Ἔως πότε θὰ κοιμᾶσθε; Ἔως πότε θὰ βλέπετε ἀπαθῶς τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας νὰ ὡδηγῆται ὑπὸ ἀδεξίου ἀνδρὸς πρὸς ὑφάλους καὶ σκοπέλους; Δὲν βλέπετε, ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀκαίρου καὶ ἄφρονος καὶ κενοδόξου συναντήσεως τοῦ πατριάρχου μὲ τὸν πάπαν κινδυνεύει νὰ δημιουργηθῇ νέος σάλος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἡ παλαιὰ διαίρεσις εἰς ἐνωτικούς καὶ ἀνθενωτικούς νὰ ἐπανέλθῃ καὶ νὰ πλέξῃ νέα δράματα;”** **Ἡ δὲ ἀκούσατε, ὅτι ὁ πατριάρχης κατὰ τὴν τελευταία ἐπίσκεψί του στὴν Ἑλλάδα ἐσκόρπισε ἀφειδῶς μετάλλια σὲ δημοσιογράφους καὶ ἄλλους παράγοντας δυναμένους νὰ ἐπηρεάσουν τὴν κοινὴ γνώμη, καὶ ὅτι τῶρα αὐτοὶ μετὰ φανατισμοῦ ὑποστηρίζουν τὴν ὀλεθρίαν γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν τακτικὴ τοῦ Ἀθηναγόρου, καὶ καταπολεμοῦν**

(*) Ὑλεος! Ὁ πατριάρχης καὶ οἱ κακοὶ ποιμένες τοῦ Πατριαρχείου κατὰσπαράσσουν τὸ Ἑλληνορθόδοξο ποίμνιο τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ! Οἱ περισσότεροι ἔγιναν Οὐνῖτες καὶ βάζουν καρδιναλίους καὶ ἄλλους αἰρετικούς, ἀκόμα καὶ ἀλλόθρησκους, μέσα στοὺς Ὁρθοδόξους ναοὺς. Οἱ πιστοί, ὅπως μαθαίνουμε, προτιμοῦν νὰ ἐκκλησιάζωνται ἀκόμα καὶ σὲ Βουλγάρικους ναοὺς καὶ ἄς μὴ καταλαβαίνουν τὴν γλῶσσα, παρὰ στὶς Ἑλληνικὲς μὲ καρδιναλίους καὶ ἀλλοθρήσκους.

ἀλλὰ «ἀλλαχόθεν». Δὲν εἶνε οὔτε θεόκλητος οὔτε δημόκλητος. Καὶ κατὰ τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν ἁγιορείτη, τίποτε καλὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀναμένη κανεὶς ἀπὸ τέτοιους ἐπισκόπους. Διότι λείπει ἡ βαθειὰ πνευματικότης, λείπει ἡ ταπεινὼσις, λείπει τὸ χριστιανικὸ μεγαλεῖο.

Οἱ εὐθῦνες

Ἀκατάλληλος ὁ πατριάρχης- Νέος Βέκκος ἐκκολάπτεται

Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους θεωροῦμε τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα τελείως ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟ γιὰ νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ὑψίστου προβλήματος, τῆς ἐξομαλύνσεως τῶν σχέσεων Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ῥωμαιοκαθολικῶν. Πᾶν ὅ,τι ἀγγίζουν τὰ χέρια τοῦ πατριάρχου τούτου, ἐκτὸς τῶν μυστηρίων, σὲ συμφορὰ καὶ κατάρρα θὰ μεταβληθῇ. Ὁ Ἀθηναγόρας, τὸν ὁποῖο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐλέγξαμε διὰ διαφόρους ἐνεργείας του, εἶνε κίνδυνος γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Δουλεύων στὴν ἀνθρωπαρέσκεια ἀπαρέσκει εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ὁρθόδοξίαν. **Νέος Βέκκος ἐκκολάπτεται.** Ἀλλὰ διὰ τοῦτο πταίουν καὶ οἱ ἐν τῷ Πατριαρχεῷ ἱεράρχαι. Διότι κατήντησαν δουλόφρονες οἱ περισσότεροι. Καὶ ἀδιαφοροῦντες γιὰ ὅ,τι ἀντικανονικὸ πράττει ὁ πατριάρχης, ἀκούονται νὰ λέγουν· «Ἐμένα τί μὲ μέλει; Ἄς κάνη ὅ,τι θέλει αὐτός».

Δὲν ὑπάρχουν ἐπίσκοποι στὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλ' ἐπισκοπίδια
(Μητροπολίτης Σάμου Εἰρηναῖος)

Δὲν ὑπάρχουν δυστυχῶς ἐπίσκοποι στὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλ' ἐπισκοπίδια, ὅπως ἔλεγε ὁ αἰμνιστος μητροπολίτης Σάμου Εἰρηναῖος. Αὐτὰ δὲ τὰ «ἐπισκοπίδια» ἀποτελοῦν τὰ πειθήνια ὄργανα, τὰ ὁποῖα ἐξαποστέλλει παντοῦ ὁ Ἀθηναγόρας γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς Οἰκουμένης κινήσεως. **Πατριαρχεῖο,**

λης εἰς τὴν Ἀθήνα... Οἱ Ἑπτὰ ὡς πλειοψηφία τῆς Συνόδου ἐτηλεγράφησαν πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μελέτιον παρακαλοῦντες νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἔλθῃ εἰς Κων/πολὶ χάριν τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας» (Απὸ τὸ ἐπίσημο ὄργανο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»). Ὁ δὲ Χρῆστος Ἀνδρουτσος ἔγραφεν ὅτι «πάντες οἱ ἐν Κων/πόλει εἰσὶν ὠνητοὶ (= πληρωμένοι)» καὶ διὰ πραγματείας ἀπεδείκνυε ἀντικανονικὴ καὶ παράνομη τὴν ἐπίβασιν τοῦ Μεταξάκη εἰς τὸν Οἰκουμενικὸ θρόνον. Ἐνῷ ἔτσι ἐδέχθησαν τὴν «ἐκλογὴν» τοῦ οἱ Ὁρθόδοξοι, οἱ δυσσεβεῖς προτεστάνται καὶ ὅπου γῆς οἰκουμένης ἐπανηγύρισαν ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπλεξαν διθυράμβους διὰ τὴν ἐκλογὴν του, γνωρίζοντες ἀπὸ πρὶν τὸν ἄνδρα ἐκ τῶν μετ' αὐτῶν θεομισήτων ἀντορθοδόξων ἐπαφῶν καὶ προδοσιῶν του καὶ βλέποντες στὸ προσώπον του τὸν ἐκτελεστὴ τῶν κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας σχεδίων των. Ὁ μασόνος πατριάρχης Μελέτιος Μεταξάκης ὑπῆρξε πρωτοπόρος τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ὑπεύθυνος γιὰ τὸ ἡμερολογιακὸ σχίσμα ποὺ ταλανίζει ἕως σήμερα τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Ἦταν αὐτὸς ποὺ πῆρε τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό, τὶς ἑλληνορθόδοξες Ἐκκλησίες Εὐρώπης, Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας, Τσεχοσλοβακίας, Ἑσθονίας καὶ Φινλανδίας) ἀπὸ τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὶς προσάρτησε στὸ Πατριαρχεῖο. Ἀναγνώρισε τὶς ἀγγλικανικὲς χειροτονίες.

Ὁ Μεταξάκης δούλεψε γιὰ λογαριασμὸ ξένων σκοτεινῶν δυνάμεων εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας. Πολέμησε τὸν ἅγιο Νεκταρίο καὶ εἶχε οἰκτρὸ τέλος. «Πέθανε αἰφνιδίως στὶς 28 Ἰουλίου τοῦ 1935 στὴν Ἀλεξάνδρεια» (<https://el.wikipedia.org>).

«Τὸν βρῆκαν ἓνα πρωινὸ νεκρὸ, πεσμένο κάτω ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, μὲ τὴ γλῶσσα βγαλμένη ἔξω» (Απὸ τὸ βιβλίο τοῦ μακαριστοῦ ἀρχιμανδρίτου Χαραλάμπου Δ. Βασιλόπουλου «Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ» (ἔκδ. «Ὁρθόδοξου Τύπου», Κάνιγγος 10, Ἀθῆναι 2001).

Ἡ διαμάχη ἀνάμεσα στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὶς «Νέες Χῶρες»

<http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=90522>

Οἱ ιερές μητροπόλεις ποὺ βρίσκονται σε περιοχές ποὺ ἀπελευ-

θερώθηκαν από τον Ελληνικό Στρατό με τους νικηφόρους Βαλκανικούς Πολέμους (μέρος της Ηπείρου, η Μακεδονία και η Θράκη, τα νησιά του Βορειοανατολικού Αιγαίου) εξακολουθούν ακόμη και σήμερα να ανήκουν στο κλίμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Οι μητροπόλεις αυτές 36 τον αριθμό σήμερα αναφέρονται ως ιερές μητροπόλεις των Νέων Χωρών.

Σοβαρό πρόβλημα σχέσεων μεταξύ του Οικουμενικού Θρόνου και της Εκκλησίας της Ελλάδος υπήρξε το 1973, όταν ο τότε αρχιεπίσκοπος Αθηνών Ιερώνυμος Κοτσώνης προσπάθησε να αλλάξει τον τρόπο συγκρότησης της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου και να μην εφαρμόσει την πάγια αρχή της ίσης συμμετοχής.

Οι «Νέες Χώρες» μπορεί με την Πατριαρχική Πράξη του 1928 να παραχωρήθηκαν «επιτροπικώς» στην Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος, αλλά το ίδιο δεν συνέβη με τις μητροπόλεις της Δωδεκανήσου όταν έγινε η ένωσή τους με τη μητέρα Ελλάδα το 1947. Το Οικουμενικό Πατριαρχείο κράτησε ως δικές του επαρχίες τις τέσσερις μητροπόλεις της Δωδεκανήσου, δηλαδή τις μητροπόλεις Ρόδου, Κώου, Λέρου-Καλύμνου-Αστυπάλαιας και Καρπάθου-Κάσου. Οι επικεφαλής των μητροπόλεων εκλέγονται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, ενώ το ελληνικό Δημόσιο έχει αναλάβει τη μισθοδοσία και την κάλυψη των αναγκών του κλήρου και των εκκλησιαστικών ιδρυμάτων. Το ίδιο καθεστώς υπάρχει και για την Πάτμο. Η Πατριαρχική Εξαρχία Πάτμου, που περιλαμβάνει την Πάτμο, τους Λειψούς, το Αγαθονήσι και τους Αρκιούς, τελεί υπό την άμεση δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η Πατριαρχική Πράξη του 1928 με την οποία παραχωρήθηκαν στην Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Ελλάδος οι μητροπόλεις των «Νέων Χωρών» αναφέρεται και στο καθεστώς της Εκκλησίας της Κρήτης. Η παραχώρηση αφορά όλες τις άλλες εκκλησιαστικές επαρχίες των απελευθερωμένων περιοχών «πλην της Αγιοτάτης Εκκλησίας της νήσου Κρήτης, διαφυλαττούσης το άχρι τούδε αυτόνομον αυτής καθεστώς». Η ημιαυτόνομη Εκκλησία της Κρήτης (που απαρτίζεται από την Αρχιεπισκοπή Κρήτης και άλλες επτά μητροπόλεις) διοικείται από την Ιερά Επαρχιακή Σύνοδό της αλλά διατηρεί μια χαλαρή εξάρτηση από το Οικουμενικό Πατριαρχείο (αποτέλεσμα της Σύμβασης του Οικουμενικού Θρόνου και της κρητικής πο-

Ἐζητήσαμε καὶ εἶδαμε τὸ βιβλίον. Καὶ πράγματι, εἰς τὴν σελίδα 313, ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ πατριάρχου ὡς μασόνου...

Πατριάρχης μασόνος ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου; Θὰ εἶνε «βδέλυγμα ἐρημώσεως ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ». Ἡ μὴ διάψευσις ἐνισχύει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι **πίσω ἀπὸ τὴν τελευταία θεατρικὴ συνάντησι πατριάρχου καὶ πάπα κρύβεται δάκτυλος τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δρώσης διεθνοῦς μα-**

σονίας, ἡ ὁποία ζητεῖ ὄχι τὴν ἔνωσι τῶν «ἐκκλησιῶν», ἀλλὰ τὴν ταπεινῶσιν καὶ τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία παραμένει ὁ σκληρὸς πυρήνας τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, τὸν ὁποῖο μετὰ μανίας ζητεῖ νὰ θραύσῃ ἡ μασονία... Φυσικά, ὁποῖος δίδει χρήματα στὸν πατριάρχη καὶ γεμίζει τὰ γαζοφυλάκια, αὐτὸς ἀσχέτως πρὸς τὸ τί πιστεύει, ὄχι μόνον κηρύσσεται εὐεργέτης, ἀλλὰ καὶ σύμβουλος καὶ μέγας ὀφφικιᾶλιος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας! Ἔτσι ὁ Μαμμωνὰς κυβερνήτης τῆς Ἐκκλησίας.

Νὰ συνεχίσουμε τὰ ἀποκαλυπτήρια;

Νὰ συνεχίσωμε τ' ἀποκαλυπτήρια τῆς ψυχосυνθέσεως τοῦ κ. Ἀθηναγόρου; Θὰ φθάσωμε στὴν ρίζα τοῦ κακοῦ. Θὰ φθάσωμε σὲ ἄνω-μάλους γιὰ τὸ Ἔθνος ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες σπουδαρχίδες κληρικοί, καταπατήσαντες ἀξίες ἀναγνωρισμένες συγχρόνων τους κληρικῶν, κατώρθωσαν ν' ἀναρριχηθοῦν σὲ ἐπίζηλους ἀρχιερατικούς θρόνους ὡς οἱ αἴλουροι. Πῶς ἀνῆλθαν στοὺς θρόνους γνωρίζει λεπτομερῶς καὶ ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τοῦ παλαιμάχου Ὁρθοδόξου Συλλόγου τῶν «Τριῶν Ἱεραρχῶν» κ. Παν. Βαρυμποπιώτης. Ὁ δὲ πολυσέβαστος π. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ἱεροκῆρυξ καὶ πνευματικὸς πατήρ τῶν Πατρῶν, ἐδημοσίευσε ἐπ' αὐτοῦ ἀποκαλυπτικὸ ἄρθρον στὸ περιοδικὸ «Ἀνάπλασις» ἀριθμ. Φύλ. 21/1954, σελ. 301. Μεταξὺ αὐτῶν ποὺ κάπως ἔτσι εἰσῆλθαν στὴν μάνδρα τῶν προβάτων εἶνε καὶ ὁ Ἀθηναγόρας. Καὶ ἂν εἶνε ἀληθές, ὅπως καὶ εἶνε, ὅτι ὁ **τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐπισκόπου εἶνε κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο καὶ τοὺς ἄλλους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἢ λυδία λίθος τῆς ἀξίας ἢ ἀπαξίας αὐτοῦ, τότε λέμε ὅτι ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας δὲν εἰσῆλθε στὴν διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς θύρας,**

Ἀπὸ τέτοιες ιδέες περὶ οἰκουμενικῆς κινήσεως οἰστροληταούμενος ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἐδέχθη, ἢ μᾶλλον ἐπέδιωξε, τὴν συνάντησι μὲ τὸν πάπα, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἐλατήρια ἀπὸ τὰ ὁποῖα κινούμενος ὁ πάπας ἔδειξε ὅλη τὴν προθυμίαν τῆς συναντήσεως, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐρωτήσῃ καὶ νὰ συμβουλευθῇ τὶς ἀδελφές ὀρθόδοξες ἐκκλησίες γύρω ἀπὸ τὴν συνάντησιν αὐτή, χωρὶς, τὸ κυριώτερον, νὰ φοβηθῇ τὶς βαρεῖες ἐπιπτώσεις, τὶς ὁποῖες θὰ εἶχε σ' ὅλη τὴν Ὀρθοδοξίαν μία ἄκαιρη καὶ ἐπιπολαία καὶ ἐπιδεικτικὴ συνάντησις μὲ τὸν πάπα, ὁ ὁποῖος, οὔτε ἓνα βῆμα ὑποχωρήσεως εἶνε διατεθειμένος νὰ κάνῃ ὡς πρὸς τὶς ἀρχές τοῦ παπισμοῦ. Ὅτι δὲ οὐδεμία διάθεσι εἰλικρινοῦς προσεγγίσεως εἶχε ὁ πάπας, ἀλλὰ κατὰ τὸν θεατρικὸν ἀσπασμὸν κρύπτονταν οἱ δόλιοι σκοποὶ τοῦ ἀμετανοήτου παπισμοῦ ἀποδεικνύουν τὰ ἐξῆς γεγονότα:

1. Ἀπὸ τὸν ναὸ τῆς Βηθλεὲμ ὁ πάπας ἀπηύθυνε πρὸς ὅλους τοὺς χριστιανοὺς τοῦ κόσμου διάγγελμα μὲ τὸ ὁποῖο μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε τὰ ἐξῆς: «*Ἡ ἔνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς βάρος τῶν ἀληθειῶν τῆς Πίστεως. Ἡ θύρα τῆς ποίμνης παραμένει ἀνοιχτή. Ἡ ὑποδοχὴ θὰ εἶνε θερμή.*»

Ποίος δὲν καταλαβαίνει τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ πάπα; Σοβαρὴ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν σχολιάζοντας τὸ διάγγελμα τοῦ πάπα ἔγραψε: «*Προφανῶς ὁ Πάπας ἐννοεῖ ὡς ἀλήθειες τῆς πίστεως τὸ Καθολικὸ δόγμα, καὶ ὡς **ποίμνην** μὲ ἀνοιχτὴν θύραν (ὅσοι πιστοί, προσέλθετε!) τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν. Καλοῦνται δηλαδὴ τὰ ἀπολωλότα πρόβατα τῆς Ὀρθοδοξίας νὰ ἐπανέλθουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ρώμης, ἢ ὁποῖα θὰ τοὺς συγχωρήσῃ προθύμως! **Καὶ εἰς ἄλλα μὲ ὑγείαν, κ. Ἀθηναγόρα, πρεσβευτὰ τῆς φιλάτης ἡμῶν Πατρίδος Τουρκίας!***...» (Τῇ συνέχειᾳ βλέπε στὰ «Ἀντιπαπικά» σελ. 107-110).

Πατριάρχης μασόνος;

Καὶ πόσο δικαιολογημένη θὰ ἦτο ἡ ἐκδήλωσις αὕτη, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχαν οἱ ἀντικανονικὲς ἐνέργειες τοῦ πατριάρχου! Διότι μετὰ καταπλήξεως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐπληροφορήθη, ὅτι στὸ Παρίσι ἐξεδόθη βιβλίον μὲ τίτλον «Οἱ υἱοὶ τοῦ Φωτός», στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ὅτι ὁ πατριάρχης εἶνε μασόνος.

λιτείας), ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται κυρίως με τὴν ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Οἱ Νέες Χώρες, τὸ Αυτόνομον, καὶ μύλος παρεξηγήσεων

Τὸ καθεστῶς τῶν Νέων Χωρῶν ἀπετέλεσε πολλάκις πεδίο τριβῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος με τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, με γνωστότερα τὰ γεγονότα τοῦ 2004, τὰ ὁποῖα οδήγησαν τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος στὴν σοβαρὴ κύρωση τῆς προσωρινῆς διαγραφῆς τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐπίσημους ἐκκλησιαστικὸς καταλόγους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου («Δίπτυχα»), ποὺ διαλαμβάνουν τὰ ἀνὰ τὴν οἰκουμένη ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα, Αυτοκέφαλες Ἐκκλησίες, Ἀρχιεπισκοπές καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τοὺς δηλαδή γιὰ μιὰ δευτέρη φορά σε de facto σχισματικὴ κατάσταση. Καὶ σίγουρα θὰ ἀποτελέσει ξανά πεδίο τριβῆς, οἷον ποτε ἀποφασίσῃ τὸ Πατριαρχεῖο (ἀπόσπ. ἀπὸ [http://www.huffin\)gtonpost.gr](http://www.huffin)gtonpost.gr)).

Πατριάρχαι ποὺ ἀνέβηκαν στὸν Οἰκουμενικὸ θρόνον τὰ 100 τελευταῖα χρόνια

Απὸ <https://el.wikipedia.org>

1. Ο **Γρηγόριος Ζ'** ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἐνθρονίστηκε στὶς 30.12.1923 καὶ πέθανε στὶς 17.11.1924.
2. Ο **Κωνσταντῖνος ΣΤ'** ἀπὸ τὶς 17.12.1924 ὡς τὶς 22.5.1925, ὁπότε καὶ παραιτήθηκε. Στὴν οὐσίαν ὅμως ἐμείνε στὸν θρόνον 43 ἡμέρες, μέχρι τὶς 30.1.1925, ὁπότε ἀπελάθηκε ἀπὸ τὴν Τουρκίαν.
3. Ο **Βασίλειος Γ'** ἦταν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ τὸ 1925 ὡς τὸ 1929.
4. Ο **Φώτιος Β'** ἦταν Πατριάρχης Κων/πόλεως ἀπὸ τὶς 7.10.1929 ὡς τὶς 29.12.1935.
5. Ο **Βενιαμίν** ἦταν Πατριάρχης Κων/πόλεως ἀπὸ τὶς 18.1.1936 ὡς τὶς 17.2.1946.
6. Ο **Μάξιμος Ε'** ἀπὸ τὶς 20.2.1946 ὡς τὶς 19.10.1948. (Τὸν ἀνάγκασαν νὰ παραιτηθῇ γιὰ νὰ γίνῃ μὲ τὴν ὑποστήριξη ξένων δυνάμεων πατριάρχης ὁ Ἀθηναγόρας). Ἡ Ἀγκυρὰ καὶ ὁ τουρκικὸς τύπος στήριξαν τὴν πρότασιν γιὰ τὸν Ἀθηναγόρα χαρακτηρίζοντάς τὸν μάλιστα «πιστὸ φίλον τῆς Τουρκίας». Οἱ ἀντιδράσεις, ὅμως, τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Πατριαρχείου, ὅταν ἀρχισαν νὰ γίνονται γνωστὲς οἱ κινήσεις τῶν παραπάνω κυβερνή-

σεων, ήταν έντονες. Επικεφαλής των αντιδρώντων ιεραρχών που διέβλεπαν την έξωθεν χειραγώγηση του Πατριαρχείου ήταν οι Μητροπολίτες Δέρκων Ιωακείμ, ο Λαοδικείας Μάξιμος, ο Νεοκαισαρείας Χρυσόστομος, ο Περγάμου Αδαμάντιος, ο Σάρδεων Μάξιμος και ο Χαλδείας Κύριλλος, οι οποίοι στις επισημάνσεις των εκπροσώπων της Αθήνας για την ανάγκη της αντικατάστασης του Πατριάρχη, λόγω ασθενείας, υπερασπιζόμενοι την ανεξαρτησία του Πατριαρχείου απαντούσαν ότι πολλές φορές το Πατριαρχείο αντιμετώπισε στη μακρά ιστορία του παρόμοιες καταστάσεις τις οποίες μόνο του κατάφερε να τις ξεπεράσει, συνεπώς δεν είχαν χρεία εξωγενών παραγόντων για εσωτερικές διευθετήσεις. Παράλληλα οι πιέσεις από την ελληνική κυβέρνηση και κύκλους στο Φανάρι προκειμένου να παραιτηθεί ο Μάξιμος συνεχίστηκαν με αμείωτο ρυθμό μέχρι την παραίτησή του. Απεβίωσε το 1971 από οξεία βρογχοπνευμονία και πέθανε πάμπτωχος.

Πατριάρχης Αθηναγόρας

<https://el.wikipedia.org> (απόσπασμα)

Ο τότε Πρόεδρος των ΗΠΑ Χάρυ Τρούμαν με τη μασονική του στολή.

Ο μαζόνος Πατριάρχης Αθηναγόρας ασπάζεται τον, επίσης μαζόν, πρόεδρο των ΗΠΑ Χάρυ Τρούμαν.

«...Το 1919, ο τότε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Μελέτιος Μεταξάκης τον προσέλαβε αρχιδιάκονο και γραμματέα της Αρχιεπισκοπής. Μετά την επικράτηση του κινήματος του 1922 ανέλαβε γραμματέας της "Παγκληρικής Ένωσης", μιας κίνησης αγάμων κληρικών φίλα προσκείμενων στη βενιζελική παράταξη που είχε ως συνέπεια στο τέλος του ίδιου έτους, τον Δεκέμβριο του 1922, επί επαναστατικής κυβέρνησης Ν. Πλαστήρα, και ενώ ακόμα ήταν διάκονος, να χειροτονηθεί επίσκοπος και να εκλεγεί Μητροπολίτης Κέρκυρας. Το 1930 ορίστηκε από την Ιερά Πατριαρχική Σύνοδο Αρχιεπίσκοπος Βορείου και της Νοτίου Αμερικής και χρημάτισε σε αυτή τη θέση μέχρι το 1948.... Κατά τη διάρκεια της αρχιεπισκοπίας του στις ΗΠΑ ο Αθηναγόρας είχε καλλιεργήσει στενές σχέσεις με κορυφαίες προσωπικότητες της χώρας όπως με το προεδρικό

Αυτή, αγαπητοί μου, είναι η περιλάλητος **θεωρία της οικουμενικότητας που «χάφτουν» οι δικοί μας χάνοι.**

Ή θεωρία περί Οικουμενικής κινήσεως, κάτω από την οποία μπορούν να στεγασθούν όλα τα είδη των αίρέσεων, και τα πλέον ετερόκλητα στοιχεία, αποτελεί, επαναλαμβάνομε, κίνδυνο διὰ την Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Διότι ὑποτιμᾷ τὴν σημασία τῶν δογμάτων, τῶν αἰωνίων τούτων ἀληθειῶν τῆς θείας ἀποκαλύψεως, οἱ ὁποῖες, διατυπώθηκαν θαυμαστῶς εἰς τοὺς συντόμους ὅρους τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ εἶνε ὅπως τὰ ὁστᾶ καὶ ἡ σπονδυλικὴ στήλη, ἄνευ τῶν ὁποίων τὸ σῶμα μεταβάλλεται σὲ πλασδαρὴ καὶ ἄμορφη μᾶζα. Ὑποτιμᾷ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες, τοὺς ὁποῖους οἱ ὁπαδοὶ τῆς οἰκουμενικότητος ἀποκαλοῦν ἀπηρχαιωμένα καὶ σκωριασμένα ὄπλα. Ὑποτιμᾷ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, γιὰ τὴν ὁποία ὁπαδοὶ τῆς οἰκουμενικότητος λέγουν, ὅτι εἶνε αὐταρέσκεια καὶ βλασφημία νὰ νομίζωμε ὅτι αὐτὴ καὶ μόνη εἶνε ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία, ποὺ κατέχει ἀκίβδηλη τὴν ἀλήθεια τῆς θείας ἀποκαλύψεως. Ἔτσι τὰ δόγματα καὶ ἡ ἡθικὴ, ἀδιάσπαστα ἐνωμένα στὴν Ὁρθοδοξία, μὲ τὴν οἰκουμενικὴ κίνησι τείνουν νὰ ξατμισθοῦν καὶ νὰ παραμείνῃ ἓνα ἀπατηλὸ σχῆμα ἀγάπης... Δὲν διστάζουμε νὰ ὀνομάσουμε τὴν κίνησι αὐτὴ τοῦ οἰκουμενισμοῦ νέα αἵρεσι, ἐναντίον τῆς ὁποίας πρέπει πάση δυνάμει νὰ ἀμυνθῇ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ἄκαιρη συνάντησι

Ἀπὸ τὸ μικρόβιο τῆς νέας αὐτῆς αἵρέσεως ἔχει προσβληθῇ δυστυχῶς ὁ πατριάρχης Αθηναγόρας, ὁ ὁποῖος στὸν τίτλο τοῦ οἰκουμενικοῦ θέλει νὰ δώσῃ, διὰ τῆς ἀναμίξεώς του στὴν οἰκουμενικὴ κίνησι, νόημα διαφορετικὸ ἀπὸ τὸ νόημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο δονοῦσε τὶς καρδιὰς τῶν προκατόχων του. Θέλει νὰ λέγεται οἰκουμενικὸς ἀπὸ τοὺς αἱρετικούς, παπικούς καὶ προτεστάντες, γιατί ὅχι καὶ ἀπὸ τοὺς μωαμεθανούς; Πρὸς ὅλους, πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, παντοῦ σκορπίζει μειδιάματα, ὅλους τοὺς ἀγκαλιάζει, ὅλοι γι' αὐτὸν εἶνε καλοὶ καὶ ἅγιοι. Ποιὰ σημασία ἔχει ἂν δὲν εἶνε ὀρθόδοξοι; Ἔτσι ὁ Αθηναγόρας κατορθώνει ἀπ' ὅλους τοὺς αἱρετικούς καὶ τοὺς κοσμικῶς σκεπτομένους νὰ εἰσπράττῃ ἐπαίνους καὶ χειροκροτήματα. Καὶ εὕρισκει στὸ πρόσωπό του ἐφαρμογὴ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ· «οὐαὶ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν πάντες οἱ ἄνθρωποι!» (Λουκ. 6, 26).

Καὶ ἐπεὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοὶ διὰ πολλῶν παραδειγμάτων ἔχουν πεισθῆ ὅτι δι' ἑνὸς κατὰ μέτωπον πολέμου δὲν μποροῦν νὰ ἐκπορθήσουν τὸ φρούριο τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄλλην τακτικὴν χρησιμοποιοῦν τελευταίως. Ἄρχισαν νέον πόλεμον. Τὸν πόλεμον τῆς εἰρήνης. Χειρότερον ἀπὸ τὸν πόλεμον τῶν σταυροφοριῶν. Δὲν ἀκούετε τὴν λαλιὰ τοῦ ὄφως, ποὺ ἐπιζητεῖ νὰ φθεῖρη τὰ νοήματα τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τῆς ἀπλότητος ἡμῶν; (Β' Κορινθ. 11, 3). Ἴδου τί λέγει ὁ ὄφης·

Ὡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία! Διατί μένεις μακριά; Μὴ μὲ φοβᾶσαι. Δὲν εἶμαι ὁ δράκων. Εἶμαι ὁ γλυκὺς ἄγγελος ποὺ σοῦ φέρω τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης. Δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ σὲ θίξω σὲ τίποτε. Κράτησε τὰ δόγματά σου καὶ τὰς παραδόσεις. Αὐτὰ εἶνε γιὰ τοὺς θεολόγους... Ἐγὼ σὲ προσκαλῶ στὸ σαλόνι μου γιὰ νὰ συζητήσουμε ἄλλα θέματα. Γιὰ νὰ δημιουργήσουμε ἕνα κοινὸ μέτωπον κατὰ τῆς φτώχειας, κατὰ τῆς δυστυχίας, κατὰ τῆς ἀθείας, κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, κατὰ τοῦ πολέμου κ.λ.π. Δὲν σὲ συγκινοῦν αὐτὰ τὰ θέματα; Δὲν σὲ ἐνθουσιάζει ἡ πρότασις αὐτή; Ἐλα λοιπὸν νὰ κάνουμε τὸν διάλογόν μας ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου, ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς οἰκουμενικότητος καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως, καὶ θὰ ἴδῃς πόσο ὠραία θὰ εἶνε ἡ συνάντησίς μας!

Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας! πονεμένη καὶ μαρτυρικὴ Μάννα μας! Θὰ δεχθῇς τὴν πρότασιν αὐτή; Θ' ἀνοίξεις διάλογον μὲ τὸν παπισμὸ; Καὶ δὲν βλέπεις, ὅτι στὴν πρότασιν αὐτὴ ὑπάρχει ὁ κίνδυνος, δι' ἀνικανότητα καὶ ἀναξιότητα τῶν ἐκπροσωπούμενων σε, νὰ δημιουργηθῇ μία κατάστασις σὲ τρομερὸ βαθμὸ εὐνοϊκὴ γιὰ τοὺς ἐχθρούς σου, μέσα στὴν ὁποία, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς, θὰ πέσῃς στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ παπισμοῦ καὶ θὰ συμβῇ ἡ... ἔνωσις, ἡ ψευδώνυμος ἔνωσις, ἡ πνευματικὴ μοιχεία, ἡ πλεονέκτημα πρᾶξι, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ συμβῇ ποτε, καὶ γιὰ τὴν ὁποία θὰ χρειασθοῦν αἰῶνες μετανοίας, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν νὰ παίξουν ρόλον μαστροποῦ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα ποὺ θ' ἀναστενάξουν καὶ θὰ λέγουν· Ἡ γλῶσσα αὐτὴ ποὺ ἐρρητόρευε περὶ οἰκουμενικότητος καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως, ἅς κοπῇ. Τὰ πόδια αὐτὰ ποὺ ἔτρεχαν πρὸς συνάντησιν αὐτῶν ποὺ ὑποκρίνονταν φιλία μετὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἅς σαπίσουν. Τὰ χέρια αὐτά, τὰ ὁποῖα ὑπέγραψαν ἐπιστολάς καὶ ὑπομνήματα οἰκουμενικότητος, νὰ πέσουν!

ζεύγος Φραγκλίνου καὶ Ελεονώρας Ρούζβελτ καὶ περισσότερο ιδιαίτερα μετὰ τὸν πρόεδρον Χάρρυ Τρούμαν.

Μετά τὴν δρομολογημένην ἐκ τεσσάρων κυβερνήσεων "παραίτηση" τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως Μαξίμου Ε', στις 18/10/1948, καὶ εἰδικότερα μετὰ ἀπὸ πίεσιν τῶν ΗΠΑ πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνηση, ὁ Αθηναγὸρας ἐξελέγη Πατριάρχης, στις 1/11/1948, ὡς Αθηναγὸρας Α'. Ἦταν ὁ πρῶτος Πατριάρχης ποὺ ἐξελέγη χωρὶς νὰ ἔχει προηγουμένως τὴν τουρκικὴν υπηκοότητα, μετὰ τὴν εφαρμογὴν τοῦ τουρκικοῦ νόμου – διατάγματος 1092 τοῦ ἐτους 1923. Ἐτσι τοῦ ἀναγνωρίστηκε ἡ τουρκικὴ υπηκοότητα καὶ τοῦ δόθηκε τουρκικὸ διαβατήριον, ἀπὸ τὸ Νομάρχην Κων/πόλεως στο ἀεροδρόμιον, κατὰ τὴν ἀφίξίν του, μετὰ τὸ σκεπτικὸν ὅτι εἶχε γεννηθεῖ ἐν ἔδαφός τῆς πρώτης Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, δεδομένου ὅτι ἡ γενέτειρά του ἀπελευθερώθηκε μετὰ τὴν γέννησίν του, τὸ 1912.

Συγκεκριμένα στις 1/11/1948 συγκλήθηκε ἡ Ἐνδημούσα Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως ἀποτελούμενη ἀπὸ 17 ἀρχιερεῖς. Τὸ τριπρόσωπον ψηφοδέλτιον καταρτίστηκε ἀπὸ ἀρχιερεῖς – ποιμενάρχες ἐκτὸς τῶν τουρκικῶν ὁρίων: τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Αθηναγὸρα, τοῦ μητροπολίτου Μεθύνης Διονυσίου, καὶ τοῦ μητροπολίτου Κῶου Εμμανουήλ. Καὶ οἱ τρεῖς ἔλαβαν ἀπὸ 11 ψήφους ἐνῶ βρέθηκαν 6 λευκά. Ὁ Αθηναγὸρας ἐκλέχθηκε κατὰ τὴν δεύτερην ψηφοφορίαν, ὅπου ἔλαβε 11 ψήφους. Οἱ ὑπόλοιποι ἦσαν λευκοὶ καὶ προέρχονταν ἀπὸ τοὺς υποστηρικτὰς τοῦ κυρίως ἀντιπάλου του, τοῦ μητροπολίτου **Δέρκων Ιωακείμ**, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποκλειστεί προηγουμένως ἀπὸ τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν, ἀπὸ τὴν διαδικασίαν ἐκλογῆς. **Μάλιστα ὁ τουρκικὸς τύπος θεωροῦσε ἐξ ἀρχῆς βέβαιον τὴν ἐκλογὴν τοῦ Αθηναγὸρα, ἀναφέροντας ἀκόμη καὶ τὸν ἀριθμὸν ψήφων ποὺ θὰ ἐλάμβανε».**

Ἡ ἱστοσελίδα τῆς μασονικῆς Στοᾶς τῆς Ἑλλάδος, γράφει·

«...Μετά ἀπὸ ἐπίσημον αἴτημα καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀναλάβῃ (2/1931) Ἀρχιεπίσκοπος Βορείου καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του... θὰ ἀναπτύξῃ ἐξαιρετικὰς σχέσεις μετὰ τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν, ιδιαίτερα μετὰ τὸν προεδρικὸν ζεύγος Φρ. Ρούζβελτ καὶ μετὰ τὸν ἐπόμενον Πρόεδρον καὶ τέκνονα Χάρρυ Τρούμαν. Τὸ 1948 ἡ μακρόχρονη ἐπι-

τυχημένη θητεία του θα λήξει λόγω της επικείμενης διαδοχής του Πατριαρχικού θρόνου... Ο Αθηναγόρας θα υποστηριχτεί από τις ΗΠΑ, οι οποίες θα πείσουν τις τουρκικές αρχές να δεχτούν κατ' εξαίρεση τον Έλληνα Αθηναγόρα, ως υποψήφιο, ο

οποίος όμως είχε γεννηθεί σε πρώην οθωμανική περιοχή!

Έτσι με την τελική ανάδειξή του σε Οικουμενικό Πατριάρχη, ο Αθηναγόρας έλαβε Τουρκικό διαβατήριο με την άφιξή του στο αεροδρόμιο της Κων/πόλεως στις 26/1/1949. Σημειωτέον είναι το γεγονός ότι ο Αθηναγόρας μετεφέρθη με το προεδρικό αεροπλάνο του Χ. Τρούμαν. Η υποδοχή του ήταν μεγαλοπρεπής και συγκινητική... Η δράση του Αθηναγόρα δεν στάθηκε μόνο στα θέματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας αλλά εστράφη και υπέρ της οικουμενικής προσέγγισης, διαλόγου και συνεργασίας των Χριστιανικών Εκκλησιών Ρωμαιοκαθολικών. Η κορυφαία στιγμή της ζωής του ήταν η συνάντησή του με τον Πάπα Παύλο ΣΤ΄ στην Ιερουσαλήμ το 1964, όπου έλαβε χώρα η αμοιβαία άρσις των αναθεμάτων(*) του σχίσματος του 1054. Στην τελετή αυτή συμμετείχε και ο άλλος μεγάλος ιεράρχης, Πατριάρχης Βενέδικτος (επίσης τέκτων). Παρά την διεθνή αναγνώριση και του κύρους του Αθηναγόρα, το 1955 ο τουρκικός όχλος, άνωθεν καθοδηγούμενος, διέπραξε κατά των Ελλήνων εγκλήματα και καταστροφές... Τον Ιούλιο του 1972 μετά από μία πτώση και κάταγμα που υπέστη, με συνέπεια άλλων επιπλοκών, ο Αθηναγόρας όδευσε στην Αιώνια Ανατολή».

Άποκαλυπτήρια

του μασόνου πατριάρχου Αθηναγόρα

Καταγγελίες του Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου: **Οικουμενικό Πατριαρχείο, κατ' ουσίαν δεν υπάρχει.**

(*) Οί πλαστογράφοι του Φαναρίου

Καταγγελία του Μητροπολίτου Ναυπάκτου Ιεροθέου: **Δεν πιστεύαμε στα μάτια μας για μία πελωρίων διαστάσεων «λεπτομέρεια», την οποία μάς κρύβανε επιμελώς οι οίкуμενιστές εδώ και σαράντα χρόνια.**

νέχισε την καταστρεπτική πορεία του. Καί ιδού τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς συναντήσεως πατριάρχου καὶ πάπα –συναντήσεως, τὴν ὁποία αὐτὸς ὅλως αὐθαιρέτως, ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπεδίωκε καὶ ἐπέτυχε– ἔρχονται νὰ ρίψουν φῶς ἐπὶ τῆς ψυχοσυνθέσεως τοῦ πατριάρχου Ἀθηναγόρου, καὶ νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι σκεπτόμενος ἔτσι ὅπως σκέπτεται καὶ ἐνεργῶν ὅπως ἐνεργεῖ, ἀποβαίνει **μέγας διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν κίνδυνος.**

Νέα αἵρεσις

Κάποιοι θεολόγοι, ἐπηρεαζόμενοι ἀπὸ τὰ σύγχρονα παγκόσμια ρεύματα, ὡς καραμέλα πιπιλίζουν τώρα τελευταίως τὴν λέξι οἰκουμενικότης, οἰκουμενικὸν πνεῦμα, οἰκουμενικὴ κίνησις. **Οἰκουμενικότης.** Τί ὠραία λέξις! Ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὴν λέξι αὕτη κρύπτεται ὁ φοβερώτερος γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία κίνδυνος.....

(Λόγω ἐλλείψεως χώρου, τὸ ἀπόσπασμα ποὺ λείπει θὰ τὸ βρῆτε στὸ βιβλίο «Ἀντιπαπικά» τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης Αὐγουστίνου, σελ. 99).

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἔμεινε πιστὴ εἰς τὸν Κύριο, εἰς τὸν αἰῶνιο Νυμφίο. Αὕτη ἐφύλαξε ἀγνή τὴν προφορικὴ καὶ γραπτὴ παράδοσι τοῦ Κυρίου καὶ τῶν Ἀποστόλων, κατὰ τὴν θεόπνευστη συμβουλή· **«Στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν»** (Β΄ Θεσσ. 2,15). Αὕτη, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐπὶ 19 αἰῶνες μάχεται κραταῖον καὶ αἵματηρόν ἀγῶνα κατὰ τῆς πολυειδοῦς πλάνης, κατὰ τῶν ποικιλωνύμων αἱρέσεων, ποὺ ἐπεζήτησαν νὰ μολύνουν καὶ νὰ διαφθείρουν τὴν ἀγνότητά της. Μία δὲ ἐκ τῶν φοβερωτέρων αἱρέσεων εἶνε καὶ ὁ παπισμός, ὁ ὁποῖος λόγω τῶν πλανῶν του, τοῦ ἀπολυταρχικοῦ πνεύματος καὶ τῶν φοβερῶν ἐγκλημάτων του προκάλεσε τὸν προτεσταντισμὸ καὶ τὴν κατάρτησι τῆς ὅλης Χριστιανωσύνης. **Ναί. Αἵρετικοὶ εἶνε οἱ παπικοί,** ὡς ὀρθῶς τονίζει τὸ ὀρθόδοξο περιοδικὸ «Σωτήρ» στὸ τελευταῖό του φύλλο.

Νέος πόλεμος τῆς εἰρήνης γιὰ τὴν ἐκπόρθηση τοῦ φρούριου τῆς Ὁρθοδοξίας

Τὴν ἐμμονὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὴν πατρῶαν εὐσέβειαν γνωρίζουν καλῶς οἱ ἐχθροὶ της, καὶ μάλιστα ὁ παπισμός.

Για νὰ μὴν ἀλωνίζῃ τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό ὁ Ἀθηναγόρας καὶ τὰ «τσιράκια» του

Τέλος, ἀπαυδῆσαντες ἐκ τῶν διαρκῶν διαμαρτυριῶν μας ἡναγκάσθημε νὰ δημοσιεύσωμε εἰς τὴν «Σπίθα» ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα. Ἐλπίζαμε δέ, ὅτι ἡ ἐπιστολὴ αὐτή, ἡ ὁποία ὄχι ὀλίγο συνεκίνησε τὸν εὐσεβῆ ἑλληνικὸ λαό, θὰ εὑρίσκε κάποια ἀπήχησι εἰς τοὺς ἐν Φαναρίῳ διοικοῦντας καὶ διέποντας τὰς τύχας τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδεμία ἐδόθη σημασία. Ἀντιθέτως δέ, ὄχι ὀλίγας ὕβρεις εἰσεπράξαμε ἀπὸ τὰ ἐν Ἀμερικῇ φερέφωνα τῆς Ἀθηναγορείου πολιτικῆς. Ἐμεῖς δέ, βλέποντες πλέον ὅτι 3 περίπου ἑκατομμύρια ὀρθοδόξων Ἑλλήνων Ἀμερικῆς, Εὐρώπης καὶ Αὐστραλίας, ἐξαρτώμενα πνευματικῶς ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κινδυνεύουν λόγῳ τῆς τακτικῆς τοῦ πατριάρχου νὰ υποστοῦν βαθεῖα διάβρωσι τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς συνειδήσεώς των, δι' εἰδικοῦ ἄρθρου ὑπεδείξαμε, ὅτι παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη ὥπως ὁ ἀπόδημος αὐτὸς Ἑλληνισμὸς ὑπαχθῇ ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, προαγομένη εἰς Πατριαρχεῖο. Ὡς δὲν θὰ μπορῇ ν' ἀλωνίζῃ τὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμό ὁ Ἀθηναγόρας καὶ τὰ «τσιράκια» του (*), καὶ ν' ἀποκαλοῦν τὴν Τουρκία φιλάττη των πατρίδα, καὶ νὰ ἀγκαλιάζωνται καὶ νὰ συμπροσεύχωνται μετὰ τῶν πολυωνύμων αἰρετικῶν τῆς Δύσεως (ἴδε τὰ ὑπ' ἀριθμ. 148, 161, 183, 218, 223, 248, 251 φύλλα τῆς «Σπίθας»).

Δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν.

Κίνδυνος γιὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν & τὴν Ἑλλάδα ὁ πατριάρχης

Ταῦτα ἐπὶ μία δωδεκαετία ἐλέγαμε καὶ ἐγράφαμε, ἀπηχοῦντες τὶς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα πιστῶν τῆς Ὁρθοδοξίας τέκνων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ποὺ μᾶς ἐξέφραζαν, προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, τὶς ἀνησυχίες των διὰ τὴν τακτικὴν τοῦ πατριάρχου. Ἀλλὰ **δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθημεν**. Δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἀπαραίτητα μέτρα. Δὲν ἐχαράχθη αὐστηρὴ γραμμὴ. Καὶ ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας συ-

(*) «ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ: Σήμερα είναι εθνική εορτή της πατρίδας μας, της Τουρκίας» http://infognomonpolitics.blogspot.gr/2009/11/blog-post_153.html καὶ τὸ σχετικὸ βίντεο: <https://www.youtube.com/watch?v=zc-8yXf6fc>

ὑπάρχει μόνο ἓνα πρόσωπο, ποὺ ἔγινε πατριάρχης μετὰ τὴν βοήθεια τῶν μασόνων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς Τουρκίας.

ΦΥΛΑΚΕΣ, ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

«Χριστιανικὴ Σπίθα», φύλ. 268 τοῦ 1964, ἀναδημ. στὸ «Ἀντιπαπικά»
«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε, φίλη Ὁρθοδοξία» (Ἰωσήφ Βρυέννιος)

«Καὶ πάλιν, ἀγαπητοί μας ἀναγνώσται, ἐκ τῆς μικρᾶς μας σκοπιᾶς, τὴν ὁποίαν κρατοῦμε θὰ φωνάξωμε πρὸς τὸν εὐσεβῆ ὀρθόδοξο ἑλληνικὸ λαό τό· **Φύλακες, γρηγορεῖτε!** Τὸ ὕψιστο καθῆκον ἀπέναντι τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας δὲν μᾶς ἀφήνει νὰ ἡσυχάσωμε, ἀλλὰ μᾶς ὑποχρεώνει νὰ ῥήξωμε καὶ ἡμεῖς φωνὴ διαμαρτυρίας δι' ὅσα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς συμβαίνουν εἰς βάρος τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. **Τὸ θέμα, διὰ τὸ ὁποῖο θὰ διαμαρτυρηθούμε, εἶνε ἡ τακτικὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπέναντι τῶν Παπικῶν. Πλέον συγκεκριμένως·** Εἶνε ὁ... πατριάρχης Ἀθηναγόρας. Διότι, μὴ ὑπαρχούσης δυστυχῶς εἰς τὸ Φανάρι ἰσχυρᾶς φυσιογνωμίας ἱεράρχου, ἱκανοῦ ν' ἀντισταθῇ εἰς αὐθαιρέτους καὶ ἀντικανονικὰς ἐνεργείας ἐνὸς ἀνθρώπου, Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει. Ὑπάρχει μόνο ὁ Ἀθηναγόρας, ποὺ διοικεῖ τὸ ἱστορικὸ τοῦτο Πατριαρχεῖο

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἱερόθεος παραθέτει ἀπόσπασμα ἀπὸ σύγγραμμα τοῦ καθηγητῆ Ἀντ. Παπαδόπουλου, ὁ ὁποῖος ἀπέδειξε πῶς, ὅταν ἔγινε ἡ ἄρση τῶν ἀναθεμάτων μετὰξὺ Ἀθηναγόρα καὶ Πάπας τὸ 1965, χρησιμοποιήθηκε διαφορετικὴ ὁρολογία στὴν ἑλληνικὴ μετάφραση ἀπὸ ἐκείνη τοῦ πρωτοτύπου, ποὺ προορίζονταν γιὰ τοὺς παπικούς.

Τὸ κείμενο τῆς ἄρσεως τῶν ἀναθεμάτων ἔχει τὸν ὅρο excommunication, ὁ ὁποῖος στὴν ἐπίσημη μετάφραση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μεταφράζεται ὡς "ἀναθέματα". Τὸ κείμενο, δηλαδή, μιλοῦσε γιὰ "ἄρση τῆς ἀκοινωνησίας". Οἱ New York Times μετέδωσαν τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἀγγελία τοῦ Βατικανοῦ καὶ τοῦ Φαναρίου τῆς 7ης Δεκεμβρίου 1965 διὰ τὴν ἄρση τοῦ excommunication (τῆς ἀκοινωνησίας τοῦ Λατινικοῦ κειμένου) εἰς τὴν πρώτην σελίδα, ὡς τὸ τέλος τοῦ σχίσματος τοῦ 1054 καὶ ὡς τὴν ἐπανάληψιν τῆς μυστηριακῆς κοινωνίας, ποὺ εἶχε τότε διακοπεῖ.

κατὰ τρόπο **ἀπολυταρχικό**, ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῆς Ὁρθοδοξίας. Εἰς ἄλλους καιρούς, κατὰ τοὺς ὁποίους ζοῦσαν ὑπέροχοι Ἱεράρχαι εἰς τὸ Φανάρι, πατριάρχης ὅπως ὁ Ἀθηναγόρας ὅχι μόνον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ σταθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ θὰ εἰσῆγετο εἰς ἐκκλησιαστικὸ δικαστήριον ἐπὶ παραβάσει Ἱερῶν Κανόνων καὶ θὰ ἐστέλλετο εἰς τὸ Ἅγιον Ὅρος, διὰ νὰ ἐκπλύνῃ διὰ δακρύων εἰλικρινοῦς μετανοίας τὰ κανονικὰ ἐγκλήματά του...

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ «ΣΠΙΘΑΣ»

γὰρ τὴν ἄφρονα καὶ ἀχαλίνωτη τακτικὴ τοῦ Πατριάρχου

Ἡ «Σπίθα» δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά πού ἀσχολήθη μὲ ἀντικανονικὲς ἐνέργειας τοῦ Ἀθηναγόρου. Ἀπὸ δωδεκαετίας καὶ πλέον δὲν παύσαμε νὰ κτυποῦμε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἐξ αἰτίας τοῦ Πατριάρχου τούτου. Ἐν μέσω σιγῆς νεκροταφείου ἡ «Σπίθα» ἤγειρε φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ ἐλέγχου. **Ἐὰν δὲ ἀπὸ τότε ἀκούετο, δὲν θὰ εὐρισκόμεθα σήμερα πρὸ τῶν τελευταίων θλιβερῶν ἐξελίξεων, πού δημιούργησε ἡ ἄφρονα καὶ ἀχαλίνωτη τακτικὴ τοῦ Πατριάρχου.** Διότι τὸ κακὸ θὰ εἶχε παταχθῇ εἰς τὴν ρίζαν του. Τί πρῶτο καὶ τί ὕστερον νὰ ἀναφέρωμε ἐξ ὧν γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἠλέγξαμε τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα;

Ἡ «Σπίθα» ἤλεγξε τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα, διότι, σὲ ἐπίσημο πατριαρχικὸ ἐγγράφο, σύγγραμμα κορυφαίου διδασκάλου τοῦ πνευματισμοῦ, σατανικοῦ συστήματος, ἐχαρακτήρισε ὡς «περισπούδαστο», γεγονός, τὸ ὁποῖο ἐγίνε εὐρέως γνωστὸ μεταξὺ τῶν πνευματιστῶν τῆς Ἑλλάδος ὅχι ὀλίγον ἐνίσχυσε τὴν κίνησίν των.

Ἡ «Σπίθα» ἤλεγξε δεύτερον τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα, διότι, ἐνῶ ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δι' ἐγκυκλίου τῆς κατεδίκασε τὴν αἰσχρὰν ἐκθεσιν γυμνῶ σαρκῶν Ἑλληνίδων εἰς τὰ περιβόητα καλλιστεῖα κατεδίκασε ὡς πρᾶξι ἀντίθετη ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ ἠθική, ὁ πατριάρχης ἄνοιξε τὶς πόρτες τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἐδέχθη τὴν στὰρ-Ἑλλάς καὶ ἐφωτογραφήθη μ' αὐτήν, ἡ δὲ φωτογραφία σκοπίμως ἐδημοσιεύθη σὲ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα πρὸς ἐνίσχυσι τῆς κοσμικῆς ἀπόψεως ὅτι τὰ καλλιστεῖα δὲν ἀπαγορεύονται ἀφοῦ καὶ ἕνας πατριάρχης τὰ εὐλογεῖ.

Ἡ «Σπίθα» ἤλεγξε τρίτον τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα, διότι εἰσῆλθε σὲ τζαμί καὶ συμπροσευχήθηκε μετὰ Ὁθωμανῶν.

Ἡ «Σπίθα» ἤλεγξε τέταρτον τὸν πατριάρχη Ἀθηναγόρα, διότι ἐτέλεσε ἐπιμνημόσυνη δέησι καὶ ἐδεήθη νὰ κατατάξῃ ὁ Θεὸς ἀβασπίστους, ὀθωμανούς, ἐν σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν καὶ ἀγίων...

Ἀλλὰ καὶ **τελευταία** ὅταν μέσα στὴν Ἀθήνα ἐγίνε ἐπιδρομὴ μασόνων, οἱ ὁποῖοι ἐκ περάτων τῆς γῆς ἦλθαν γιὰ νὰ κάνουν διεθνὲς συνέδριο, ὁ συντάκτης τῆς «Σπίθας» εἰς σύσκεψιν ἀντιπροσώπων τῶν ὀρθοδόξων θρησκευτικῶν σωματείων ἐσηκώθη καὶ εἶπε, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐπίμονοι φῆμαι, πού δὲν διαψεύθηκαν, λέγουν ὅτι ὁ πατριάρχης Ἀθηναγόρας καὶ τὸ πρῶτο ὄργανον αὐτοῦ, ὁ Ἀμερικῆς Ἰάκωβος, εἶνε μασόνοι, ἡ μασονία θὰ ὑψώσῃ θρασεῖαν τὴν κεφαλή, καυχώμενη, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν μελῶν αὐτῆς ἔχει καὶ κορυφὰς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Πρὸς τὸν πατριάρχη λοιπὸν Ἀθηναγόρα, εἶπαμε τότε, πρέπει νὰ στραφῇ ἡ σύσκεψίς μας καὶ ν' ἀπευθύνῃ τηλεγραφικῶς πύρινον πρὸς τὸν Πατριάρχην τὸ ἐρώτημα:

Τί ἀντιπροσωπεύει τὸ Φανάρι, τὸ φῶς ἢ τὸ σκότος;

«Παναγιώτατε, οἱ ἐδῶ συνελθόντες μασόνοι καυχῶνται ὅτι καὶ σεῖς εἴσθε μασόνος. Παρακαλοῦμε διαψεύσατε σκανδαλώδη φήμη, πού σείει τὶς χριστιανικὲς συνειδήσεις». Δυστυχῶς ὅμως εἰς τὰς συσκέψεις ἐκείνας ἐπεκράτησε ἡ σκοπιμότης, γιὰ νὰ μὴ ἐκτεθῇ τὸ Πατριαρχεῖο!

Φῶς ἢ σκότος; Ἴδου τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖο ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐνεργειῶν τοῦ πατριάρχου ἐπιμόνωνς ἀπηυθύνσαμε πρὸς τὸ Φανάρι ἐρωτῶντας τοὺς ἐκεῖ ὀρθοδόξους· τί ἀντιπροσωπεύει πλέον τὸ ἐκεῖ Πατριαρχεῖο; Ἐὰν τὸ Πατριαρχεῖο τοῦτο, τὸ ὁποῖο θεωρεῖται ὁ ὀφθαλμὸς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐσκοτίσθη ὥστε νὰ μὴ διακρίνῃ μεταξὺ φωτὸς καὶ σκότους, μεταξὺ ἀληθείας καὶ πλάνης, μεταξὺ ὀρθοδοξίας καὶ κακοδοξίας, τοῦτο διὰ τὸν ὀρθόδοξο κόσμον θὰ σημάνῃ μεγάλη πνευματικὴ συμφορά. Διότι καὶ ἐδῶ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ· «Εἰ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον;» (Ματθ. 6,23).

